Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΒ'

Τετάρτη 28 Ιανουαρίου 2004(απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιανουαρίου 2004, ημέρα Τετάρτη και ώρα 19.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερήσιας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή, με θέμα την πολιτική της Κυβέρνησης στους κρίσιμους τομείς των λειτουργιών του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με πρωτοβουλία του οποίου πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση, επίσης τριάντα λεπτά και των Προέδρων των άλλων δύο Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι εικοσιπέντε λεπτά της ώρας. Οι δευτερολογίες είναι δεκαπέντε λεπτά και δέκα αντιστοίχως. Η αγόρευση του Υπουργού είναι επίσης δεκαπέντε λεπτά.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ζήτησε τη σημερινή συζήτηση στη Βουλή εσπευσμένα στις 2 Ιανουαρίου. Η κίνησή της αυτή εντάσσεται στη γνωστή τακτική του αρνητισμού, την επιδίωξη για τις γνωστές παραποιήσεις, διαστρεβλώσεις, αποσιωπήσεις, τα ψευδοπροβλήματα, την καταστροφολογία. Επιδιώκει έτσι να καλλιεργηθεί η απαισιοδοξία στους πολίτες προς άγρα ψήφων.

Η Νέα Δημοκρατία κάνοντας αυτήν την πρόταση, αυτή την εποχή και γνωρίζοντας ότι θα πραγματοποιηθούν οι εκλογές δεν επιδιώκει να συζητήσει. Θέλει να επαναλάβει τα γνωστά, τα χιλιοειπωμένα για να δημιουργεί σύγχυση και αμφιβολία για το που πορεύεται η χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία προσέδωσε σε αυτήν τη συζήτηση ένα προεκλογικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και θα μιλήσω για την ουσία του κειμένου της, για το πώς αντιλαμβάνεται το ρόλο της ως Αντιπολίτευση, αν προτείνει πολιτική και τι πολιτική προτείνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κυρίαρχο ερώτημα είναι η πορεία της οικονομίας μας. Το ευρωπαϊκό υπόδειγμα ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής στηρίζεται στην οικονομική σταθερότητα εδώ και δεκαετίες. Για την Ελλάδα η σταθερότητα ήταν μια τεράστια εθνική πρόκληση. Την πετύχαμε με την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Η καρδιά της χώρας, η οικονομία, χτυπά με σταθερό ρυθμό. Η χώρα, η κοινωνία έχει γι' αυτό το λόγο δυνατότητα να ιεραρχεί τις επιδιώξεις της, να οργανώνει με σχέδιο την πραγματοποίηση αυτών των επιδιώξεων.

Αλλά δεν αρκεί βέβαια αυτό που πετύχαμε, με τις ελλείψεις του, με τις υστερήσεις του. Πρέπει να πετυχαίνουμε όλο και περισσότερα. Πρέπει να πετυχαίνουμε κάθε χρόνο. Η σταθερότητα που είναι προϋπόθεση για όλους τους εθνικούς και κοινωνικούς στόχους, πρέπει να διατηρείται, να υποστηρίζεται συνεχώς. Αν εγκαταλείψουμε τη σταθερότητα τότε θα μας εγκαταλείψει και η ανάπτυξη. Αν μας εγκαταλείψει η ανάπτυξη, τότε κανένα απόθεμα κοινωνικής ευαισθησίας δεν είναι ικανό να αναπληρώσει τους χαμένους πόρους για τους εργαζόμενους, για τους συνταξιούχους και το κοινωνικό κράτος.

Η σταθερότητα είναι η προϋπόθεση για να πετυχαίνουμε την ανάπτυξη και τη διανομή των πόρων.

Το ερώτημά μας όμως σήμερα είναι με ποια παράταξη μπορεί η Ελλάδα να διατηρήσει τη σταθερότητα και κατ' επέκταση, όπως ανέφερα, την ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Η Νέα Δημοκρατία υποστήριξε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ότι η οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ δεν θα οδηγούσε στο στόχο της ΟΝΕ. Μιλούσε τότε, όπως θα έχετε ακούσει, για οικονομία «τραβεστί». Μιλούσε και μιλάει για εποχή μειωμένων προσδοκιών σαν να μην έβλεπε και να μη βλέπει τους ρυθμούς ανάπτυξης, που για οκτώ συνεχή χρόνια είναι πάνω από το μέσο ευρωπαϊκό μέσο όρο, σαν να μη διαβάζει τις εκθέσεις των αξιολογητών οίκων που με σταθερή συχνότητα αναβαθμίζουν τη χώρα μας από το 1996 και μετά.

Η Νέα Δημοκρατία μιλούσε και συνεχίζει να μιλά παραπλανητικά και λαϊκίστικα για πλασματική οικονομία, για κρυφά χρέη, για διπλά βιβλία, λες και δεν υπάρχουν όργανα της Ευρωπαϊκής ''Ενωσης που ελέγχουν, διαπιστώνουν, αν αυτά που δηλώνονται ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, λες και η ευημερία πλάθεται με αριθμούς, λες και ο κόσμος δεν ξέρει, δεν αντιλαμβάνεται, ότι σήμερα ζει καλύτερα σε σχέση με τέσσερα ή οκτώ χρόνια πριν.

Η Νέα Δημοκρατία αρνήθηκε να καταθέσει πρόγραμμα με προϋπολογισμό και με προβλέψεις, να διευκρινίσει το σχέδιό της. Σταθερότητα χωρίς σχέδιο δεν υπάρχει. Δεν θέλει να δυσαρεστήσει κανέναν και θέλει να υποσχεθεί όλα σε όλους.

Στο ερώτημα, πώς θα βρει τους πόρους για όλες αυτές τις παροχές που υπόσχεται χωρίς να κατακρημνίσει τη σταθερότητα, δεν απαντούσε μέχρι τώρα. Φέτος βρήκε τη μαγική λύση.

Ανέσυρε ένα δοκίμιο τριών οικονομολόγων που θεωρούν το κοινωνικό κράτος ως περιττή δαπάνη, το βάπτισε ως επίσημη τοποθέτηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που δεν ήταν, και μας είπε ότι θα βρει δέκα δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, δηλαδή 3.5 τρισεκατομμύρια δραχμές από τη μείωση της σπατάλης και της διαφθοράς στο δημόσιο.

'Εχω απαντήσει στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό ότι τα δέκα δισεκατομμύρια ευρώ ισοδυναμούν με τον ετήσιο προϋπολογισμό τριών Υπουργείων μαζί, Υγείας, Παιδείας και Δημόσιας Τάξης. Και τα Υπουργεία βεβαίως δεν καταργούνται έτσι απερίσκεπτα μ' ένα μαγικό ραβδί.

'Εχουμε απαντήσει επίσης ότι αν η αυθαίρετη ερμηνεία του δοκιμίου από τη Νέα Δημοκρατία ήταν σωστή, τότε η Σουηδία, για παράδειγμα, θα έπρεπε να είναι η πρωταθλήτρια της σπατάλης, η πρωταθλήτρια της διαφθοράς, γιατί εκεί το αντίστοιχο ποσό σπατάλης και διαφθοράς που αναφέρεται στην έκθεση δεν είναι μόνο 10 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά 75 δισεκατομμύρια ευρώ.

Παραμένει, λοιπόν, αναπάντητο το ερώτημα, πού θα βρει η Νέα Δημοκρατία τους πόρους, ποιες δαπάνες θα εξοικονομήσει, ποιος είναι ο προϋπολογισμός του αγνώστου –κατά τα άλλα- προγράμματός της.

Ας μας δείξουν ένα οικονομικό πρόγραμμα με στοιχεία. Τη μια μέρα μας λένε ότι η οικονομία μας έχει χάλια, ότι θα κάνουν απογραφή για να καταγράψουν το δημοσιονομικό χάλι και μιλούν για περιοριστική οικονομική πολιτική, ότι είναι ανάγκη να σφίξουμε το ζωνάρι.

Την άλλη μέρα μας λένε ότι η οικονομία θα τρέχει με ρυθμούς ανάπτυξης 5,5%. Τελικά τι πιστεύουν; Πού βρίσκεται η οικονομία και πού πάει; Αν δεν ξεκαθαρίσουν αυτό, δεν είναι δυνατόν να μιλήσουν για οποιοδήποτε πρόγραμμα.

Σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων ανέβηκε το 2003 στο 73,5 του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Και το 2005 θα είναι στο 76,5. Σύμφωνα με τη μελέτη της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, το διαθέσιμο εισόδημα του Έλληνα βρίσκεται πολύ κοντά στο μέσο ευρωπαϊκό όρο και ξεπερνά το αντίστοιχο εισόδημα σε άλλες πέντε χώρες της Ευρώπης των δεκαπέντε.

Σύμφωνα με έκθεση της ευρωπαϊκής επιτροπής για την πρόοδο στους δείκτες της Λισαβόνας, η συγκριτική πορεία της Ελλάδας ως προς την εφαρμογή των προτεραιοτήτων της Ατζέντας της Λισαβόνας είναι μία από τις πιο ικανοποιητικές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πρόοδος την οποία σημειώνει η Ελλάδα συγκριτικά με άλλες χώρες είναι πολύ σημαντική. Οι τομείς στους οποίους εμφαίνεται η μεγαλύτερη βελτίωση είναι το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν κατά κεφαλή, η παραγωγικότητα της εργασίας, οι ιδιωτικές επενδύσεις, ο περιορισμός της μακροχρόνιας ανεργίας, η συμμετοχή των νέων στην εκπαίδευση, οι περιφερειακές ανισότητες, η κατανομή του εισοδήματος. Σε όλους αυτούς τους τομείς είμαστε από τους πρώτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τους πρώτους στην πρόοδο –αυτό θέλω να το διευκρινίσω- ανεξάρτητα από τη θέση, τους πρώτους στην πρόοδο τα τελευταία χρόνια. Και αυτό δείχνει, αυτό που είχα πει επανειλημμένα. Δεν έχει σημασία όσον αφορά την αποτίμηση του έργου μας, σε ποια θέση είμαστε, γιατί ξεκινήσαμε από χαμηλά. Σημασία έχει ποια πρόοδο πραγματοποιήσαμε τα χρόνια αυτά. Και αυτή η έκθεση δείχνει ότι η πρόοδος που πραγματοποιήσαμε είναι σημαντική, κατά την έκθεση απόλυτα ικανοποιητική. Αυτή η έκθεση θα συζητηθεί στο εαρινό συμβούλιο στις 25 Μαρτίου.

Αν, λοιπόν, κερδίσετε, κύριοι συνάδελφοι, τις εκλογές όπως ισχυρίζεστε, διερωτώμαι τι θα πείτε στο συμβούλιο όταν ισχυρίζεστε ότι η Ελλάδα έχει αυτά τα χάλια. Θα ζητήσετε τη διόρθωση της έκθεσης, γιατί δεν συμβιβάζεται με τα όσα σήμερα ισχυρίζεστε; Εγώ καταθέτω την έκθεση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, όπως ξέρετε, έχει επανειλημμένα ισχυριστεί ότι μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες έρχεται η ύφεση. Τη διαψεύδουν οι προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή προβλέπει ότι φέτος και τα επόμενα χρόνια οι ρυθμοί ανάπτυξης θα κινούνται στα ίδια επίπεδα περίπου με σήμερα. Αποτελεί ένας ρυθμός ανάπτυξης περίπου στο 4%, ύφεση; Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει απαντήσει ακόμη στα ερωτήματα, αν οι πόροι που χρησιμοποιούνται σήμερα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τα ολυμπιακά έργα είναι εθνικοί πόροι. Και γιατί θα εξαφανιστούν μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και δεν θα διατίθενται για την ανάπτυξη της χώρας; Αν θα συνεχίσουν ή όχι οι πόροι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αν θα υπάρχει ναι ή όχι Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Και τέλος πώς από τη μια μεριά προβάλλεται το φόβητρο της ύφεσης –ύφεση λένε μετά- και από την άλλη μεριά ισχυρίζεται ότι θα πετύχει ρυθμούς ανάπτυξης 5,5%. Αυτά δεν συμβιβάζονται, είναι απολύτως αντιφατικά.

Θυμίζω δε ότι δεν μας έχει αποκαλύψει ακόμα τη μαγική συνταγή πώς μία οικονομία μπορεί να οδηγηθεί σε ρυθμούς ανάπτυξης 5,5%, συνταγή που δεν ξέρει και δεν ξέρουν ανεπτυγμένες χώρες, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, που ταλαιπωρούνται με ρυθμούς ανάπτυξης γύρω στο 1%, μην ξέροντας αυτήν τη μαγική συνταγή.

Ένα είναι το συμπέρασμα: Ότι όλα αυτά λέγονται από τη Νέα Δημοκρατία επιπόλαια και πρόχειρα. Με επιπολαιότητα και προχειρότητα δεν διατηρείται η ανάπτυξη.

Σήμερα ρώτησαν τον κ. Σόλμπες τον αρμόδιο Επίτροπο και απάντησε ο κ. Σόλμπες στο ερώτημα σε ποιο βαθμό οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας επηρεάζουν τους ρυθμούς ανάπτυξης της Ελλάδας ως εξής: «Με ρωτάτε εάν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης της Ελλάδας οφείλονται στους Ολυμπιακούς Αγώνες; Η απάντηση είναι όχι. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της Ελλάδας δεν δικαιολογούνται μόνο από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και θεωρώ ότι οι ρυθμοί αυτοί είναι από μόνοι τους ικανοποιητικοί».

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον δεν χτίζεται ούτε με αφορισμούς ούτε με στείρα κριτική. Το μέλλον χτίζεται με μία πειθαρχημένη οικονομική πολιτική, όπως την εφαρμόσαμε, και προϋπόθεση αυτής της πειθαρχημένης οικονομικής πολιτικής είναι η σταθερότητα. Και η Νέα Δημοκρατία με όσα έχει παρουσιάσει μέχρι σήμερα δεν μπορεί να εγγυηθεί τη σταθερότητα. Δεν μπορεί κατ' επέκταση να εγγυηθεί ότι οι ασθενέστεροι δεν θα κληθούν να πληρώσουν τα σπασμένα της πολιτικής της. Με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία οι ασθενέστεροι θα αναγκαστούν να ζήσουν πολλές χειρότερες μέρες και καμιά καλύτερη. Χρειάζεται δουλειά, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, για να πείσετε για το αντίθετο και αυτήν τη δουλειά δεν την έχετε κάνει και δεν την έχουμε δει. Και πιστεύω ότι δεν την έχετε κάνει, γιατί δεν σας ενδιαφέρει πραγματικά.

Εμείς με την οικονομική πολιτική μας αυξήσαμε την απασχόληση μαζί με την παραγωγικότητα της εργασίας. Καταθέτω ένα σχετικό διάγραμμα από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη συγκριτική πρόοδο των ευρωπαϊκών χωρών από το 1999 έως το 2003. Στην έκθεση που περιέχει αυτό το διάγραμμα η Επιτροπή μάς επαινεί τόσο για τη μεγαλύτερη αύξηση της παραγωγικότητας ανάμεσα στις δεκαπέντε χώρες όσο και για τα μέτρα πολιτικής που πήραμε για την απασχόληση, τη μεγαλύτερη αύξηση της παραγωγικότητας στις δεκαπέντε χώρες τα χρόνια αυτά!

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν διάγραμμα, το οποίο έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Πράγματι, προωθούμε μια πολιτική για την απασχόληση εντατικά με ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, τα Κέντρα Προώθησης Απασχόλησης, καλύψαμε το στόχο που θέσαμε για την τετραετία. Έχουμε ενεργητικές πολιτικές, όπως η επιχορήγηση νέων θέσεων εργασίας, η υποστήριξη νέων ελεύθερων επαγγελματιών, προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας και προγράμματα κατάρτισης ανέργων και εργαζομένων. Επικεντρώνουμε την προσπάθειά μας στη μείωση της ανεργίας, η οποία πλέον βρίσκεται εδώ στην Ελλάδα στο μέσο ευρωπαϊκό όρο, τρεισήμισι ποσοστιαίες μονάδες μικρότερη σε σχέση με την αρχή της τετραετίας. Και θέλω να επαναλάβω ότι το ΠΑΣΟΚ έχει δεσμευτεί ότι θα μειώσει την ανεργία στο 6% την επόμενη τετραετία και, όπως πετύχαμε τώρα, θα το πετύχουμε και την επόμενη τετραετία.

Η Νέα Δημοκρατία αρνείται αυτήν την πολιτική απασχόλησης και ισχυρίζεται ότι θα ακολουθήσει μια πιο αποτελεσματική πολιτική στα θέματα αγοράς εργασίας. Αλλά το ποια πολιτική θα ακολουθήσει είναι ασαφές. Ρωτάω: Θα διευκολύνει τις απολύσεις; Θα περιορίσει τις αποζημιώσεις; Θα εισαγάγει νέου τύπου συμβάσεις εργασίας που θα περιορίσουν τις υποχρεώσεις των εργοδοτών; Θα σταματήσει τα προγράμματα περιορισμού της ανεργίας, τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που εφαρμόζονται σήμερα; Θα εφαρμόσει άλλα προγράμματα; Ποια; Δεν το ξέρουμε. Σ' αυτό το σημείο χρειάζεται επίσης να διατυπώσω το ερώτημα αν η περικοπή δαπανών που ευαγγελίζεται σημαίνει μείωση των προσλήψεων. Σε ποιες κατηγορίες; Ούτε πάλι σ' αυτό το θέμα παίρνει θέση. Πολιτική απασχόλησης χωρίς καμία διευκρίνιση. Πολιτική απασχόλησης η οποία μένει ασαφής. Αυτή είναι η πολιτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σ' ένα άλλο σημείο. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση συχνά αναφέρει ότι σύμφωνα με τη EUROSTAT το ποσοστό όσων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας είναι υψηλό στη χώρα μας.

Στους δείκτες αυτούς υπάρχει μία αισθητή καλυτέρευση, από 22% το 1995 στο 19,6% το 2002.

Οι δείκτες όμως αυτοί, που παραπλανητικά τους επικαλούνται επανειλημμένα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ως δείκτες φτώχειας, είναι δείκτες εισοδηματικής ανισότητας στο εσωτερικό μιας χώρας. Δεν δείχνουν την απόλυτη φτώχεια. Αν η ερμηνεία που δίνει η Αντιπολίτευση στους δείκτες αυτούς ήταν σωστή τότε, σύμφωνα με τα στοιχεία που ανακοίνωσε την περασμένη εβδομάδα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η φτώχεια είναι πολύ μεγαλύτερη στην Ιρλανδία και πολύ μικρότερη στη Βουλγαρία απ' ότι είναι στην Ελλάδα. Δηλαδή σύμφωνα με αυτούς τους δείκτες η φτώχεια είναι μικρότερη στη Βουλγαρία, η Βουλγαρία και η Ρουμανία είναι ευημερούσες χώρες και η Ελλάδα δεν είναι. Ε, τότε Ιρλανδοί και Έλληνες θα έσπευδαν να βρουν δουλειά στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία και οι Ιρλανδοί θα πήγαιναν στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία και δεν θα έσπευδαν εδώ στην Ελλάδα ή σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως συμβαίνει σήμερα.

Καταθέτω αυτά τα στοιχεία στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν υπάρχει, λοιπόν, ενιαίο ευρωπαϊκό κριτήριο φτώχειας. Το χρησιμοποιεί η Νέα Δημοκρατία για να παραπλανεί τον κόσμο. Υπάρχει μόνο δείκτης ανισότητας εισοδημάτων. Ούτε, όμως, αυτός είναι μεθοδολογικά ακριβής. Δεν θα το εξηγήσω αυτό. Θα σημειώσω μόνο αυτό που έχω επανειλημμένα πει σε αυτήν την Αίθουσα, ότι δεν λαμβάνει υπόψη την ιδιοκατοίκηση που παίζει ένα σημαντικό ρόλο στην Ελλάδα, ιδιαίτερα στους αγρότες και στους συνταξιούχους. Η EUROSTAT δεν υπολογίζει στους επίσημους δείκτες ότι οι περισσότεροι Έλληνες με κατώτατο εισόδημα έχουν ιδιόκτητη κατοικία και δεν επιβαρύνονται με ενοίκιο.

Εμείς πάντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοχεύουμε στη γρηγορότερη βελτίωση της οικονομικής θέσης των ασθενεστέρων. Στο διάστημα 1994–2003 αυξήσαμε τη μέση σύνταξη κατά 27% πάνω από τον πληθωρισμό. Αυξήσαμε τη βασική σύνταξη πρόνοιας του ΟΓΑ για οκτακόσιους χιλιάδες αγρότες, την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ μαζί με το ΕΚΑΣ για τετρακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους. Αυξήσαμε σημαντικά τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας και δεσμευτήκαμε για περαιτέρω σημαντικές αυξήσεις στους συνταξιούχους του ΙΚΑ και του ΟΓΑ.

Για όλα αυτά δεσμευόμαστε με συγκεκριμένους πόρους και συγκεκριμένες πολιτικές. Τμήμα αυτών είναι στη Χάρτα Σύγκλισης που καταθέσαμε ως πρόταση διαλόγου. Ένα άλλο τμήμα περνά από τελική επεξεργασία για να ανακοινωθούν στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για τη νέα τετραετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία οκτώ χρόνια συζητήθηκαν πάρα πολλά θέματα εδώ στη Βουλή σημαντικά για την ελληνική κοινωνία. Η σταθεροποίηση της οικονομίας, οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι αναπτυξιακοί νόμοι, η αναμόρφωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και το σύστημα προσλήψεων αποτελούν μερικά ενδεικτικά παραδείγματα.

Η αξία της συμμετοχής της Αντιπολίτευσης στην κοινοβουλευτική διαδικασία είναι αναμφισβήτητη. Το Βήμα της Βουλής παρέχει τη δυνατότητα να παρουσιάσει κάθε κόμμα που βρίσκεται εδώ στη Βουλή τη δική του πολιτική, τη δική του εναλλακτική λύση.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, όμως, ήταν τραγικά απούσα από την κύρια αποστολή της, την παρουσίαση των πολιτικών της. Ουσιαστική κριτική σημαίνει προτάσεις με συνέπεια, πολιτική δομημένη γύρω από άξονες και αρχές. Αυτό έλειψε στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ακολούθησε το εύκολο πρότυπο περασμένων δεκαετιών. Αντί να προβάλλει ένα σύγχρονο λόγο είτε φιλελεύθερο είτε νεοφιλελεύθερο είτε συντηρητικό, επικεντρώθηκε άλλοτε στην προσωπική διαμάχη, άλλοτε στη σκανδαλολογία, διαφθορολογία και καταστροφολογία και πάντως στη συνεχή αρνητική τοποθέτηση. Για την ουσιαστική πολιτική της άποψη στα περισσότερα θέματα κανείς δεν είναι βέβαιος.

Σας ανέφερα πριν τα θέματα της οικονομίας όπου πλανάται μία μεγάλη ασάφεια για πόρους, πρόγραμμα, εξοικονομήσεις τις οποίες θα κάνει, οικονομικούς στόχους και προϋπολογισμούς που έχει.

Είχε δηλώσει ότι θα ανακαλέσει τις ρυθμίσεις του σχεδίου «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Θα το κάνει; Μάλλον όχι. Τι θα κάνει; Είδα τον κ. Καραμανλή πριν λίγες ημέρες να είναι στο Βραχάσι του Ηρακλείου, το οποίο θέλει να μην εφαρμοστεί το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Κανείς δεν ξέρει, λοιπόν, τι θα συμβεί. Δεν θέλει το ΑΣΕΠ. Είπε ότι θα το καταργήσει. Θέλει, όμως, όπως δηλώνει, ένα αξιοκρατικό σύστημα προσλήψεων. Ποιο; Κανείς δεν ξέρει. Κανείς δεν άκουσε το συγκεκριμένο σύστημα. Μας έχουν πει για διαρθρωτικές αλλαγές. Ποιες; Είναι αβέβαιο.

Θα έρθω στο θέμα της Γενικής Τράπεζας. Δεν καταψήφισε όλα τα μεγάλα έργα στη Βουλή; Δεν συμφωνεί. Αλλά εφόσον δεν συμφωνεί, να μας πει τους κανόνες της συγχρηματοδότησης των έργων από το δημόσιο και τους ιδιώτες. Ποιοι είναι αυτοί; Άγνωστο.

Θα μπορούσα να συνεχίσω επί ώρα αυτά τα παραδείγματα. Η τακτική της Νέας Δημοκρατίας για καταστροφολογία, κινδυνολογία και μηδενισμό έχει συγκεκριμένη αιτία: Αν εγκατέλειπε την υπερβολή, θα έπρεπε κάτι να προτείνει. Δεν έχει να προτείνει και γι' αυτό η υπερβολή, η άρνηση και η φραστική επιθετικότητα. Είναι αναντικατάστατα στοιχεία της παρουσίας της εδώ στη Βουλή. Είναι μία πολιτική που δεν χρειάζεται να κοστολογηθεί, αφού δεν κοστίζει απολύτως τίποτα και δεν δεσμεύει το φορέα της για τίποτα. Η Αντιπολίτευση διαμαρτύρεται για την υποβάθμιση της Βουλής. Αλλά ένα είναι βέβαιο: δεν συνέβαλε καθόλου, μα καθόλου, στην αναβάθμισή της, ενώ συνέβαλε στην υποβάθμισή της.

Η άποψή της είναι ότι, επειδή βρίσκεται στον προθάλαμο της εξουσίας, δεν πρέπει να κάνει τίποτα για να μην μειώσει τις πιθανότητες επιτυχίας. Εγώ όμως διερωτώμαι: Τι μπορούν να κάνουν κάποιοι, που πραγματικά αδιαφόρησαν επιδεικτικά, για το θεσμικό τους ρόλο, αν τυχόν αναλάβουν την εξουσία; Το μόνο που θα μπορέσουν είναι να επαναλάβουν τα αρνητικά, στα οποία εθίστηκαν: Τις διαμάχες, τα προσωπικά, την προχειρότητα, την επιπολαιότητα, χωρίς σχέδιο, εμπιστευόμενοι στο μνημειώδη «αυτόματο πιλότο», τον οποίον επικαλέστηκαν και για το θέμα της οικονομίας. Καμία χώρα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει υπό αυτές τις συνθήκες.

Ίσως κάποιοι σκεφθούν ότι η αοριστία και η ασάφεια είναι το χαρακτηριστικό κάθε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ότι δεν πρέπει να μας ξενίζει η στάση της Νέας Δημοκρατίας. Συμβαίνει αλλού, μπορεί να ερωτηθεί κανείς.

Δεν είναι όμως έτσι, κύριοι συνάδελφοι. Αν κοιτάξετε το πρόγραμμα των Χριστιανοδημοκρατών στη Γερμανία, θα δείτε ότι ήταν πολύ συγκεκριμένο. Είχε συγκεκριμένες αναφορές στις φορολογικές μεταρρυθμίσεις και πολλά άλλα. Στη Σουηδία, επίσης, η Αντιπολίτευση παρουσίασε ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα περικοπής κοινωνικών δαπανών. Ο κ. Μπερλουσκόνι στηρίχθηκε σε ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ο κ. Μπάλκεν, υποψήφιος Πρωθυπουργός της Ολλανδίας, υποστήριξε συγκεκριμένα μέτρα και για τα οικονομικά και για τη μετανάστευση.

Δεν γνωρίζω άλλη χώρα στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η Αντιπολίτευση προβάλλει ένα μωσαϊκό αντιφατικών σκέψεων, υποσχέσεων και αλληλοσυγκρουόμενων ισχυρισμών, όπως η Νέα Δημοκρατία στη χώρα μας. Και αυτός είναι ο κίνδυνος για τη σταθερότητα και την ανάπτυξη. Ό,τι και να πει τώρα η Νέα Δημοκρατία δεν διορθώνει την κατάσταση. Σχέδια της τελευταίας στιγμής είναι σχέδια της νύχτας που τα βλέπει η μέρα και γελά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν βλέπει, δεν ακούει, δεν αντιλαμβάνεται. Μίλησε, όπως είπα, για οικονομία «τραβεστί» -να το θυμάστε αυτό- όταν η Ελλάδα πορευόταν προς την ΟΝΕ. Ήταν στα εθνικά θέματα οπαδός της σκληρής γραμμής του μη διαλόγου. Προφήτευαν πως η Κύπρος δεν θα ενταχθεί στην Ένωση. Και αυτό να το θυμάστε. Όταν άρχισαν οι εργασίες στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, μίλησε για έργο-μακέτα. Όταν τελείωσε το Αεροδρόμιο των Σπάτων, προέβλεψαν ότι δεν θα λειτουργήσει.

Στην τελευταία συζήτηση για την οικονομία ο κ. Καραμανλής δήλωσε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει ύφεση για την Ελλάδα μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον διαψεύδει. Λοιπόν, γιατί αυτές οι συνεχείς διαψεύσεις; Γιατί οι συνεχείς διαψευδόμενες προφητείες; Μόνο και μόνο γιατί η Νέα Δημοκρατία έχει επιλέξει την πολιτική της άρνησης. Γι' αυτό; Υπάρχει και ένας άλλος λόγος. Οι υπεύθυνοι της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι υπεύθυνοι ως προς την πολιτική που υπερασπίζονται. Είναι επιπόλαιοι και πρόχειροι, δεν έχουν αντίληψη, κρίση και ικανότητα πρόβλεψης.

Αυτή η χωρίς όριο επιπολαιότητα δεν μας είναι άγνωστη. Το 1990-1993 άλλαξαν τρεις Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας μέσα σε τρία χρόνια και η Ελλάδα βρέθηκε σε ύφεση. Αυτή η χωρίς όριο επιπολαιότητα είχε ως αποτέλεσμα το 1990-1993 ο τότε Πρωθυπουργός και ο τότε Υπουργός Εξωτερικών να εμπλακούν σε μία προσωπική διαμάχη για το όνομα της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και οι συνέπειες αυτής της προσωπικής τους διαμάχης να αποτελέσει ένα διεθνές πρόβλημα και πρόβλημα για τη χώρα. Και ταλαιπωρούν ακόμα τη χώρα. Αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος. Ο μεγάλος κίνδυνος είναι η άκρατη επιπολαιότητα, η έλλειψη σχεδίου, μια πολιτική που κρύβει άλλη πολιτική, η συνεχής αντιφατικότητα

που προκύπτει από την επιδίωξη να υπηρετούν τόσο αυτό το οποίο παρουσιάζουν δημόσια όσο και αυτό το οποίο πράγματι πιστεύουν.

Αλλά αυτή η μεγάλη αδυναμία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν αφορά δυστυχώς μόνο τους ίδιους. Τότε δεν θα μας ενδιέφερε. Επηρεάζει και το πολιτικό σύστημα, τις δυνατότητες, τις νοοτροπίες όλων μας. Είναι ένα μεγάλο και μόνιμο φρένο σε κάθε προσπάθεια. Ενισχύει την αντιφατικότητα και τον αδιέξοδο αρνητισμό στην ελληνική κοινωνία και δημιουργεί γι' αυτό ανασχέσεις στην πορεία του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αξιωματική Αντιπολίτευση αναφέρεται πάντα με μεγάλη ευχαρίστηση σε όλους τους τομείς που η Ελλάδα υστερεί σύμφωνα με τις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τους έχετε ακούσει που λένε: «τελευταία, τελευταία, τελευταία». Στο κείμενο με το οποίο καλεί γι' αυτήν τη συζήτηση αποσιωπά και πάλι όλους τους δείκτες που είτε δείχνουν την πρόοδο της χώρας είτε δείχνουν ότι η Ελλάδα έχει πετύχει καλύτερες ή πολύ καλύτερες επιδόσεις από άλλα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποσιωπά ότι είμαστε πρώτοι στο ρυθμό ανάπτυξης.

Απορώ πώς συμβιβάζεται αυτή η αποσιώπηση με τη συνεχή προτροπή για καλόπιστη κριτική. Υπόμνηση ότι κάνει καλόπιστη κριτική. Απορώ γιατί τους ευχαριστεί να λένε ότι η Ελλάδα είναι φοβερά φτωχή, όταν δεν είναι, ότι δεν υπάρχει ανάπτυξη, όταν υπάρχει πράγματι. Απορώ γιατί, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας ευχαριστεί να καλλιεργείτε τη μιζέρια. Απορώ γιατί κλείνετε τα μάτια για ό,τι θετικό λέγεται στην Ένωση και στις άλλες χώρες για την Ελλάδα. Γιατί ό,τι χειρότερο συμβαίνει -είτε συμβαίνει είτε δεν συμβαίνει- το χαιρετίζετε με ικανοποίηση και χαρά.

Αγνοείτε κάτι πολύ απλό. Αν είναι έτσι όλα, τόσο άθλια στον τόπο, όπως ισχυρίζεστε, πώς εσείς, η Νέα Δημοκρατία, μπορεί να αποτελείτε φωτεινή εξαίρεση; Μπορεί να είναι όλες οι ενδείξεις για τη χώρα αρνητικές, αλλά αυτό να μην σας θίγει και να μην σας αφορά τους ίδιους; Μπορεί να έχουμε μια κοινωνία όπου κυριαρχεί η διαπλοκή, η διαφθορά, η νοοτροπία της παρέας, όπως ισχυρίζεστε, και εσείς όλοι να είστε έξω και πέρα από τα φαινόμενα αυτά; Τέτοια διχασμένη χώρα και κοινωνία δεν υπάρχει στον ανεπτυγμένο κόσμο. Το κακό είναι ότι οι καθ' έξιν υπερβολές σας σας οδηγούν στην αδυναμία να παράγετε πολιτική, πολιτική προσαρμοσμένη στις ανάγκες της χώρας και αυτό το πληρώνει η χώρα.

Ας έρθω και σε ορισμένα ειδικότερα θέματα. Ο αγώνας σας κατά της διαπλοκής έχει πάρει τώρα ένα νέο δρόμο με τη διακήρυξη για την επανίδρυση του κράτους. Το κράτος που ολοκληρώνει τα μεγάλα έργα οδηγεί τη χώρα σε εθνικούς στόχους και προωθεί μια πολιτική για ισχυρή οικονομική ανάπτυξη πρέπει κατά τη Νέα Δημοκρατία να χτιστεί εξ αρχής.

Παράδειγμα η κατάργηση του ΑΣΕΠ, Το ΑΣΕΠ που ιδρύθηκε το 1994, χαιρετίστηκε από την κοινωνία και τις πολιτικές δυνάμεις ως μία από τις μεγαλύτερες τομές στη Δημόσια Διοίκηση.

Για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους οι επιδιώξεις πολιτών για διορισμό στο δημόσιο άρχισαν να περνούν από αδιάβλητους διαγωνισμούς και όχι από τα βουλευτικά γραφεία ανά την επικράτεια. Ήταν ένα μεγάλο βήμα αξιοκρατίας και εκσυγχρονισμού, καθυστερημένα βέβαια γιατί στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτό υπάρχει εδώ και πάρα πολύ καιρό. Όμως, ανατράπηκε μία από τις πιο παραδοσιακές συνιστώσες του διοικητικού συστήματος. Μία από τις πιο βασικές συνιστώσες του πελατειακού κράτους. Τι αντικαθιστά, λοιπόν, το ΑΣΕΠ; 'Ακουσα, ένα ανώτατο συμβούλιο Δημόσιας Διοίκησης με νεφελώδεις αρμοδιότητες ως προς τις προσλήψεις. Στην πραγματικότητα δεν διαφαίνεται τίποτε το οποίο να αναιρεί τον ισχυρισμό ότι επιδιώκεται η επιστροφή στο πελατειακό κράτος, στην καλή παράδοση, στην παράδοση ότι η κοινωνική δικαιοσύνη εξαρτάται από το διορισμό των δικών μας παιδιών, από το διορισμό όχι με βάση τα προσόντα αλλά με βάση τις πολιτικές προτιμήσεις του καθενός. Κρίμα! Κρίμα γιατί θα ήθελα να ακούσω ότι είναι το καλύτερο σύστημα. Να μας το πουν, να μας το εξηγήσουν, να το περιγράψουν λεπτομερειακά για να ξέρει ο κάθε Έλληνας ότι πορεύεται σε κάτι καλύτερο και όχι να λένε ότι είναι νεφελώδες το ανώτατο συμβούλιο Δημόσιας Διοίκησης και να λένε για επανίδρυση του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας έρθω και στο θέμα των ημερών, στην τροπολογία για το ξενοδοχειακό συγκρότημα της Χαλκιδικής.

Σε μία τετραετία διακυβέρνησης μπορεί να υπάρξουν στιγμές που δεν τηρήθηκαν οι κανόνες, στιγμές που δεν προστατεύτηκε όπως έπρεπε και όσο έπρεπε το δημόσιο συμφέρον, στιγμές που πρυτάνευσαν τοπικιστικές λογικές. Σε καμία περίπτωση όμως οι στιγμές αυτές δεν χρωματίζουν το συνολικό χρόνο μιας διακυβέρνησης.

Αυτή η Κυβέρνηση εργάστηκε με συνέπεια για να είναι το συμφέρον του τόπου το κριτήριο δράσης της. Πήρε επανειλημμένα αποφάσεις που προκάλεσαν διαμάχες με οικονομικά συμφέροντα. Δεν απέφυγε τις αναμετρήσεις, δεν επεδίωξε διαιτησίες ή συμβιβασμούς ώστε όλοι να είναι ικανοποιημένοι. Επέλεξε πάντα αυτό το οποίο θεωρούσε πιο ωφέλιμο για τη χώρα, για το συμφέρον του τόπου, για την οικονομία μας.

Εάν δούμε την ιστορία του τόπου θα διαπιστώσουμε ότι η σκανδαλολογία χαρακτηρίζει την πολιτική ζωή μας από τα παλιά. Για κάθε αντιπολίτευση η Κυβέρνηση, είναι Κυβέρνηση σκανδάλων, για να αποδειχθεί τις περισσότερες φορές ότι τα σκάνδαλα έμειναν αναπόδεικτα.

Η Νέα Δημοκρατία ακολούθησε την πεπατημένη. Έκανε τα σκάνδαλα πρώτο θέμα της αντιπολιτευτικής τακτικής. Παρουσίασε και παρουσιάζει την Κυβέρνηση και τη χώρα ότι κινείται μόνο και μόνο σε ρυθμό σκανδάλων και διαφθοράς. Ακούμε επανειλημμένα μάλιστα τη Νέα Δημοκρατία να επικαλείται μια έκθεση για τη διαφθορά στην Ελλάδα, διεθνούς οργανισμού που όχι μόνο είναι πλήρως ατεκμηρίωτη, αλλά συντάσσεται ως προς την Ελλάδα από πολιτικούς της φίλους.

Η θέση της Κυβέρνησης για τη συγκεκριμένη τροπολογία δεν ήταν άγνωστη. Ήταν σαφής και ξεκάθαρη εδώ και καιρό. Η Κυβέρνηση είχε κατηγορηματικά απορρίψει την τροπολογία ήδη από την πρώτη φορά που προτάθηκε προς ψήφιση στις αρχές Δεκεμβρίου. Όφειλαν έκτοτε όλοι οι Βουλευτές και ο κύριος Υφυπουργός να το γνωρίζουν και είτε να στηρίζουν τη θέση της Κυβέρνησης, είτε μέσα από διαφανείς και αποδεκτές διαδικασίες να επιδιώξουν την αναθεώρηση της κυβερνητικής θέσης.

Συνεπώς ανεξάρτητα από το τι πιστεύει κανείς για την αναπτυξιακή σημασία της συγκεκριμένης επένδυσης, η προώθηση και ψήφιση της τροπολογίας ήρθε για ένα τόσο ευαίσθητο ζήτημα, σε αντίθεση με την επίσημη κυβερνητική θέση, ακολουθώντας μία βαθύτατα αντιδεοντολογική μεθόδευση. Η Κυβέρνηση έδρασε άμεσα και κατηγορηματικά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να μην καταγράφονται διακοπές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η Κυβέρνηση αντέδρασε άμεσα και κατηγορηματικά.

Έδωσα εντολή στο γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου και στον Υπουργό Οικονομικών να προχωρήσουν στις αναγκαίες ενέργειες για την κατάργησή της. Ζήτησα την παραίτηση του Υφυπουργού Οικονομίας κ. Πάχτα. Η απόφαση για τους Βουλευτές συναδέλφους ήταν μια δύσκολη αλλά αναγκαία απόφαση.

Η προώθηση της τροπολογίας με τον τρόπο και υπό τις περιστάσεις υπό τις οποίες προωθήθηκε και υιοθετήθηκε, καθώς και η συγκεκριμένη αντίθεσή της με την κυβερνητική θέση, δεν ταιριάζει σ' ένα προοδευτικό εκσυγχρονιστικό εγχείρημα και δεν μπορεί παρά να έχει συνέπειες.

Όλοι θέλουμε την προκοπή του τόπου, την εντιμότητα, ανεπηρέαστες από προσωπικά κίνητρα αποφάσεις, ηγεσίες που επιδιώκουν το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου. Όλοι έχουμε κοινό μέτωπο κατά της διαφθοράς. Θα πετύχουμε αν με τη στάση μας απομονώσουμε και εξαλείψουμε εστίες διαφθοράς οπουδήποτε, οπουδήποτε κι αν ευρίσκονται. Αν όμως με βάση ένα υπαρκτό γεγονός -που υπάρχουν γεγονότα, δυσάρεστα γεγονότα- προσπαθούμε να καλλιεργήσουμε υπέρμετρες εντυ-

πώσεις, εικονικές πραγματικότητες, την υποψία απέναντι σε οποιονδήποτε αντίπαλο, την εντύπωση μιας γενικευμένες σήψης, το μόνο που πετυχαίνουμε είναι να απαξιώνουμε τις αξίες μας.

Αν όλοι είναι ανέντιμοι, τότε ποια η εντιμότητα; Αν όλοι είναι διεφθαρμένοι, ποια μη διεφθαρμένη ηγεσία υπάρχει;

Επειδή πιστεύω ότι η εντιμότητα είναι ο κανόνας και η διαφθορά είναι η εξαίρεση, θα μάχομαι και τα σκάνδαλα αλλά και τη σκανδαλολογία. Μάχομαι για τη διαφάνεια, αλλά και κατά της υπερβολής όπως και κατά των τιμητών που έχουν ίδιο όφελος.

Ως πολίτες μιας κοινωνίας σε εγρήγορση, μιας κοινωνίας που πιστεύει σε κανόνες ηθικής, πρέπει να συμβάλουμε όλοι με νηφαλιότητα, μέτρο και τεκμηρίωση σε στάση και συμπεριφορές που κατοχυρώνουν αυτό που πιστεύουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία πρόσφατα άρχισε να μιλάει για πολιτικό πολιτισμό και την ανάγκη να ακολουθούμε αρχές, όπως η μετριοπάθεια και ο σεβασμός στον αντίπαλο. Οφείλω να πω ότι όταν τα άκουσα αυτά απόρησα γιατί ο ίδιος ο ευαγγελιζόμενος το σεβασμό του αντιπάλου Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με έχει αποκαλέσει υπηρέτη των οργανωμένων συμφερόντων και εκλεκτό της διαπλοκής.

Αναρωτήθηκα αν άλλαξαν τα πράγματα. Τις ίδιες όμως ακριβώς μέρες διάβασα στον Τύπο της Δεξιάς υβριστικά συνθήματα κατά του Γεωργίου Παπανδρέου. Άκουσα υβριστικά ραδιοφωνικά σποτ και συγκράτησα στις συγκεντρώσεις το σύνθημα «αέρα, αέρα να φύγει η χολέρα».

Οι χυδαιότητες αυτές που δείχνουν την ακροδεξιά ρίζα της Νέας Δημοκρατίας θα μου ήταν αδιάφορες αν η όλη συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας δεν αποτελούσε ένδειξη μεγάλης πολιτικής υποκρισίας. Τα όσα ισχυρίζονται δεν έχουν σχέση με αυτά που πράττουν. Ο λόγος και οι πράξεις τους βρίσκονται σε ακραία αντίθεση. Δεν τους νοιάζει. Ό,τι είναι καλό για να κερδίσεις την εξουσία είναι θεμιτό. Με τον τρόπο, όμως, αυτό δημιουργούν και ενισχύουν την αντίληψη των πολιτών για τη διγλωσσία και την έλλειψη ήθους των πολιτικών. Με την πολιτική τους υποκρισία τραυματίζουν την πολιτική και το πολιτικό σύστημα.

Γι' αυτό πιστεύω ότι η προσφορά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπήρξε αρνητική για τον πολιτικό πολιτισμό και για τον τόπο. Ασπάστηκε πρακτικές και καλλιέργησε νοοτροπίες που εμποδίζουν τη χώρα να προσαρμοστεί στη νέα εποχή. Ασπάστηκε την αλαζονεία, την επιθετικότητα και τον προσωπικό διασυρμό των αντιφρονούντων. Δεν έχει απαλλαγεί από τη διχαστική νοοτροπία της ακροδεξιάς.

Όλα αυτά οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη στη Νέα Δημοκρατία.

Η κρίσιμη ερώτηση για τις επόμενες εκλογές είναι: Ποιο δρόμο θα ακολουθήσουμε στο μέλλον; Πώς διασφαλίζουμε τις κατακτήσεις μας, τη σταθερότητα, την ανάπτυξη; Πώς επιταχύνουμε την προσπάθεια για περισσότερη κοινωνική συνοχή; Είναι κρίσιμη ερώτηση και γι' αυτό είναι κρίσιμη η αναμέτρηση. Την απάντηση θα τη δώσει ο ελληνικός λαός. Και η απάντηση θα είναι η εντολή στο ΠΑΣΟΚ, στο ΠΑΣΟΚ της ανανέωσης, στο ΠΑΣΟΚ με ηγέτη τον Γεώργιο Παπανδρέου, τη μεγάλη δημοκρατική και προοδευτική παράταξη που ενώνει όλους τους Έλληνες ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

που αλλάζει την Ελλάδα και μπορεί να την οδηγήσει πιο ψηλά, πιο μπροστά για το καλό του ελληνικού λαού και για το συμφέρον του τόπου.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ακολουθήσω τον Πρωθυπουργό ούτε στον εκνευρισμό ούτε στην κινδυνολογία ούτε στο διχαστικό πνεύμα και τα διχαστικά συνθήματα, με τα οποία διάνθισε κυρίως το τέλος της ομιλίας του. Μια και μιλάμε όμως για πολιτικό πολιτισμό, να σας θυμίσω ότι πάντα η Νέα Δημοκρατία πρωτοπορούσε σε αυτό. Είναι η Νέα Δημοκρατία που στήριξε όλες τις εθνικές πρωτοβουλίες και εθνικές πολιτικές, η Νέα Δημοκρατία που δεν έκανε ποτέ δομική αντιπολίτευση, της οποίας υπήρξατε υπέρμαχος,....

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... η Νέα Δημοκρατία που ακόμα και σήμερα ζητά διάλογο, ανοιχτό, απροκατάληπτο, ειλικρινή διάλογο και μέχρι στιγμής ακόμα απάντηση δεν έχει.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είναι η τελευταία προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στην οποία μετέχετε. Και παρά τα όσα είπατε σήμερα νευρικά και οργισμένα, εκείνο που αισθάνομαι και θέλω να πω είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια κρατήσαμε ένα καλό επίπεδο διαλόγου, βεβαίως με εντάσεις, με αυστηρές επισημάνσεις εκατέρωθεν. Αλλά αυτό θέλω να το καταθέσω, γιατί το πιστεύω και το αισθάνομαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και σε αυτό συμβάλατε και εσείς, κύριε Σημίτη. Το αναγνωρίζω, δεν το αμφισβητώ. Όπως βεβαίως συνέβαλαν όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί, ο κ. Κωνσταντόπουλος ως επικεφαλής του Συνασπισμού, η κ. Παπαρήγα από την πλευρά του Κ.Κ.Ε. Λυπούμαι όμως, γιατί κάποιες φορές δώσατε στη Βουλή πλασματικά στοιχεία, κυρίως αναφορικά με τους προϋπολογισμούς. Και ακόμη περισσότερες δεν είπατε ολόκληρη την αλήθεια. Λυπούμαι, γιατί ολοένα και πιο συχνά το τελευταίο διάστημα φθάνατε σε ακραίους, ανυπόστατους χαρακτηρισμούς σε βάρος ολόκληρης της Αντιπολίτευσης. Ποτέ δεν είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ένα θετικό λόγο για την Αντιπολίτευση -και αυτό είναι αποδεικτικό στοιχείο και συμπεριφοράς και νοοτροπίας- ούτε σεις ούτε κανένας από σας, ακόμα και όταν με κίνδυνο πολιτικού κόστους στηρίζαμε τη διαπραγματευτική θέση της Κυβέρνησης σε μείζονος σημασίας εθνικές υποθέσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Απορώ όμως, γιατί δεν βλέπω στο πλευρό σας σήμερα τον αντικαταστάτη σας, αφού μάλιστα ο Κανονισμός του δίνει το δικαίωμα να πάρει το λόγο. Πού είναι ο κ. Παπανδρέου; Γιατί απουσιάζει; Ιδιαίτερα σε τέτοιες μέρες, που οι Ελληνίδες και οι Έλληνες θέλουν να ακούσουν τους πολιτικούς τους ηγέτες να διαλέγονται με επιχειρήματα εντός του Κοινοβουλίου, δεν θα έπρεπε να απουσιάζει. Αυτή είναι η αλήθεια. Με ενημέρωσαν ότι απουσιάζει σε κάποια κομματική εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη. Λυπούμαι. Ειλικρινά λυπούμαι. Γιατί η καρδιά της Δημοκρατίας είναι εδώ στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ γίνεται ο πολιτικός διάλογος, εδώ γίνεται η πραγματική αντιπαράθεση απόψεων και ιδεών. Εδώ διαφωνούμε, συγκρουόμεθα ή συμφωνούμε και πάντως εδώ υπηρετούμε πάνω απ' όλα την πατρίδα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό δεν γίνεται ούτε από τα τηλεοπτικά παράθυρα ούτε με τους κομματικούς μονολόγους. Έπρεπε να του έχετε καταστήσει σαφές πως είναι σημαντικότερο να συζητά στη Βουλή τα προβλήματα των Ελλήνων πολιτών από οποιαδήποτε άλλη κομματική δραστηριότητα. Η συμμετοχική δημοκρατία ξεκινά και καταλήγει εδώ στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα ανέμενα από το διάδοχό σας να μην την επικαλείται μόνο στα λόγια. Κρίμα, πραγματικά κρίμα!

Τα γεγονότα διαρκώς μας επιβεβαιώνουν. Τώρα μας επιβεβαιώνει και ο διάδοχός σας, επαναλαμβάνοντας καίριες επισημάνσεις μας, για την αλαζονεία της εξουσίας, για τη διαφθορά, για τη γραφειοκρατία, για τη δήθεν δωρεάν παιδεία, για το γεγονός ότι δεν σκύψατε στα προβλήματα των ανθρώπων. Λυπάμαι -και ειλικρινά πιστεύω ότι θα λυπάστε και εσείς αύριο- για τα γεγονότα, που διαδραματίζονται στο τελευταίο διάστημα και πυκνώνουν, όσο πλησιάζουμε στις 7 Μαρτίου.

Αρχίσατε μια «άρον-άρον» εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Σας προειδοποιήσαμε, αλλά συνεχίζετε. Σας λέμε: «Στα-

ματήστε». Δεν είστε ιδιοκτήτες της δημόσιας περιουσίας στο κάτω-κάτω της γραφής. Στήσατε βιομηχανία ρουσφετολογικών προσλήψεων εκτός Α.Σ.Ε.Π. Μόνο τον Ιανουάριο προκηρύχθηκαν τρεις διαφορετικοί διαγωνισμοί στο Υ.Ε.Ν. Στον τελευταίο από αυτούς οι προσλήψεις θα γίνουν κατ' επιλογήν.

Αυτή είναι η συμπεριφορά σας και είναι πια ανιαρό και μονότονο να σας ακούμε να κινδυνολογείτε περί κατάργησης του Α.Σ.Ε.Π. Η θέση μας είναι δεδομένη. Χρειάζεται αναβάθμιση του Α.Σ.Ε.Π. για να καλύψει και τα εναπομείναντα παράθυρα για εκτός διαδικασιών προσλήψεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πληροφορούμαστε τώρα άλλο σχέδιο για προαγωγές «ημετέρων» στο Υπουργείο Εξωτερικών. Με αυτές τις μεθοδεύσεις το Σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ. χωρίζει και ξεχωρίζει τους Έλληνες. Παραβιάζετε κατάφωρα κάθε αρχή και έννοια αξιοκρατίας. Ακολουθούνται πρακτικές, που δεν χωρούν σε ευνομούμενα ευρωπαϊκά κράτη. Νιώθετε ότι είναι αδύνατον να κρατηθείτε στην εξουσία και σπεύδετε να τακτοποιήσετε τα δικά σας παιδιά. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτό που κάνετε όμως είναι ανεύθυνο, είναι καθεστωτικό, είναι αντιδημοκρατικό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ να μην γράφονται οι διακοπές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Είναι υποχρέωσή σας να το σταματήσετε τώρα. Οι λειτουργοί που εμπλέκονται σε όλα αυτά φέρουν τεράστιες ευθύνες.

Αναπτύξατε ακόμη, στο τελευταίο διάστημα, μια βιομηχανία κατάθεσης νομοσχεδίων και τροπολογιών. Πρόκειται για ρυθμίσεις κατ' εξοχήν προεκλογικές, ρουσφετολογικές, χαριστικές. Προσβάλλετε το κύρος του Κοινοβουλίου. Προκαλείτε τους πολίτες. Σας ζητήσαμε να σταματήσετε, αλλά εσείς συνεχίζετε ακόμα πιο απροκάλυπτα. «Περάσατε» τροπολογίες εξαιρετικά βλαπτικές για το δημόσιο συμφέρον και το κάνατε μεθοδευμένα. Παράδειγμα είναι η τροπολογία για τα «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα» που ψηφίστηκε με σύμπραξη του νέου Αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Προσπαθήσατε να παραδώσετε την εποπτεία των ελέγχων στα καζίνο σε ιδιώτες. Εκεί σας αναγκάσαμε να υποχωρήσετε. Προσπαθήσατε να περάσετε τροπολογία, για να αποποινικοποιήσετε παράνομες πράξεις, που διαπράχθηκαν την προηγούμενη προεκλογική περίοδο σε βάρος 1.500.000 επενδυτών.

Προσπαθήσατε -και έχει σημασία αυτό- να απαλλάξετε από τις ποινικές τους ευθύνες εκείνους που ασκούσαν παράνομες παρεμβάσεις στο χρηματιστήριο. Προσπαθήσατε να απαλλάξετε από τις ευθύνες τους και εκείνους που είχαν εσωτερική πληροφόρηση, εκείνους που έπαιζαν με σημαδεμένα χαρτιά. Δεν σας αφήσαμε και σας αναγκάσαμε να υποχωρήσετε.

Τα ερωτήματα ωστόσο παραμένουν και είναι βαριά. Ποιοι είναι αυτοί, που συμμετείχαν στο σχέδιο της καθεστωτικής παρέμβασης και τώρα θέλετε να τους αθωώσετε; Ποιοι είναι εκείνοι, που είχαν εσωτερική πληροφόρηση και θέλετε να τους δικαιώσετε;

Ποιοι προωθούσαν την τροπολογία και χάρη ποίων; Τι συνδέει τους εμπνευστές της με τους ενόχους του μεγαλύτερου εγκλήματος, που διαπράχθηκε στον τόπο; Με απλά λόγια, τι φοβάστε; Για ποιους νοιάζεστε;

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να θυμίσω πιο συγκεκριμένα τη μνημειώδη αυτή συμπεριφορά;

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής αυτήν τη τροπολογία της ντροπής που επιχειρούσε την αποποινικοποίηση από αυτές τις συγκεκριμένες και βαριές ευθύνες.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εκεί που το παράδειγμα φτάνει πια στο κωμικό είναι ότι εσπευσμένα τυπώθηκε και ένα βιβλίο, που περιείχε τον Κώδικα Κεφαλαιαγοράς με τις επίμαχες διατάξεις. Το βιβλίο είναι καλή έκδοση, αλλά είναι καιρός να το αποσύρετε, γιατί δεν ισχύει τίποτα από όλα αυτά. Καταθέτω και το βιβλίο στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν βιβλίο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακόμη, προσπαθήσατε να ορίσετε νέο πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, για να δεσμεύσετε, λίγο πριν τις εκλογές, την επόμενη Κυβέρνηση. Τι σχεδιάζετε; Πάλι στα ίδια καταφεύγετε; Δεν υπάρχει ίχνος υπευθυνότητας και δημοκρατικής ευαισθησίας;

Φτάσατε στην πολύκροτη υπόθεση της τροπολογίας της Σιθωνίας. Ύστερα από παρέμβαση του Προέδρου της Βουλής, ο Υπουργός Οικονομίας αναγκάστηκε να δηλώσει ότι θα φέρει άλλη τροπολογία, για να καταργήσει εκείνη που ψηφίστηκε. Πλήξατε το κύρος του Κοινοβουλίου. Ομολογήσατε οι ίδιοι πρόβλημα διαφθοράς και αυτό αφορά ολόκληρη την Κυβέρνηση. Αφορά ολόκληρο το κομματικό-κυβερνητικό κατεστημένο. Ανεύθυνοι στην κορυφή της εξουσίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχουν. Αυτή είναι η αλήθεια!

Και κάτι ακόμα: η αυτοκριτική δεν γίνεται φορτώνοντας ευθύνες στους άλλους. Δεν είναι εσωκομματικό σας θέμα να το λύσετε στη Χαριλάου Τρικούπη. Είναι θέμα δημοκρατίας και αφορά ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η πραγματικότητα!

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σήμερα, μας λέτε ότι η Κυβέρνηση είχε απορρίψει την τροπολογία. Μα, την αρνηθήκατε μόνο μετά από πολύ έντονη δική μας παρέμβαση -και βεβαίως παρέμβαση του Προέδρου της Βουλής. Εδώ, πέραν τούτου, υπάρχουν και ορισμένα ερωτήματα. Δεν εκπροσωπεί, δεν εκφράζει την Κυβέρνηση ο Υφυπουργός και μάλιστα ένας Υφυπουργός, ο οποίος για οκτώ ολόκληρα χρόνια απολάμβανε της απόλυτης εμπιστοσύνης σας; Και μάλιστα ένας Υφυπουργός με μία πολύ κρίσιμη, πολύ καίρια αρμοδιότητα, τη διαχείριση των πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Αστεία θα λέμε τώρα;

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλα αυτά επιβεβαιώνουν ένα και μόνο πράγμα: το σύστημα εξουσίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποτάχθηκε σε μικρά και μεγάλα συμφέροντα. Το ΠΑΣΟΚ έγινε κατεστημένο και μάχεται για τη συντήρηση. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ό,τι είχαν να δώσουν το έδωσαν και η Ελλάδα πρέπει επιτέλους να κυβερνηθεί και εσείς δεν μπορείτε! Το «σύστημα ΠΑΣΟΚ» δεν μπορεί να κυβερνήσει. Ο κ. Παπανδρέου δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Δεν μπορεί να κάνει τίποτα καλύτερο από αυτά που κάνατε εσείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός σήμερα όφειλε να δώσει έναν ειλικρινή απολογισμό των πεπραγμένων της οκταετίας. Δεν το έπραξε! Περιορίστηκε σε κατ' επιλογή αναφορές και προσπάθησε, άλλη μια φορά, να ωραιοποιήσει τα πράγματα. Μάταια, αλλά και πολύ αργά, γιατί ο κόσμος, που υφίσταται καθημερινά αυτήν την πραγματικότητα, την ξέρει καλά, πολύ καλά! Γιατί η πολιτική, που εκθειάζει ο Πρωθυπουργός, αμφισβητείται και αμφισβητείται ακόμη και από το νέο Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί, στο τέλος-τέλος, για όλα αυτά ο Πρωθυπουργός έκανε τον απολογισμό του στις 7 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους, ομολογώντας έμπρακτα ότι ο ισολογισμός των πεπραγμένων του δεν αντέχει στην κρίση της κοινωνίας. Γι' αυτό προτίμησε να αποφύγει την ετυμηγορία της!

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλο το προηγούμενο διάστημα, πολλές φορές και σ' αυτήν την Αίθουσα, σε ανάλογες συζητήσεις, έλεγε «Για το έργο μας θα κριθούμε από το λαό». Όταν όμως έφτασε η ώρα της κρίσης, δεν τόλμησε. Ο κ. Σημίτης αποχώρησε και αποχώρησε, για να αποφύγει την αποδοκιμασία των πολιτών. Αυτή είναι η αλήθεια! Όλη η αλήθεια!

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τώρα, ο κ. Παπανδρέου προσπαθεί να διαγράψει τα πάντα.

Δεκατέσσερα χρόνια στις κυβερνήσεις ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα έβρισκε όλα σωστά. Δεκατέσσερις μέρες υποψήφιος Αρχηγός, τη μια τα βρίσκει όλα λάθος και την άλλη δηλώνει συνεχιστής του ίδιου έργου.

Ποιος όμως είναι ο απολογισμός, τον οποίο θέλησε να αποφύγει ο κ. Σημίτης και προσπαθεί να διαγράψει ο κ. Παπανδρέου; Ποια είναι η πραγματική δημοσιονομική κατάσταση; Ποιο είναι το κράτος ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ποια είναι η κοινωνική πραγματικότητα; Είναι ανάγκη να λέμε και να ξέρουν όλοι οι ΄΄Έλληνες όλην την αλήθεια. Η Κυβέρνηση δεν δημοσιοποιεί τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το 2003.

Σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επαναλαμβάνει τις εκτιμήσεις, που είχε διατυπώσει στη φθινοπωρινή της έκθεση, ότι το έλλειμμα θα είναι 100% υψηλότερο απ' ό,τι προβλέπει η Κυβέρνηση. Και όλα αυτά, όταν η Κυβέρνηση υποστήριζε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα αναθεωρούσε τις εκτιμήσεις της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν ισοπεδώνουμε τίποτε, δεν μηδενίζουμε τίποτε. Είναι θετικό γεγονός η ένταξη στην Ο.Ν.Ε.. Το είπα πολλές φορές και το επαναλαμβάνω. Το λάθος είναι ότι αργήσαμε και ότι είχε βαρύτατο κόστος. Το λάθος ήταν ότι χρησιμοποιήθηκε ένα μείγμα πολιτικής, που κυρίως στηριζόταν στους φόρους και τη λεγόμενη δημιουργική λογιστική. Το λάθος είναι ότι η Κυβέρνηση δεν επεδίωξε την πραγματική σύγκλιση, αλλά αρκέστηκε στη σύγκλιση λίγων αριθμών, που δεν αφορούν την κοινωνία. Η χώρα ουσιαστικά παρέμεινε απροετοίμαστη, με αποτέλεσμα η κοινωνία να υφίσταται συνεχή μείωση της ανταγωνιστικότητας και, από την άλλη, οι πολίτες να πληρώνουν ακριβό τίμημα πληθωρισμού, ακρίβειας, πάνω απ' όλα ανεργίας. Γιατί αυτές είναι οι συνέπειες που υφίστανται σήμερα οι πολίτες.

Είναι αλήθεια ότι ο ρυθμός ανάπτυξης του Α.Ε.Π. κινείται γύρω στο 4%. Οφείλεται όμως κυρίως στους κοινοτικούς πόρους, στην κατανάλωση των νοικοκυριών. Και τα νοικοκυριά σήμερα είναι βουτηγμένα στα δανεικά και στα χρέη. Και εξίσου βέβαιο -και σημαντικότερο ακόμα- είναι ότι η ανάπτυξη δεν έφτασε ούτε σε ολόκληρη τη χώρα ούτε σε ολόκληρη την κοινωνία. Το αμφισβητεί κανείς αυτό;

Ωφέλησαν οι ρυθμοί ανάπτυξης τους αγρότες; Ωφέλησαν τα μεσαία εισοδήματα, τα φτωχά νοικοκυριά; Ωφέλησαν την ανάπτυξη της περιφέρειας; Βοήθησαν στην ενίσχυση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, που είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας; Δημιουργήθηκαν νέες καλύτερα αμειβόμενες θέσεις εργασίας; Κι έπειτα πώς εξηγείτε την αδυναμία προσέλκυσης επενδύσεων; Πώς εξηγούνται οι χαμηλές κρατικές δαπάνες για την Υγεία και την Παιδεία; Τι γίνεται με το δημόσιο χρέος;

Η αλήθεια, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το χρέος της κεντρικής Κυβέρνησης στην περίοδο 1996-2003 αυξήθηκε κατά 85%. Οι δαπάνες για την εξυπηρέτησή του από 11 δισεκατομμύρια ευρώ το 1993 έφθασαν τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ το 2003, σε μια δεκαετία δηλαδή σχεδόν τριπλασιάστηκαν.

Πέρα όμως από το επίσημο χρέος δημιουργούνται συνεχώς νέα κρυφά χρέη. Υπάρχουν κρυφοί λογαριασμοί, που άνοιξαν παράνομα, με αποφάσεις που δεν δημοσιεύθηκαν ποτέ στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Υπάρχουν διπλά βιβλία και διπλά συρτάρια. Το πραγματικό δημόσιο χρέος μαζί με τα κρυφά χρέη ξεπερνά σήμερα τα 195 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή ξεπερνά το 129% του Α.Ε.Π.. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι σε κάθε Έλληνα αντιστοιχεί δημόσιο χρέος πάνω από 18 χιλιάδες ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεχωριστή πτυχή στο όλο πρόβλημα συνιστούν τα τεράστια χρέη για τους αμυντικούς εξοπλισμούς. Ακούμε τον νέο Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να εμφανίζεται σαν οπαδός της μείωσης των εξοπλισμών. Τον καλωσορίζουμε στις απόψεις μας. Ποια είναι όμως σήμερα η πραγματικότητα; Ποιες είναι οι αποφάσεις, που παίρνει όλα αυτά τα χρόνια το ΚΥ.Σ.Ε.Α. με πολιτική ευθύνη του Πρωθυπουργού, του Υπουργού Άμυνας και του ιδίου του κ. Παπανδρέου στο Υπουργείο Εξωτερικών;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι από το 1996 μέχρι σήμερα δαπανήθηκε το κολοσσιαίο ποσό των 51 δισεκατομμυρίων ευρώ, με άλλα λόγια πάνω από 17 τρισεκατομμύρια δραχμές και ότι το χρέος για την περίοδο 2004-2005 ξεπερνά τα 21 δισεκατομμύρια ευρώ;

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι έχουν εξαντληθεί όλες οι πιστώσεις του εξοπλιστικού προγράμματος 2000-2005 και μεταφέρονται σημερινές οικονομικές υποχρεώσεις στο πρόγραμμα 2005-2009;

Ακόμη χειρότερα όμως, εγείρονται και τεράστιας πολιτικής και ηθικής σημασίας ζητήματα. Και αφού το έφερε το θέμα στην ατζέντα ο κ. Παπανδρέου, έπρεπε να είναι σήμερα εδώ να το συζητήσουμε αναλυτικά. Γιατί η Ελλάδα πληρώνει για τα ίδια οπλικά συστήματα πολύ περισσότερα απ' όσα διαθέτουν άλλες χώρες. Γιατί η Κυβέρνηση παραμερίζει την υποχρέωση των διαγωνισμών και αποφασίζει απ' ευθείας αναθέσεις. Γιατί υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, σοβαρό ζήτημα -και φέρουν τεράστια ευθύνη όσοι μετέχουν στις αποφάσεις, αλλά και όσοι ξέρουν και σιωπούν. Το ερώτημα είναι: Γιατί; Τι συμβαίνει; Ποιοι κερδίζουν; Λέει η Κυβέρνηση –αυτή είναι η απάντηση, που δόθηκε σε επίκαιρη ερώτηση του κ. Νίκου Κωνσταντόπουλου- ότι οι αναθέσεις αφορούν προγράμματα, που δόθηκαν στην Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία. Την ίδια ώρα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκλείει από τα ψηφοδέλτια του κόμματος τα εμπλεκόμενα στελέχη της και υπαινίσσεται λόγους διαχείρισης. Έρχονται όμως και τα αποπεμφθέντα στελέχη της και τι λένε; Λένε ότι η Κυβέρνηση στηρίζει τεράστια και στυγνά οικονομικά συμφέροντα στο χώρο των προμηθειών αμυντικού υλικού. Λένε ότι οι ελληνικές εταιρείες ελάχιστα συμμετέχουν! Λένε ότι τα χρήματα, που υποτίθεται ότι εισέρχονται στην Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία, οδηγούνται σε κάποιους τρίτους.

Καταθέτω για τα Πρακτικά την επιστολή του πρώην συνεργάτη του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Επίσης καταθέτω και σχετικό δελτίο τύπου.

(Στο σημείο αυτό, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δελτίο τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με απλά λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα γεγονότα βοούν, αλλά και η παλιά και η νέα ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σιωπούν. Και ερωτώ: Γιατί έδιωξαν αυτούς που έδιωξαν, αν δεν υπήρχε πρόβλημα; Και από την άλλη, αν υπάρχει ή αν υπήρχε πρόβλημα αυτό ήταν το χρέος τους; Απλώς οι «ύποπτοι» να μην μπουν στα ψηφοδέλτια; Έρευνα δεν θα γίνει; Εξηγήσεις δεν θα δοθούν ποτέ; Έτσι ένοχα, επιτρέψτε μου την έκφραση «μουλωχτά», πάτε να το περάσετε στα μαλακά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν ο κ. Παπανδρέου μιλάει για αυτοκάθαρση, αυτό έχει στο νου του; Αυτό εννοεί; Κανένας να μη λογοδοτεί; Κανένας να μη δίνει λογαριασμό; Δεν άκουσαν τίποτα για την περίπτωση των αρμάτων Leopard και τη διεκδικούμενη παράνομη προμήθεια των 70 εκατομμυρίων δολαρίων, για την οποία μάλιστα ξέσπασε και νομική διαμάχη μεταξύ υπεράκτιων εταιρειών; Δεν άκουσαν τίποτα για την περίπτωση με τα αντιαεροπορικά και τα εξαφανισμένα 73 εκατομμύρια δολάρια των αντισταθμιστικών ωφελημάτων; Δεν άκουσαν τίποτα για την περίπτωση υπεράκτιας εταιρείας, που εμπλέκεται σε παράνομη εισαγωγή εξήντα τόνων εκρηκτικών υλικών για λογαριασμό της ΠΥΡΚΑΛ που εξαφανίστηκαν και έκτοτε αναζητούνται από την αστυνομία και τον εισαγγελέα;

Το είπα και το επαναλαμβάνω: Οι αδιαφανείς και ύποπτες συμβάσεις θα υποστούν αμέσως μετά τις εκλογές πλήρη και εξονυχιστικό έλεγχο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Σημίτης και όποιος άλλος Υπουργός αισθάνεται στοιχειώδη σεβασμό προς τους πολίτες να πάρει το λόγο να δώσει εξηγήσεις και επιτέλους να λογοδοτήσει σήμερα, εδώ, εδώ και τώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο από τα ζητούμενα σήμερα είναι η διαφάνεια, ο φραγμός στη σπατάλη, ο σεβασμός των νόμων, ο σεβασμός του χρήματος των πολιτών. Πάνω απ' όλα όμως ο τόπος χρειάζεται αλλαγή πολιτικής, γενικότερα αλλαγή πολιτικής. Χρειάζεται μια νέα οικονομική πολιτική με έμφαση στην ανταγωνιστικότητα. Αυτό είναι τώρα το χρήσιμο στοιχείο για την οικονομία.

Ποια όμως είναι η πραγματικότητα στον τόπο μας; Όλες οι διεθνείς εκθέσεις επισημαίνουν ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας κατρακυλά. Όλες οι εκθέσεις τονίζουν ότι τα βασικά αίτια του προβλήματος είναι η γραφειοκρατία, η διαφθορά, το καταπιεστικό φορολογικό σύστημα. Το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας φαίνεται ξεκάθαρα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, στο εμπορικό ισοζύγιο, την καθήλωση των άμεσων ξένων επενδύσεων κοντά στο μηδέν.

Εμμέσως πλην σαφώς το πρόβλημα το ομολογεί και ο νέος Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και ποια είναι η λύση που προτείνει; «Θα χρησιμοποιήσω» λέει «το διεθνές μου κύρος, για να προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις.» Δεν θα σχολιάσω τον έμμεσο υπαινιγμό σε βάρος του κ. Σημίτη. Ευθέως, όμως, ερωτώ: Δεν είδε καμία από τις διεθνείς εκθέσεις, που επισημαίνουν τους λόγους, για τους οποίους δεν γίνονται επενδύσεις; Δεν άκουσε ότι κανένας ξένος δεν έρχεται να επενδύσει, όταν ξέρει πως θα βρει απέναντί του ένα τείχος γραφειοκρατίας και ένα «Σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ.», ένα σύστημα που απαιτεί μίζα και γρηγορόσημο για καθεμιά από τις άδειες και τις υπογραφές που χρειάζονται;

Και κάτι ακόμη. Από το 2002 την ευθύνη και την αρμοδιότητα για τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις και την αναπτυξιακή συνεργασία την έχει ο Υπουργός Εξωτερικών, δηλαδή ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου. Θέλω στο σημείο αυτό να καταθέσω το σχετικό προεδρικό διάταγμα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα σχετικά έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το 2002, αυτήν τη χρονιά δηλαδή, είχαμε τη χειρότερη επίδοση των είκοσι επτά τελευταίων χρόνων στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Είχαμε εισροή μόλις 53 εκατομμυρίων δολαρίων, όταν η Πορτογαλία είχε περίπου εκατό φορές και η Ιρλανδία τετρακόσιες φορές περισσότερα! Ανάμεσα σε εκατόν δέκα οκτώ χώρες είμαστε στην εκατοστή δέκατη τρίτη θέση. Και το ερώτημα είναι απλό: Ο Υπουργός των Εξωτερικών γιατί δεν χρησιμοποίησε ως τώρα το κύρος του για την προσέλκυση επενδύσεων; Και τότε, αφού δεν το έκανε αυτό, με ποια αξιοπιστία υπόσχεται να το χρησιμοποιήσει στο μέλλον;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αυταπάτες δεν ωφελούν. Το πρόβλημα που σήμερα καθηλώνει τον τόπο, το πρόβλημα που δεν επιτρέπει ισόρροπη και δυναμική ανάπτυξη, το πρόβλημα που ξεσπά σε βάρος ολόκληρης κοινωνίας είναι το «πρόβλημα κράτος». Είναι το «κράτος ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Πρώτον, είναι η γραφειοκρατία. Δεύτερον, η πολυνομία. Τρίτον, η κακοδιοίκηση. Τέταρτον, ο κομματισμός. Πέμπτον, η διαφθορά. Έκτον, η ασυδοσία. Έβδομον, η ατιμωρησία. Αυτές είναι οι επτά πληγές. Οι επτά πληγές, που συναντώνται σε όλη την έκταση της κρατικής μηχανής και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η χώρα μας, όπως υπογραμμίζει η «Διεθνής Διαφάνεια», κατρακυλά ασταμάτητα τα τελευταία χρόνια στη διεθνή κατάπτωση και τη διαφθορά. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα υπογραμμίζει ότι χάνονται κάθε χρόνο περίπου 10 δισεκατομμύρια ευρώ, εξαιτίας της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με επίσημα έγγραφά της επισημαίνει φαινόμενα αδιαφάνειας. Το Ελεγκτικό Συνέδριο εντοπίζει κάθε χρόνο παράνομες μεθοδεύσεις στις διαδικασίες ανάθεσης έργων και προμηθειών του Δημοσίου. Το Πανεπιστήμιο Αθηνών, σε σχετική μελέτη του, υπογραμμίζει ότι 30% των πόρων που διατίθενται για την Υγεία χάνονται στο χάος που επικρατεί.

Και στο σημείο αυτό θα επιμείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί αφορά τους πόρους, που διατίθενται για την ίδια τη ζωή. Γιατί η ίδια η Κυβέρνηση, δια του πρώην αρμόδιου Υπουργού, ομολογεί ότι δρουν «πιράνχας». Μιλώ για το χώρο της Υγείας. Γιατί η ίδια η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα, για να αλλάξει τα πράγματα. Ορισμένα γεγονότα είναι αποκαλυπτικά, εξαιρετικά αποκαλυπτικά.

Το Νοέμβριο του 2001 η Διεύθυνση Προμηθειών του Υπουργείου Υγείας, σε σημείωμά της προς τις Διοικητικές Αρχές, μιλούσε για «τραγική εικόνα», για «διακηρύξεις διαγωνισμών χωρίς προδιαγραφές», για «σκόπιμες ασάφειες που φωτογραφίζουν φιλικές εταιρείες», για «διαγωνισμούς, που περιορίζουν την επιλογή σε επίπεδο μόνο μίας εταιρείας».

Την ίδια εποχή, ο Γενικός Γραμματέας Εμπορίου, με επιστολή του στο Υπουργείο Υγείας, μιλούσε για απαράδεκτη κατάσταση που καθιστά δυσχερή, αν όχι αδύνατη, τη διενέργεια διαγωνισμών. Και τι έγινε; Απολύτως τίποτα. Αποτέλεσμα; Παρανομούντες, βλέποντας πως η Κυβέρνηση δεν μπορεί να τηρήσει τους νόμους, συνέχισαν και συνεχίζουν ανεξέλεγκτα την καταλήστευση των πόρων που διατίθενται για την υγεία των πολιτών.

Όλα αυτά δείχνουν καθαρά ότι η εστία, αλλά και η αιτία δημιουργίας των μεγάλων προβλημάτων της οικονομίας, της κοινωνίας είναι το κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το κράτος των συμβούλων και των κομματικών αξιωματούχων. Θα έλεγα μάλιστα κάτι: καλώ σήμερα τον Πρωθυπουργό να δώσει εντολή σε όλα τα Υπουργεία να δημοσιοποιήσουν τις λίστες των συμβούλων και τα ποσά που εισπράττει ο καθένας. Να μάθει ο κόσμος την αλήθεια. Όλη την αλήθεια. Το κράτος υποτάχτηκε στο κόμμα και δεν μπορεί να λειτουργήσει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και δεν το λέμε μόνο εμείς. Το λένε κορυφαία στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το λέει ο κ. Αρσένης, πρώην Υπουργός, όταν μιλάει για φαινόμενα αλαζονείας, για έλλειμμα αξιοπιστίας, για διαπλοκή, που αλλοιώνει την ποιότητα των θεσμών.

Ο επικεφαλής της προεκλογικής σας εκστρατείας, ο κ.

Πάγκαλος, υπογράμμιζε την έμφαση προσωποπαγούς αυταρχισμού και αλαζονείας. Αναφερόταν σε «ομάδα πρόθυμη για όλους τους συμβιβασμούς, τους εξευτελισμούς, τις παραποιήσεις της αλήθειας». Έλεγε μάλιστα: «Αν πάρετε την Κεντρική Επιτροπή, θα δείτε ότι είναι ελάχιστοι εκείνοι που δεν συνδέονται με την άσκηση της εξουσίας».

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ομολογούσε την έλλειψη διαφάνειας και την ευκολία, με την οποία συχνά παρακάμπτεται η νομιμότητα. Και σταχυολογώ λίγα, μερικά μόνο, από τα πιο ήπια, γιατί υπάρχουν και πολλά άλλα, τόσο βαριά, που δεν διανοούμαι να τα αναφέρω.

Κι όμως, όταν αναφέρονταν όλα αυτά, η κυβερνητική απάντηση ήταν «Όποιος έχει στοιχεία, θα πάει στον εισαγγελέα». Και όταν ο εισαγγελέας ζητούσε από τη Βουλή να διερευνηθούν όζουσες υποθέσεις διαπλοκής, σύσσωμο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έλεγε «όχι». Δεκατρία «όχι» σε δεκατρείς υποθέσεις. Αυτός είναι ο απολογισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν ζήτησα με την επιστολή μου στον Πρωθυπουργό να συνεννοηθούμε όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί, για να θωρακίσουμε την πολιτεία απέναντι στη διαπλοκή, αρνήθηκε. Σήμερα, ο νέος αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ομολογεί ότι ο πολίτης κουράστηκε από τη γραφειοκρατία, αηδιάζει από την έκταση της διαφθοράς. Επιβεβαιώνει, δηλαδή, την αλαζονεία της εξουσίας.

Τελικό συμπέρασμα: το κράτος είναι προβληματικό. Το κοινωνικό κράτος είναι ουσιαστικά ανύπαρκτο. Οι πόροι που διατίθενται για την Παιδεία είναι λιγότεροι από όσους διατίθενται σε κάθε άλλο κράτος της ένωσης. Το ίδιο συμβαίνει με τους πόρους για την Υγεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα αντιμετωπίζει εκρηκτικό πρόβλημα ανεργίας, παρά τις ωραιοποιήσεις και τους εξωραϊσμούς.

(Σε αυτό το σημείο κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κ. Καραμανλή)

Θα μου δώσετε λίγα λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Βεβαίως. Ισότης των όπλων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Η Ελλάδα έχει το μικρότερο ποσοστό απασχόλησης ανάμεσα στους «Δεκαπέντε». Πρόσφατη έρευνα της Γ.Σ.Ε.Ε. αποκαλύπτει ότι, σε κάθε νομό της χώρας, υπάρχει και ένας κρυφός χάρτης ανεργίας. Πρόσφατα στοιχεία του Ο.Α.Ε.Δ. αποδεικνύουν ότι οι υποσχέσεις της Κυβέρνησης για τάχα τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας έγιναν περισσότερες από πεντακόσιες χιλιάδες θέσεις ανεργίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και κάτι επίσης πολύ αξιοσημείωτο: η Κυβέρνηση εξακολουθεί να μετρά την ανεργία με βάση την απογραφή του 1991, ξεχνώντας ότι έγινε απογραφή το 2001, για να αλλοιώνει αριθμούς και ποσοστά. Αλλάζει έτσι όμως η πραγματικότητα; Λύνεται έτσι το πρόβλημα;

Ακούσαμε τώρα την ιδέα του Λαυρίου, που θέλει τους νέους να εργάζονται για τέσσερα χρόνια ανασφάλιστοι. Επιλέγεται, δηλαδή, κατάργηση βασικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Υιοθετούνται ρυθμίσεις που δημιουργούν σοβαρούς κινδύνους για απολύσεις ήδη εργαζομένων. Και ερωτώ: υπάρχει συναίσθηση της πολυπλοκότητας του προβλήματος; Επιτυγχάνεται έτσι η μείωση ή επιδιώκεται απλώς η ανακύκλωση της ανεργίας; Αυτό είναι το μέλλον που βλέπουμε; Αυτό είναι το καινούριο που ευαγγελίζεστε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία απαιτεί σήμερα ένα πραγματικά ανθρώπινο κράτος. Ζητάει επιτέλους ένα Σύστημα Υγείας υψηλής ποιότητας, στην υπηρεσία όλων των πολιτών, όπου και αν ζουν, ένα αναβαθμισμένο σύστημα Παιδείας για όλα τα παιδιά και όχι μόνο για τους λίγους. Η Νέα Εποχή απαιτεί αποτελεσματικές λύσεις στα μεγάλα προβλήματα μεγάλων κοινωνικών ομάδων: του αγροτικού κόσμου, των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, των χαμηλόμισθων, της εργαζόμενης γυναίκας. Απαιτεί λύσεις στα μεγάλα καθημερινά προβλήματα, τη νέα φτώχεια, την ανεργία, την ακρίβεια. Οι πολίτες, η νέα γενιά, οι νέες, οι νέοι, απαιτούν να σκύψουμε με υπευθυνότητα στο πρόβλημα της ανεργίας. Να πούμε την αλήθεια και να πούμε όλη την αλήθεια. Και θα την πούμε, με την πλήρη απογραφή της κατάστασης, που θα γίνει αμέσως μετά τις εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Απαιτούν να δημιουργήσουμε συνθήκες για νέες δουλειές και όχι για ανακύκλωση της ανεργίας. Η δική μας θέση περιέχεται στο τρίπτυχο «εκπαίδευση – νέα ανάπτυξη – απασχόληση». Στηρίζουμε τους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας. Επενδύουμε στην Παιδεία και τον Πολιτισμό, στο ανθρώπινο κεφάλαιο, στη νέα γενιά, στις νέες τεχνολογίες. Συνδέουμε την Εκπαίδευση με την παραγωγή και την αγορά εργασίας. Εφαρμόζουμε μια νέα οικονομική πολιτική, για να πετύχουμε ανάπτυξη, πιο υψηλή, σε ρυθμούς πάνω από 5%. Πιστεύουμε ότι, σε τελική ανάλυση, η ουσιαστική αντιμετώπιση της ανεργίας σημαίνει νέες επενδύσεις, νέες επιχειρήσεις, νέες αγορές. Αυτή είναι η λύση. Και τη λύση αυτή δεν την είδαμε στα είκοσι χρόνια που κυβερνούν οι ίδιοι άνθρωποι.

Στη Νέα Οικονομική Πολιτική δίνουμε άμεση προτεραιότητα στη στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, αλλά και την έμπρακτη ενθάρρυνση για τη δημιουργία νέων. Αντί της σημερινής άδειας για την έναρξη της λειτουργίας τους, οι επιχειρήσεις αυτές θα ξεκινούν με ελάχιστες διαδικασίες και ο έλεγχος της συμμόρφωσής τους θα ολοκληρώνεται στους πρώτους δώδεκα μήνες λειτουργίας. Αντί για δεκατέσσερα έγγραφα τουλάχιστον, που χρειάζονται σήμερα για την ίδρυση μιας Α.Ε., θα απαιτούνται το πολύ τρία έγγραφα.

Διευρύνουμε τις δυνατότητες συμμετοχής των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων στα κοινοτικά προγράμματα.

Χρηματοδοτούμε τη σύσταση υπηρεσίας σε κάθε τοπικό Επιμελητήριο, που θα αναλαμβάνει για λογαριασμό του μικρού επιχειρηματία τη διεκπεραίωση των συναλλαγών του με τις δημόσιες υπηρεσίες.

Είναι η ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πάρουν οι πολίτες το μέλλον στα χέρια τους. Αυτή είναι η πρόκληση των καιρών, αυτή είναι η πολιτική μας.

Η Νέα Οικονομική Πολιτική αποβλέπει στην επιτάχυνση της ανάπτυξης σε ολόκληρη τη χώρα και ιδίως στη ξεχασμένη περιφέρεια. Γι' αυτό προχωράμε σε μία επιθετική αγροτική πολιτική. Εμείς πιστεύουμε ότι οι παραγωγοί μας μπορούν να έχουν ένα καλύτερο μέλλον. Έχουμε ολοκληρωμένο πρόγραμμα, πολύ καιρό δημοσιευμένο τώρα, για την έξοδο του αγροτικού τομέα από την κρίση των τελευταίων χρόνων και δεσμευόμαστε για την πλήρη εφαρμογή του. Ρυθμίζουμε τα ληξιπρόθεσμα αγροτικά χρέη. Στηρίζουμε τον ΕΛΓΑ, ώστε οι αποζημιώσεις να καταβάλλονται σε ένα τρίμηνο, και, σε περίπτωση καθυστέρησης, να καταβάλλονται έντοκα, γιατί επιτέλους το κράτος πρέπει να μάθει να σέβεται τον πολίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θέλω να υπενθυμίσω ότι η Κυβέρνηση που φεύγει έχασε όλες τις κοινοτικές μάχες για τα προϊόντα μας. Θυμίζω ότι, ενώ είχε την Ευρωπαϊκή Προεδρία, μετέθεσε στην επόμενη Προεδρία τις διαπραγματεύσεις της νέας Κ.Α.Π. για τα μεσογειακά προϊόντα. Θυμίζω ότι, πριν ένα χρόνο, το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων υπό την Προεδρία του κ. Παπανδρέου και με την ψήφο του υιοθέτησε ως θέση της Κοινότητας στις διαπραγματεύσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου προτάσεις εξαιρετικά δυσμενείς για τους Έλληνες αγρότες. Εμείς έχουμε άλλη αντίληψη για τα συμφέροντα των αγροτών μας και δεσμεύομαι να είμαι προσωπικά παρών στις κοινοτικές μάχες για τα αγροτικά μας προϊόντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι άξονες της πολιτικής μας οδηγούν πραγματικά σε ένα κοινωνικό κράτος.

Δίνουμε άμεση προτεραιότητα, πρώτον, στη στήριξη των οικονομικά ασθενέστερων. Για το σκοπό αυτό δημιουργούμε ενιαίο ταμείο κοινωνικής μέριμνας. Οι πόροι να βοηθούν εκείνους, που πραγματικά έχουν ανάγκη.

Δεύτερον, τη στήριξη της οικογένειας. Με έναν από τους πρώτους νόμους της νέας διακυβέρνησης προχωρούμε στο χαρακτηρισμό ως πολύτεκνης της οικογένειας με τρία παιδιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τρίτον, οι νέες και οι νέοι απόφοιτοι των Τ.Ε.Ι. και των Πανεπιστημίων, εφόσον είναι άνεργοι, θα εντάσσονται σε ειδικό πρόγραμμα για τη στήριξή τους από τον Ο.Α.Ε.Δ..

Τέταρτον, αναβαθμίζουμε το Σύστημα Υγείας με την καθιέρωση της ελεύθερης επιλογής γιατρού, καθώς και του οικογενειακού γιατρού.

Πέμπτον, δίνουμε οριστική λύση στο πρόβλημα με τα πανωτόκια. Η τελική οφειλή σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας ρωτά ο Πρωθυπουργός –το έκανε και σήμερα- «που θα βρείτε τους πόρους που χρειάζονται». Προσποιούνται ότι δεν αντιλαμβάνονται ούτε καν το αυτονόητο, γιατί ξέρουν πολύ καλά τι χρειάζεται, αλλά δεν τολμούν, δεν μπορούν, δεν θέλουν. Πόροι υπάρχουν, δεν λείπουν. Και δυνατότητες μεγαλύτερης ανάπτυξης υπάρχουν. Και εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν. Αλλά αυτά τα χρόνια μεγάλο ποσοστό των πόρων χάνεται στις κρατικές προμήθειες, στον Ο.Σ.Ε., στην Ολυμπιακή Αεροπορία, στις συγκοινωνίες, στα νοσοκομεία, στα δημόσια έργα, στις εγγυήσεις που μοιράζει το Δημόσιο, στους αμυντικούς εξοπλισμούς που λέγαμε, στα πρόστιμα που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την κακοδιαχείριση των κοινοτικών πόρων και τη γραφειοκρατία. Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι στη διαχείριση των πόρων, στο πώς τους αξιοποιούμε, τι προτεραιότητες βάζουμε για τις δημόσιες δαπάνες, πώς λειτουργεί το κράτος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκείνο που χρειάζεται είναι κατάργηση της γραφειοκρατίας και της πολυνομίας. Φραγμός στη διαφθορά και διασφάλιση της διαφάνειας και της εντιμότητας στη διαχείριση. Κατάργηση του κομματισμού και επιβράβευση της αξιοσύνης. Κατάργηση της ευνοιοκρατίας, εφαρμογή κανόνων κοινών για όλους, σεβασμός των νόμων.

Αμέσως μετά τις 8 Μαρτίου θέτουμε σε εφαρμογή ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης κατά της διαφθοράς. Καταργούμε τους νόμους της διαπλοκής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η πρόταση νόμου, που καταθέσαμε στη Βουλή και απέρριψε η Κυβέρνηση, θα γίνει νόμος του κράτους. Οι προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων θα γίνονται χωρίς μεσάζοντες, είτε με διακρατικές συμφωνίες είτε με διεθνείς διαγωνισμούς. Θεσμοθετούμε ενιαίο πλαίσιο για τις αποκρατικοποιήσεις, σύμφωνα με την πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει. Συγκροτούμε Ανεξάρτητη Αρχή για τις συμβάσεις έργων και προμηθειών του Δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία απαιτεί σήμερα να αλλάξουν οι πολιτικές, να αλλάξουν οι πρακτικές, να αλλάξουν οι νοοτροπίες του χθες. Απαιτεί πολιτική αλλαγή. Αξιώνει μια νέα κοινωνική πολιτική, που να αντιμετωπίζει τα προβλήματα της καθημερινότητας των πολλών. Χρειάζεται μια νέα οικονομική πολιτική, που να δημιουργεί δουλειές για όσους έχουν ανάγκη.

Ο πολίτης ζητάει μια νέα διακυβέρνηση, που να σέβεται και να αναδεικνύει τον αξιακό κώδικα αυτού του τόπου, τον αξιακό κώδικα αυτού του λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ζητάει να περάσουμε από το παλιό στο καινούριο, από την περίοδο της αλαζονείας στην περίοδο της υπευθυνότητας και, πάνω από όλα, της σεμνότητας, από την περίοδο της συντηρητικής διαχείρισης στην εποχή της μεταρρύθμισης.

Η Ελλάδα χρειάζεται σήμερα μια Νέα Διακυβέρνηση βασισμένη σε αρχές και σε αξίες. Απαιτεί μια κυβέρνηση όλων των Ελλήνων και σε αυτό το αίτημα εμείς είμαστε πανέτοιμοι να ανταποκριθούμε. Στις 8 Μαρτίου μια πλατιά κοινωνική συμμαχία θα ανοίξει τον κύκλο της Νέας Διακυβέρνησης, με αξιοπρέπεια, αξιοκρατία, διαφάνεια και δικαιοσύνη.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος Της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πριν από τη δευτερολογία μου να αναφερθώ σε δύο, τρία σημεία που είπε ο κ. Καραμανλής.

Το πρώτο αφορά την παρουσία του κ. Παπανδρέου εδώ στην Αίθουσα. Η επιστολή που έστειλε ο κ. Καραμανλής, εστάλη με βάση τον Κανονισμό. Κατά τον Κανονισμό η απάντηση δίνεται από τον Πρωθυπουργό και τον αρμόδιο Υπουργό. Ο Πρωθυπουργός και ο αρμόδιος Υπουργός είναι εδώ. Η επιθυμία του κ. Καραμανλή να βρίσκεται και ο κ. Παπανδρέου εδώ οφείλεται στην επιδίωξη που έχει επιδείξει όλο τον περασμένο καιρό να παίξει με το να επικαλείται τον κ. Παπανδρέου, ο οποίος σύμφωνα με τον Κανονισμό δεν έχει τη δυνατότητα παρά να απαντήσει σε δεκαπέντε λεπτά, γιατί στην ουσία δεν έχει τη δυνατότητα να απαντήσει.

Πρόκειται λοιπόν για ένα τέχνασμα και τεχνάσματα δεν έχουν θέση εδώ στην Βουλή. Πρόκειται για μια θεατρική σκηνοθεσία, ο υπεύθυνος να μην απαντά. Εγώ έχω υποχρέωση να διαφυλάξω το κύρος της Βουλής, αυτό κάνω και θα κάνω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το δεύτερο θέμα αφορά το σχόλιο του κ. Καραμανλή ότι εγώ έφυγα λόγω φτηνών προσωπικών επιδιώξεων, ότι δεν τόλμησα, ότι αποφεύγω την αναμέτρηση και την κριτική.

Εγώ, κύριε Καραμανλή, έχω ένα όραμα για την κοινωνία. Και επειδή έχω ένα όραμα για την κοινωνία, βρέθηκα στην ζωή μου πολλές φορές σε πολύ δύσκολες καταστάσεις. Το όραμα αυτό για την κοινωνία συμπεριλαμβάνει ως αρχή ότι πάντα χρειάζεται ανανέωση, εναλλαγή, νέα πρόσωπα, νέες ιδέες για να προχωρήσει αυτή η κοινωνία μπροστά.

Εσείς, κύριε Καραμανλή, έχετε ένα όραμα για την εξουσία. Το όραμα για την εξουσία δεν είναι δικό μου όραμα και δεν το ασπάζομαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Τέλος, θέλω να αναφέρω, επειδή είπατε στην αρχή ότι στήριξε η Νέα Δημοκρατία όλες τις εθνικές πρωτοβουλίες, μια προσωπική εμπειρία που είχαμε. Όταν τελειώνει η Προεδρία, όπως ξέρετε, ο Προεδρεύων μεταβαίνει στο Ευρω-Κοινοβούλιο και παρουσιάζει την πολιτική, την οποία ακολούθησε. Μετά την παρουσίαση της πολιτικής από εμένα, όλα τα κόμματα και όλοι οι Βουλευτές που μίλησαν σηκώθηκαν και επεκρότησαν την ελληνική Προεδρία.

Ανέφεραν προβλήματα, ανέφεραν άλλες απόψεις, οι οποίες θα έπρεπε να υποστηριχθούν αλλά πάντα σ' ένα πνεύμα κατανόησης και αναγνώρισης ότι έγινε μία προσπάθεια έστω και αν δεν συμφωνούν όπως ο κ. Βίρτζ του Κομμουνιστικού Κόμματος. Δύο ήταν οι εξαιρέσεις. Η πρώτη εξαίρεση ήταν οι Βουλευτές του κ. Λεπέν οι οποίοι μίλησαν υβριστικά και για την Ελλάδα και για το πρόσωπό μου και η δεύτερη εξαίρεση ήταν ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Τρακατέλης...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ντροπή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): ...ο οποίος είπε την εξής φράση για να δικαιολογήσει τη στάση του: Επειδή όλοι μίλησαν θετικά για σας και για την Προεδρία, εγώ θα πω τα αρνητικά. Και άρχισε εκεί να απαριθμεί τα αρνητικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ντροπή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Λοιπόν, αισθάνομαι ότι δεν προσφέρατε στήριξη, αισθάνομαι ότι εκείνο το οποίο κάνετε είναι ότι προσφέρετε στήριξη όταν δεν μπορείτε, όταν σας αναγκάζουν τα γεγονότα. Αυτή είναι η αλήθεια. Και δεν είναι αλήθεια αυτό το οποίο λέτε ότι στα χρόνια αυτά συνεργασθήκαμε, κάναμε διάλογο. Εγώ πολύ θα το ήθελα, αλλά εσείς ακολουθήσατε την παλιά τακτική να είναι πάντα η Αντιπολίτευση σε αντίθεση με την Κυβέρνηση και να μην ψάχνει μία δημιουργική κοινή συμβολή που έχει ανάγκη ο τόπος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, καθένας μπορεί να εικάζει γιατί

ο Πρωθυπουργός αισθάνεται τόση πικρία και εκφράζεται πικρόχολα, αλλά, εν πάση περιπτώσει, έθιξε κάποια ζητήματα, στα οποία πολύ σύντομα θέλω να αντιδράσω.

Το πρώτο είναι περί παρουσίας του κ. Παπανδρέου εδώ. Κύριε Σημίτη, τέχνασμα είναι αυτό που κάνουμε εδώ στη Βουλή; Θεατρική παράσταση είναι αυτή; Σόου επικοινωνιακό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχει το δικαίωμα να πάρει το λόγο. Και μην κρύβεστε πίσω από τυπικότητες ότι είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός, από τη στιγμή κατά την οποία ο κ. Παπανδρέου είναι στην ουσία ήδη ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βεβαίως διεκδικεί την ψήφο του ελληνικού λαού. Αντί, λοιπόν, να βρίσκεται σε κομματικές συνάξεις –καλές είναι και αυτές, όλοι τις κάνουμε- όταν συνεδριάζουμε και μάλιστα με κορυφαία θέματα, η δική μου άποψη είναι ότι θα έπρεπε να είναι εδώ. Δικό του δικαίωμα να επιλέγει διαφορετικά, αλλά εγώ πιστεύω ότι εδώ είναι η καρδιά της δημοκρατίας και πάνω από όλα εδώ καταθέτουμε τις απόψεις μας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, εγώ, κύριε Σημίτη, δεν κάνω ψυχογράφημα και ούτε είμαι αυτός που θα πρέπει να ανακαλύψει ποιοι είναι ακριβώς οι λόγοι, που σας οδήγησαν στην απόφασή σας. Τη σέβομαι, λέω όμως –και το ξέρω καλά- γιατί το έχω ακούσει πάρα πολλές φορές και σε αυτήν την Αίθουσα, σε διαλόγους μεταξύ μας, να ισχυρίζεσθε ότι θα ηγηθείτε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις επόμενες εκλογές, ότι θα κερδίσετε τις εκλογές, ότι θα θέσετε την πολιτική σας σε κρίση, ότι τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε. Και τελικά αντιλαμβανόμαστε ότι μέσα από μυστικούς διαδρόμους και παρασυμβούλια οδηγηθήκατε εδώ και μήνες σε μία απόφαση, άρα για τουλάχιστον έξι μήνες μας κοροϊδεύατε όλους!

Αυτό δεν ξέρω αν περιποιεί τιμή σε κανέναν από όσους συμμετείχαν σ' αυτές τις κουβέντες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά τα «περί εναλλαγής», θα μου επιτρέψετε να πω ότι σας έχω ακούσει πολύ πρόσφατα να λέτε, ότι την εναλλαγή την κάνουμε μόνοι μας στο κόμμα μας. Αυτό για μένα δεν είναι νοοτροπία δημοκρατικής ευαισθησίας. Παραπέμπει αλλού. Εγώ, όμως, δεν χρησιμοποιώ εκφράσεις σαν αυτές που χρησιμοποιήσατε εσείς και στις οποίες θα έρθω αμέσως μετά.

Μιλήσατε για την Προεδρία, μιλήσατε για το αν στηρίξαμε ή όχι τα εθνικά θέματα. Εγώ δεν θα επιχειρήσω να ανταγωνισθώ τις μικρόψυχες ανακρίβειες που ακούστηκαν, θα σας πω τρία πράγματα όμως. Με δική μας επιμονή θεσμοθετήθηκε, έστω και κουτσουρεμένα το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, που είναι ένα βήμα στο να πετυχαίνουμε την εθνική συνεννόηση.

Δεύτερον, θα σας θυμίσω ότι, ακόμη και όταν πήγατε σ' ένα ταξίδι στις Ηνωμένες Πολιτείες μάλλον απροετοίμαστος, εμείς, εγώ προσωπικά, από το Βήμα αυτό της Βουλής, σας στήριξα σε μια κρίσιμη καμπή των εθνικών υποθέσεων!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τρίτον, σας θυμίζω ότι στη μεγάλη υπόθεση της ενταξιακής πορείας της Κύπρου, πρώτοι εμείς απροκάλυπτα βγήκαμε και είπαμε: «Διεύρυνση χωρίς την Κύπρο δεν γίνεται!»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και μας αναγνωρίστηκε από όλους αυτό. Μας αναγνωρίστηκε από όλες τις πολιτικές δυνάμεις της Κύπρου. Μας αναγνωρίστηκε ακόμη και από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας. Μόνο από σας δεν αναγνωρίστηκε!

Δεν το χρειαζόμαστε, αλλά ο καθένας μπορεί να κρίνει τι μεγαλοψυχία κρύβει ο καθένας μας!

Τέλος, με λυπεί αφάνταστα το γεγονός ότι πήγατε πάλι να κάνετε τους γνωστούς διχαστικούς συνειρμούς σας και να παρομοιάσετε τη Νέα Δημοκρατία με Λεπέν ή ό,τι άλλο. Είναι πολύ νωπή, είναι πάρα πολύ νωπή η συμπεριφορά σας να φέρνετε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα το βιβλίο του δικτάτορα και θα έπρεπε η γκάφα σας εκείνη να σας έχει διδάξει να αποφεύγετε αυτές τις ακρότητες.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά τα χρόνια και τώρα που βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και μέσα στη Βουλή και μπροστά στον ελληνικό λαό υποστηρίζει, ότι ανάμεσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τη Νέα Δημοκρατία...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να συντομεύσετε την έξοδο και να μη συνεχίζεται αυτός ο θόρυβος!

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας υποστηρίζει ότι ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία υπάρχουν βεβαίως ανταγωνισμοί, δεν υπάρχουν όμως ουσιαστικές διαφορές στο πρόγραμμα και στην πολιτική τους και κατά τη γνώμη μου επιβεβαιώθηκε αυτό και από τη σημερινή συζήτηση.

Ο κύριος Πρωθυπουργός υπεραμύνθηκε του κυβερνητικού έργου, μάλιστα δεν βρήκε κανένα αδύνατο σημείο. Κάπως ασυνήθιστο για το τέλος μιας τετραετούς περιόδου.

Ο κ. Καραμανλής απέρριψε στην ουσία το κυβερνητικό έργο. Βεβαίως σε αυτά, τα οποία εξαγγείλατε σαν γενικούς άξονες, κύριε Καραμανλή, εγώ δεν βλέπω διαφορές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. –έτσι θα το πω- ακόμα και στους τίτλους. Είπατε και το ομολογήσατε ότι είναι θέμα διαχείρισης και το κυριότερο με την ευκαιρία γιατί καταλαβαίνω γιατί ο κ. Σημίτης εμμένει σταθερά στο έργο του.

Δεν αναφέρετε μία κουβέντα εάν θα διατηρήσετε μια σειρά αντικοινωνικούς, αντιλαϊκούς νόμους που ψήφισε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσον αφορά κεκτημένα δικαιώματα, την κοινωνική ασφάλιση. Το πιο πιθανόν είναι, εάν γίνεται κυβέρνηση, να κάνετε αυτά που έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία κατήγγειλε σαν Αντιπολίτευση τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας ιδιαίτερα στα θέματα κοινωνικής ασφάλισης αλλά και σε ιδιωτικοποιήσεις και βεβαίως τίποτα από αυτά δεν άλλαξε. Έχει μια σημασία, ακριβώς επειδή βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και έτσι κι αλλιώς οι ομιλίες παίρνουν όλες τέτοιο χαρακτήρα.

Εμείς κρίνουμε το έργο της Κυβέρνησης και τα αποτελέσματά του με βάση τέσσερα βασικά κριτήρια:

Κατ' αρχήν πού βρίσκονται σήμερα τα εργασιακά δικαιώματα δουλειάς, συνθήκες δουλειάς, πρόβλημα ανεργίας, τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων που έχουν σχέση και με την παιδεία, την υγεία, τις κοινωνικές παροχές, τον αθλητισμό, τον πολιτισμό, την έρευνα και τους στόχους της, πού βρίσκεται ιδιαίτερα η κατάσταση των γυναικών, της νεολαίας, των ξένων, των μεταναστών πού βρίσκονται στη χώρα μας και που είναι πάνω από ένα εκατομμύριο και είναι πια ένα μέρος του εργατικού δυναμικού.

Κρίνουμε τα πράγματα, όσον αφορά την κερδοφορία του κεφαλαίου, τη συγκέντρωση του κεφαλαίου, τις ιδιωτικοποιήσεις σε τομείς στρατηγικής σημασίας και κοινής ωφέλειας. Σε τελευταία ανάλυση κρίνουμε την πορεία των κοινωνικών ανισοτήτων, των ταξικών ανισοτήτων.

Έχει αποδειχθεί σε όλη τη μεταπολεμική περίοδο, για να μην πάω πιο πριν, ότι ακόμα και όταν έχουμε σχετική και απόλυτη βελτίωση της ζωής των εργαζομένων, του βιοτικού τους επιπέδου μπορεί να έχουμε σχετική και απόλυτη βελτίωση της κερδοφορίας και η ψαλίδα να μεγαλώνει. Αυτό το δείχνουν ακόμα και οι στατιστικοί μεσοβέζικοι δείκτες που ανακατεύουν τα μεγάλα με τα μικρά εισοδήματα.

Το δεύτερο κριτήριο: Τα θέματα της δημοκρατίας, διότι αυτή η τετραετία σφραγίστηκε –και εδώ υπήρχε και συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας- από την υπερψήφιση σωρείας αντιδημοκρατικών νόμων. Μάλιστα ήταν νόμοι οι οποίοι ξεκίνησαν ιδιαίτερα μετά την 11η του Σεπτέμβρη από τις Ηνωμένες Πολιτείες, πέρασαν από τις Βρυξέλλες και έγιναν νόμοι της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης και πέρασαν κι εδώ στην Ελλάδα και αν κάτι δεν έχει περάσει, επειδή ισχύει το Κοινοτικό Δίκαιο, ισχύει έτσι και

αλλιώς. Μάλιστα εμείς παίρνουμε, αν θέλετε, και την τυπική δημοκρατία –όταν λέω τυπική εννοώ με βάση τους νόμους- αλλά και την ουσιαστική δημοκρατία, τη δημοκρατία στους τόπους δουλειάς. Είχαμε πραγματικά αρκετά χρόνια να δούμε το φόβο στα μάτια των εργαζομένων τόσο έκδηλο. Και δεν είναι ούτε μία, ούτε δύο φορές που έχουμε ακούσει από τους Υπουργούς της Κυβέρνησης ότι ξέρετε, εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα μέσα στους χώρους δουλειάς, είναι θέμα του εργοδότη. Εμείς δεν μπορούμε να επέμβουμε. Βεβαίως με το αντιδημοκρατικό καθεστώς που έχει οικοδομηθεί συν την όλη ατμόσφαιρα συν την ανεργία η Κυβέρνηση επενέβη πάρα πολύ καλά υπέρ της εργοδοσίας.

Τρίτο ζήτημα. Τα θέματα που έχουν σχέση με τις εκχωρήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων και έχουν γίνει, και τυπικά και ουσιαστικά, με τη συμμετοχή της χώρας μας σε όλα τα επιθετικά σχέδια, τα ιμπεριαλιστικά που λέμε εμείς και στους πολέμους. Κριτήριο επίσης είναι η αμυντική ικανότητα της χώρας. Και όταν λέω αμυντική ικανότητα της χώρας μας ενδιαφέρει αν τα εξοπλιστικά προγράμματα τα οποία πραγματικά είναι υπέρογκα και πρέπει να μειωθούν αφορούν την άμυνα ή την επιθετική συμμετοχή της χώρας στις επιλογές των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Μας απασχολεί το γεγονός ότι έχετε υπογράψει φαρδιά πλατιά την έτσι και αλλιώς συμμετοχή της Ελλάδας σε επιθετικά σχέδια. Τέλος μας απασχολεί η κοινωνική πολιτική, η πολιτιστική ατμόσφαιρα που υπάρχει σ' αυτόν τον τόπο που για εμάς, πέρα από τα φαινόμενα σήψης και διαφθοράς που δεν είναι μεμονωμένα, -απλώνονται, αρχίζουν από τα επάνω και διεισδύουν προς τα κάτω- μας απασχολεί το γεγονός ότι κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια στον τόπο, όχι μόνο βεβαίως από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και γενικότερα, ένας κατάλογος εκβιαστικών διλημμάτων μπροστά στον εργαζόμενο λαό: 'Η δέχεστε εκείνο ή χάνεστε, ή κάνουμε εκείνο, ή χάνεστε. Αυτή η λογική του μονόδρομου, της μοιρολατρίας και του ραγιαδισμού. Και αν θέλετε και μόνον αυτά παράγουν συμπτώματα εκτεταμένης διαφθοράς και σήψης. Με αυτήν την έννοια βεβαίως απορρίπτουμε το κυβερνητικό έργο ως σύνολο. Με αυτήν την έννοια λέμε στο λαό ότι δεν μπορεί να πιστεύει στο ΠΑΣΟΚ, όπως επίσης δεν μπορεί να ελπίζει στη Νέα Δημοκρατία.

Ας πάμε σε αυτό το ζήτημα της ανάπτυξης και των ρυθμών που επικαλείστε. Εμείς κάθε φορά όταν επικαλείστε τους ρυθμούς ανάπτυξης, τους αναγνωρίζουμε. Βεβαίως, τους αναγνωρίζουμε. Δεν έχουμε κάποιο τέτοιο πρόβλημα. Όμως εδώ μπαίνουν τα κριτήρια που βλέπει κανείς στην ανάπτυξη. Η ανάπτυξη που εμφανίζεται σήμερα στην Ελλάδα είναι συνώνυμη μ' ένα γεγονός, μ' έναν άθλο που έχει επιτελέσει η Ελλάδα και με τη βοήθεια της ελληνικής Κυβέρνησης και όχι μόνο. Το γεγονός ότι η κερδοφορία του κεφαλαίου στην Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή σε ολόκληρη την Ευρώπη. Μάλιστα, αν δεν κάνω λάθος, η κερδοφορία του κεφαλαίου στην Ελλάδα βρίσκεται σε πάρα πολύ υψηλή βαθμίδα σε παγκόσμιο επίπεδο. Τέτοιου είδους ανάπτυξη επετεύχθη. Ανάπτυξη επιλεκτική και σε ορισμένους τομείς εκεί που ενδιέφερε το μεγάλο κεφάλαιο.

Υπάρχουν κλάδοι και τομείς -το έχουμε πει πάρα πολλές φορές αλλά θα το επαναλάβουμε- στην Ελλάδα που είναι σε καθίζηση. Ίσως είναι υπερβολική αυτή η έκφραση, πάντως είναι σε επίπεδα του 1980. Επομένως, με τους αριθμούς δε βγάζουμε άκρη. Θα σας πω ένα παράδειγμα: Πάρτε το μέσο εισόδημα, που επικαλεσθήκατε ότι ανέβηκε. Εδώ ανακατεύονται τα μεγάλα εισοδήματα και τα μικρά μαζί κι έτσι βγαίνει το μέσο.

Όταν έχεις, λοιπόν, εμβάθυνση και όξυνση των ταξικών αντιθέσεων, όταν η κερδοφορία μεγαλώνει πολύ περισσότερο απ' ό,τι μεγαλώνει το εισόδημα, ενώ το εισόδημα πέφτει, είναι πολύ φυσικό να δυναμώνει ο μέσος όρος. Όταν για παράδειγμα, οι μερικά απασχολούμενοι ή εποχιακά απασχολούμενοι –εποχιακά όχι γιατί είναι εποχιακοί οι κλάδοι- λογίζονται ως ενεργοί εργαζόμενοι, τότε βεβαίως δεν θα βρούμε άκρη πόση είναι η πραγματική ανεργία.

Επομένως εμείς δεν αναγνωρίζουμε το 8% και δεν είναι τυχαίο το ποσοστό ανεργίας που ανέδειξε ο ΟΑΕΔ, με το επιχείρημα ότι καταγράφονται αυτοί που πάνε στα σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης. Μα, αυτοί δεν είναι άνεργοι; Τι είναι αυτοί; Δουλεύουν κάποιους μήνες. Φέρτε μας στοιχεία και πείτε μας πόσοι απ' αυτούς που πέρασαν στα σεμινάρια –είναι δεκάδες χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες- βρήκαν δουλειά σταθερή, μόνιμη και μάλιστα στο αντικείμενο που εξειδικεύτηκαν.

Θα μπορούσε κανείς να μιλάει πολλή ώρα. Για παράδειγμα, κάθε φορά που αναφέρεται στον κρατικό προϋπολογισμό η αύξηση των κοινωνικών δαπανών, περιλαμβάνει και το ποσό που δίνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και τις εισφορές που κατατίθενται στα ασφαλιστικά ταμεία και τα βάζετε όλα μέσα στη «σούμα». Για παράδειγμα, στα εκατό εκατομμύρια κοινωνικών δαπανών –για να το πω έτσι σε δραχμές- τα δέκα πέντε αφορούν τον κρατικό προϋπολογισμό και τα υπόλοιπα είναι εισφορές των εργαζομένων και της εργοδοσίας. Όλα αυτά θεωρούνται ότι είναι κρατικές παροχές.

Επομένως υπάρχει ένα ζήτημα για το πώς κανείς αξιολογεί τους δείκτες. Εμείς θέτουμε το εξής ερώτημα: Είναι δυνατόν να θεωρείται αξιοπρεπής ο μισθός των 519,8 ευρώ και το μεροκάματο των 23,3 ευρώ; Εγώ σας λέω να δουλεύουν και οι δύο στην οικογένεια. Με χίλια εκατό ή χίλια διακόσια ευρώ μπορεί να ζήσει μία οικογένεια σήμερα; Εμείς αναρωτιόμαστε αν με δύο χιλιάδες ευρώ μπορεί να ζήσει και να θεωρείται πλούσια μία οικογένεια.

Λέτε για το ποσοστό της ιδιοκατοίκησης ότι είναι μεγάλο. Κύριε Πρωθυπουργέ, έχει πέσει το ποσοστό της ιδιοκατοίκησης και αν δεν έχει πέσει, έφυγε εκείνη η περίοδος του 1950-1960, μία άθλια περίοδος από πολλές πλευρές –γιατί κόστισε στο περιβάλλον, κλπ- όπου είχαμε την αντιπαροχή. Βεβαίως έχει αυξηθεί το ποσοστό της ιδιοκατοίκησης, αλλά πόσα χρωστάει η ελληνική οικογένεια; Για είκοσι πέντε, τριάντα χρόνια πληρώνει δάνεια. Θα σκεφτόμαστε δηλαδή να πεθάνουμε και θα πεθάνουμε χρωστώντας ακόμα. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι κοστίζει σήμερα μία κατοικία.

Μιλάτε για τα μεγάλα έργα που έγιναν. Έγιναν μεγάλα έργα, πολλά απ' αυτά μάλιστα ήταν αναγκαία. Δεν λαμβάνουμε υπόψη ότι αυτά έγιναν τριάντα χρόνια αργότερα –και εδώ υπάρχει ένα θέμα- αλλά με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης ποιος πληρώνει; Ένα μεγάλο μέρος της κατασκευής το πληρώνει ο λαός και μετά πληρώνει και τη συντήρηση. Για παράδειγμα, έγινε η Αττική Οδός –που είναι χρήσιμη- μ' αυτόν τον τρόπο της αυτοχρηματοδότησης. Γιατί να πληρώνουμε διόδια; Πού είναι ο κοινωνικός χαρακτήρας αυτού του έργου;

Βεβαίως το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι υποχρεωμένο να λάβει υπόψη μία πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα, αλλά άλλο πράγμα είναι να λάβω υπόψη μου την πραγματικότητα και άλλο να συμμορφώνομαι μ' αυτήν την πραγματικότητα. Θα σας πω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Εμείς, λαμβάνοντας υπόψη την κερδοφορία και ότι το αντικειμενικά προοδευτικό στοιχείο είναι η συνεχής αύξηση των σύγχρονων αναγκών, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνικής και το πώς θα μπορούσαμε να ζήσουμε, θεωρούμε ότι φέτος για τις συλλογικές συμβάσεις, για παράδειγμα, κατώτατος μισθός πρέπει να είναι τα χίλια εκατό ευρώ το μήνα.

Θα μου πείτε ότι εδώ πρόκειται για μία τεράστια αύξηση. Μα, γιατί δηλαδή όταν τα κέρδη έχουν τέτοια αύξηση, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να πάνε τσιγγούνικα, με μειωμένες απαιτήσεις και να ζητάνε το 8% ή το 10%; Θα μου πείτε: Είναι ρεαλιστικό αυτό που ζητάτε; Ρεαλιστικό δεν είναι με την έννοια ότι η εργοδοσία δεν είναι διατεθειμένη να δώσει τίποτα, η Κυβέρνηση βεβαίως δεν είναι διατεθειμένη να υποδείξει τίποτα και η Νέα Δημοκρατία δεν διεκδικεί ανάλογα. Επομένως, ο συσχετισμός δύναμης είναι τέτοιος και η ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος με τις γνωστές συναινέσεις που υπάρχουν, προεκλογικά ζητάει 8%.

Ποιο ρεαλισμό θα πάρουμε; Θα πάρουμε ρεαλιστικά τι πλούτος παράγεται σήμερα στον τόπο και ποια είναι η συμβολή των εργαζομένων; Θα πάρουμε ρεαλιστικά τις ανάγκες των εργαζομένων;

Επομένως η ρεαλιστική ματιά έχει πολιτική αφετηρία και γίνεται από ταξική σκοπιά.

Ας πάρουμε μια άλλη πλευρά, που δεν φαίνεται ούτε στα προεκλογικά προγράμματα του ΠΑΣΟΚ, ούτε στα προεκλογικά προγράμματα της Νέας Δημοκρατίας. Περισπούδαστες προτά-

σεις για τα θέματα της υγείας. Κοντεύουμε να έχουμε πια προγράμματα που να λένε, πώς θα λειτουργεί το κάθε ιατρείο. Εδώ, όμως, μπαίνει ένα ζήτημα. Υπάρχει μία θέση και στα δύο κόμματα. Αναπροσαρμογή των νοσηλίων. Τι θα πει αυτό; Αύξηση των νοσηλίων. Ποιος θα τα πληρώσει; Ο εργαζόμενος, ο μερικά απασχολούμενος, ο άνεργος, αυτός που παίρνει ένα χαμηλό εισόδημα.

Θα μου πείτε, από πού το βγάζεις αυτό το συμπέρασμα; Όλα αυτά τα χρόνια η εργοδοσία απαλλάχθηκε από ένα μέρος των εργοδοτικών εισφορών και βέβαια πάμε και σε προτάσεις για ανασφάλιστη δουλειά. Η λογική και των δύο κομμάτων είναι κίνητρα στην εργοδοσία, καινούρια δηλαδή προνόμια. Και μάλιστα από τη στιγμή που έχει πέσει ο φορολογικός συντελεστής της καπιταλιστικής εργοδοσίας και έχουν μειωθεί οι ασφαλιστικές εισφορές. Δίνονται τεράστια κίνητρα, μέχρι και στα επιδόματα του ΟΑΕΔ. Τα επιδόματα των εργαζομένων τα παίρνει η εργοδοσία και τους πληρώνει.

Τι, λοιπόν, να υποθέσουμε; Να υποθέσουμε ότι τα νοσήλια θα τα πληρώσει η εργοδοσία και το κράτος; Ωραίες προτάσεις γίνονται, αλλά τα νοσοκομεία είναι υπερχρεωμένα. Δέκα δισεκατομμύρια χρωστάει το Νοσοκομείο του Ρίου, τα ασφαλιστικά ταμεία χρωστάνε στα νοσοκομεία, τα νοσοκομεία χρωστάνε στις πολυεθνικές.

Πώς θα στηριχθεί το νέο σύστημα υγείας, αν δεν υπάρχουν προεκλογικές θέσεις γι' αυτά τα ζητήματα; Εμείς έχουμε θέση. Θα πληρώσει κυρίως το κράτος και η εργοδοσία. Θα μου πείτε ότι δεν είναι ρεαλιστικό. Ναι, δεν είναι ρεαλιστικό στα πλαίσια της ΟΝΕ και του ευρώ, στα πλαίσια του Μάαστριχτ, στα πλαίσια του συσχετισμού που υπάρχει, στα πλαίσια της ευρωλαγνείας και των μονοδρόμων. Είναι, όμως, ρεαλιστικό αν γίνει αίτημα μαχητικό της πλειοψηφίας του λαού και αν η εκλογική μάχη αξιοποιηθεί, για να υπάρξει ένα πραγματικό «κατηγορώ» σε αυτές τις πολιτικές. Είναι ρεαλιστικό σε σχέση με τη λαϊκή πάλη, σε σχέση με τη λαϊκή ψήφο, σε σχέση με τη λαϊκή αντεπίθεση.

Βεβαίως σχετικά με το αν θα το δεχθεί ο ΣΕΒ, αν θα το δεχθεί η Ένωση των Εφοπλιστών, όχι, δεν είναι ρεαλιστικό. Αλλά ο ρεαλισμός ξαναλέμε ότι έχει σχέση με τους πολιτικούς συσχετισμούς και με την αποφασιστικότητα και τη διάθεση του λαού να επιβάλλει αλλαγές προς όφελός του.

Άλλο ένα παράδειγμα. Πώς να δεχθούμε το κυβερνητικό έργο και να το δούμε με ευελιξία και αντικειμενικότητα; Φορτώσατε άλλα πέντε χρόνια αύξησης του ορίου συνταξιοδότησης στους άνδρες και στις γυναίκες; Δεν άκουσα τη Νέα Δημοκρατία να λέει «θα το αλλάξω αυτό». Όχι, γιατί είναι ίδια γεύση. Άλλη διαχείριση επαγγέλλεται. Άλλη διαχείριση, όμως, δεν μπορεί να υπάρξει στα πλαίσια αυτής της πολιτικής. Η διαχείριση καθορίζεται από τη γενική γραμμή πλεύσης.

Και μπαίνει ένα ερώτημα, σχετικά με όλα αυτά τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνικής, τις όποιες βελτιώσεις και κατακτήσεις είχαν στη ζωή τους οι λαοί στη διάρκεια του 20ου αιώνα, που οδήγησαν και στην παράταση του μέσου όρου ζωής, γιατί προόδευσε και η ιατρική επιστήμη, διότι ανέβηκε η πρόγνωση. Πλήρωναν βέβαια και οι λαοί από την τσέπη τους, αλλά εν πάση περιπτώσει. Επειδή δηλαδή παρατείνεται ο μέσος όρος ζωής, πρέπει να παρατείνονται και τα συντάξιμα χρόνια και τελικά από αυτές τις κοσμογονικές αλλαγές που γίνονται σήμερα, γιατί να μην επωφεληθεί ο άνθρωπος; Διότι αυτά που εσείς λέτε κοσμογονικές αλλαγές, για μας είναι αρνητικές αλλαγές, είναι ταξικές αλλαγές, αρνητικές για τους λαούς.

Αλλά αν θέλετε να προσχωρήσουμε και εμείς στην ιδέα των κοσμογονικών αλλαγών, βάζουμε το ερώτημα: Γιατί δεν επωφελήθηκαν εξίσου όλοι και η πλουτοκρατία και οι εργαζόμενοι; Γιατί από αυτές τις κοσμογονικές αλλαγές επωφελήθηκαν οι λίγοι και οι πολλοί έχασαν; Άρα δεν ήταν κοσμογονικές, φορτισμένες με τη θετική έννοια.

Εμείς δεν πρόκειται να πάμε πίσω. Θα υποστηρίζουμε σύνταξη στα εξήντα για τους άνδρες και στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες. Ανέβηκε η παραγωγικότητα εργασίας και στην Ελλάδα. Δεν είναι σωστό ότι δεν ανέβηκε. Έχουμε, αν θέλετε, ανεργία και αντί να έχουμε μείωση του ορίου συνταξιοδότησης, πάμε σε αύξηση. Ήδη φθάσαμε στα εξήντα πέντε χρόνια. Θα προστεθούν ενάμισι με δύο χρόνια ακόμα. Και βέβαια ο ορίζοντας έχει ακόμα καιρό. Και αυτό, όταν στην Ευρώπη αρχίζουν τα πρώτα δείγματα που δείχνουν ότι αρχίζει και πέφτει ο ανεβασμένος μέσος όρος ζωής, για να μην πω βέβαια για τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες όπου γκρεμίστηκε.

Εμείς θέσαμε μία πλευρά. Οι προτάσεις πάλης που έχει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας λένε το εξής: Θα χάσει το κεφάλαιο και θα κερδίσουν οι εργαζόμενοι. Γι' αυτόν το λόγο η πολιτική δεν μπορεί να είναι ούτε διαλόγου ούτε συναίνεσης. Θα πρέπει να είναι πολιτική αντίθεσης, πολιτική αναμέτρησης με τα μεγάλα συμφέροντα και τελικά θα πρέπει να είναι πολιτική ρήξης.

Θα ήθελα να σταθώ σε ένα ζήτημα των ημερών, χωρίς όμως να θέλω να προσκολληθώ στο ζήτημα της Χαλκιδικής και της Σιθωνίας, γιατί αυτό νομίζω ότι έχει εξαντληθεί πια και το μόνο που απομένει, είναι να βγουν τα πολιτικά συμπεράσματα. Δυστυχώς όλη η συζήτηση περιορίστηκε από όλα τα άλλα κόμματα στο ζήτημα της τροπολογίας. Και εμείς τοποθετηθήκαμε για το ζήτημα της τροπολογίας. Ασφαλώς είναι κατάπτυστη αυτή η τροπολογία και δεν τίθεται θέμα.

Μπαίνει, όμως, ένα ερώτημα: Θα ασχοληθούμε μόνο με τις τροπολογίες, αφού βρισκόμαστε ήδη σε προεκλογική περίοδο και μοιραία στην προεκλογική περίοδο γίνονται γενικεύσεις; Η τροπολογία έρχεται σε ένα νόμο. Αυτοί οι νόμοι που ψηφίστηκαν όλα αυτά τα χρόνια, τι είδους νόμοι είναι; Και δεν μιλάμε μόνο γι' αυτήν την τετραετία, αλλά παίρνουμε ως ορόσημο τη Συνθήκη του Μάαστριχ από το 1990 και μετά. Όλοι οι νόμοι, οι οποίοι έχουν ψηφιστεί, είναι στην εξής λογική: Παράδοση στο μεγάλο κεφάλαιο κρατικών επιχειρήσεων, γης, νησιών, ορεινών όγκων, οικοσυστημάτων κλπ. Ανάλογες παραδόσεις έχουμε στον τομέα της παιδείας, της υγείας κλπ. Αυτή είναι η λογική.

Επομένως φύγαμε από εκείνη τη φάση που ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία έπαιρναν τις γεμάτες χρέη επιχειρήσεις των ιδιωτών και τις έκαναν κρατικές. Αυτές τις επιχειρήσεις τις ανασυγκρότησαν πάνω στις πλάτες των εργαζομένων, έστω και με αυτά τα διαχειριστικά προβλήματα που υπήρχαν. Αλλά έστω και με αυτήν την πολιτική αυτές οι επιχειρήσεις ανασυγκροτήθηκαν και τελικά τις παραχωρούν ξανά, κερδοφόρες πια, στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Ήταν κρατικές όχι, κατά τη γνώμη μας, λαϊκές, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ήταν στο κράτος. Υπήρχαν περισσότερες δυνατότητες με μία άνοδο του λαϊκού κινήματος και με μία βελτίωση του συσχετισμού δύναμης να υπάρχει καλύτερη διαχείριση και, αν θέλετε, στην πορεία, με τις αλλαγές που εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να διεκδικήσει ο λαός, να μετατραπούν σε λαϊκή περιουσία. Έχουν περάσει στα χέρια των ιδιωτών και με νόμιμες διαδικασίες μέσα στη Βουλή. Τι θα γίνει; Θα συζητούμε μόνο τις ύποπτες τροπολογίες;

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας αναφέρω κάποια στοιχεία. Στις 20 Δεκεμβρίου του 2003 κατατίθεται τροπολογία, η οποία ψηφίστηκε και η οποία τροποποιεί τις χρήσεις γης και τους όρους δόμησης στην έκταση της Ριζαρείου στο Φαληρικό Όρμο, όπως ακριβώς έχει ζητήσει ο μεγαλοεργολάβος Μπάμπης Βωβός.

Εμείς δεν μπορούμε να ασχοληθούμε μόνο με το γιατί δόθηκε στο Βωβό, με το ποιος είναι Βωβός, με ποιον είναι φίλος ή με ποιον συναγελάζεται ο Βωβός. Αυτά δεν μπορούμε να τα βρούμε και αυτά, αν θέλετε, είναι η μία πλευρά. Η ουσία βρίσκεται στο ότι παραδίδονται στους ιδιώτες.

Στις 15 Δεκέμβρη η Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ καταθέτει τροπολογία, η οποία υπερψηφίζεται και με την οποία αίρεται η προστασία των ορεινών όγκων της Λαυρεωτικής.

Κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να αναφέρω και άλλα παραδείγματα, αλλά εδώ μπαίνει ένα ζήτημα: Όλες αυτές οι εκχωρήσεις ή αποχαρακτηρισμοί πού οδηγούν; Θα φτιάξουμε συνεδριακά κέντρα, ξενοδοχεία, γήπεδα γκολφ κλπ. Αυτή είναι η ανάπτυξη της Ελλάδας; Διότι εμείς βλέπουμε διακόσιες χιλιάδες εκτοπισμένες αγροτικές οικογένειες από την παραγωγή. Μας επιβάλλουν ποσοστώσεις μείωσης της αγροτικής παραγωγής, και της γεωργικής και της κτηνοτροφικής. Δηλαδή είναι αναχρονιστικό να παράγεις στην Ελλάδα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊό-

ντα, ανάλογα με τις διατροφικές σου ανάγκες, να έχεις καλύτερο έλεγχο ή να κάνεις συναλλαγές και οικονομικές συνεργασίες με άλλες χώρες που τα έχουν ανάγκη; Υπάρχει μία σειρά από παραδοσιακούς, αλλά πολύ σύγχρονοι σε σημασία κλάδοι που υποτιμώνται. Δεν αναπτύσσεται ολόκληρη η παραγωγική βάση της χώρας.

Σε αυτό το σημείο ας πάρουμε για παράδειγμα τη Χαλκιδική. Δεν υπάρχει ζήτημα εκεί με τους αλιείς και την αλιεία; Δεν υπάρχει ζήτημα αγροτικής παραγωγής; Τι θα γίνει η Ελλάδα; Ένα απέραντο ξενοδοχείο και μάλιστα ξενοδοχείο για την πλουτοκρατία της Ευρώπης ή για τα νατοϊκά στρατεύματα που θα έρχονται εδώ, θα ελλιμενίζονται και μετά θα έρχονται οι οικογένειές τους και θα ζουν πλουσιοπάροχα;

Τελικά, μπορεί να πει κανείς ότι έγιναν έργα στη Χαλκιδική; Εμείς δεν θα συμφωνούσαμε με την αλλαγή χρήσης της γης, αλλά θα μπορούσαν να γίνουν έστω λαϊκές κατοικίες για κοινωνικό τουρισμό ή κατασκηνώσεις για να πηγαίνουν τα παιδιά της φτωχολογιάς σε ένα τέτοιο μαγευτικό τοπίο.

Θα δοθούν, λέει, θέσεις εργασίας. Πόσες θέσεις εργασίας φτιάχνει ο τουρισμός; Πολύ λιγότερες απ' αυτές που χάνουμε από άλλους τομείς οι οποίοι δεν αναπτύσσονται. Εργασιακές σχέσεις γαλέρας είναι στον τουρισμό.

Ας δούμε και άλλες πλευρές. Αυτοί που θα έρχονται εδώ –λέει- θα φέρνουν χρήματα στην Ελλάδα. Αυτοί που θα έρχονται θα είναι οι παραλήδες, να το πω έτσι, πληρώνουν στο εξωτερικό. Έρχονται εδώ και είναι πληρωμένα στις πατρίδες τους τα χρήματα. Αλλά και αν τα αφήσουν εδώ θα τα αφήσουν στους μεγαλοξενοδόχους, στους επιχειρηματίες του τουρισμού. Δεν θα τα αφήσουν ούτε στον μικρομεσαίο ούτε στη γειτονιά και στον εργάτη.

Με αυτήν την έννοια το σκάνδαλο είναι πολύ μεγάλο. Δεν είναι θέμα μιας τροπολογίας. Και απ' ό,τι κατάλαβα εγώ, εάν δεν ήταν η «Ολυμπιακή Τεχνική» που ενδεχομένως –δεν γνωρίζω τα πολιτικά φρονήματα του κυρίου- κάποιοι θεωρούν ότι μπορεί να είναι φίλος του ΠΑΣΟΚ κλπ., εάν ήταν ένας άλλος επιχειρηματίας, που μπορεί να ήταν φίλος άλλου κόμματος, δεν ξέρω αν θα γινόταν τόση φασαρία και μάλιστα εάν δεν ήταν προεκλογική περίοδος. Δηλαδή όλες οι άλλες ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν ήταν καλές; Βεβαίως μπορεί να ήταν με την τυπική διαδικασία της Βουλής, μπορεί να ήταν τυπικά νόμιμες, αλλά εμείς καλούμε τον ελληνικό λαό να μη νομιμοποιήσει στη συνείδησή του καμία ιδιωτικοποίηση τέτοιας σημασίας και κυρίως να μην ξεχάσει στην πορεία να διεκδικήσει, όχι απλώς μια επιστροφή στο κράτος, αλλά μία επιστροφή πραγματικά στο λαό.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω το εξής: Ακούστηκαν εδώ μέτρα για την αγροτιά και για τους επαγγελματοβιοτέχνες και εμπόρους. Αν θέλουμε να μιλήσουμε για βελτίωση της θέσης τους, εδώ υπάρχουν τα εξής ζητήματα: Υπάρχει η Κοινή Αγροτική Πολιτική, υπάρχουν συμφωνίες ΠΟΕ που καθορίζουν τι και πώς -όπως είπα προηγούμενα- θα παράγεται στην Ελλάδα. Ο μικρομεσαίος αγρότης δεν σώζεται με αυτά τα μέτρα που προτείνετε. Δεν αναστέλλεται η διαδικασία εκτόπισής του από την παραγωγή. Το ίδιο ισχύει και για τους μικρομεσαίους. Έχουν χρησιμοποιηθεί πάρα πολλά μέτρα. Τώρα πια ούτε με φορολογική ελάφρυνση σώζεται ο μικρομεσαίος ούτε με το να λέτε να πάει πεντακόσια μέτρα πιο πέρα το πολυκατάστημα ούτε με τίποτε άλλο. Ακόμη και αν βελτιωθεί το εισόδημα του εργαζομένου –που δεν πρόκειται να βελτιωθεί- θα τα μαζεύουν τα πολυκαταστήματα.

Επομένως υπάρχει μία πορεία που δεν αναστέλλεται και πρέπει να το πείτε αυτό στους επαγγελματοβιοτέχνες και στους αγρότες. Εμείς βεβαίως έχουμε πρόταση, η οποία προϋποθέτει ουσιαστικές και ριζικές αλλαγές πέρα από τα αμυντικά μέτρα. Τι λέτε για την επέκταση του ωραρίου των καταστημάτων; Δεν παίρνετε θέση σε αυτά. Αλλά παίρνετε ορισμένα ημίμετρα ασπιρίνης, τα οποία δεν μπορούν να δώσουν ούτε απλή ανακούφιση.

Πριν από δέκα και δεκαπέντε χρόνια μπορεί το φορολογικό και η επαγγελματική στέγη να βοηθούσε το μικρομεσαίο να αντέξει, αλλά σήμερα με την επέλαση των μονοπωλιακών επιχειρήσεων, εγχώριων και πολυεθνικών, δεν υπάρχει σωσμός. Μετά θα κυνηγάτε το παρεμπόριο. Όλους αυτούς τους πλανόδιους που βλέπουμε στους δρόμους, τους κυνηγάτε. Αυτοί θα αυξηθούν.

Υπάρχει βεβαίως και αυτή η πολιτική που έχουμε γνωρίσει και αυτή η ανάπτυξη που επαγγέλλεται η Νέα Δημοκρατία, αλλά αυτή δεν συμφέρει τους εργαζόμενους. Και τώρα τα περιθώρια των ρουσφετιών αρχίζουν και ελαχιστοποιούνται. Μειώνονται. Τα μόνα περιθώρια που υπάρχουν είναι εξαγορά και διαφθορά, για να επιβιώσει κάποιος. Δεν μπορεί πια να περάσει ούτε η κλασική ρουσφετολογία, που προσλαμβάνονταν κάποιοι στο δημόσιο τομέα. Τώρα με τις αλλαγές των εργασιακών σχέσεων και με τη γενίκευση της ιδιωτικοποίησης, δεν μπορεί να υπάρξουν θέσεις εργασίας ρουσφετιού, όπως υπήρχαν μόνιμες. Έξι, επτά μήνες όμηροι, αλλά το κυριότερο είναι ότι αυτό που μπορεί να υπάρχει είναι η εξαγορά συνειδήσεων και η διαφθορά. Εμείς, όμως, θεωρούμε ότι μέσα στο λαό παρά τη μοιρολατρία που κυριάρχησε τα τελευταία χρόνια, υπάρχουν αντιστάσεις που πρέπει να βγουν στην επιφάνεια και μία ευκαιρία είναι η 7η Μαρτίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση έχει έντονα στοιχεία από το θέατρο του παραλόγου και αναρωτιέμαι έντονα, πώς μπορώ και εγώ προσωπικά να μείνω έξω απ' αυτήν την παράσταση και να διατηρήσω την κοινή λογική ενός απλού ανθρώπου.

Αγαπητέ κύριε Πρωθυπουργέ, κάνατε σήμερα πολύ μεγάλη προσπάθεια, για μία ακόμη φορά, να υπερασπιστείτε την πολιτική των κυβερνήσεών σας. Αναρωτιέμαι όμως, δεν καταλαβαίνετε τι έχει συμβεί στο ΠΑΣΟΚ και δεν παρακολουθείτε τη δυναμική των εξελίξεων;

Η πολιτική σας, κύριε Σημίτη, έχει κριθεί από το ίδιο σας το κόμμα και έχει κριθεί ως πολιτική την οποία δεν μπορούν να υπερασπιστούν τα στελέχη σας και οι οπαδοί σας. Έχει κριθεί ως αρνητικό και όχι ως ισχυρό χαρτί στην εκλογική αναμέτρηση. Τα μέλη και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, η εκλογική σας βάση, τα συγκροτήματα, που σας στήριζαν όλα αυτά τα οκτώ χρόνια, ζητούν επίμονα αλλαγή πολιτικής. Άλλωστε αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο έγινε την τελευταία στιγμή η αποχώρησή σας και η αλλαγή ηγεσίας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, το ΠΑΣΟΚ δεν θέλησε να πάει στις εκλογές υπερασπιζόμενο την πολιτική των κυβερνήσεών σας. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν είναι παρών εδώ και ο κ. Παπανδρέου. Και αν υπάρχει κάποιο επικοινωνιακό τρικ, το τρικ είναι η απουσία του κ. Παπανδρέου -να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους- γιατί λόγω της κρισιμότητας της περιόδου και λόγω της σοβαρότητας της συζητήσεως εδώ στη Βουλή, εδώ είναι που έπρεπε ο καθένας να πει, μετά λόγου γνώσεως και ευθύνης, τις θέσεις του. Δεν είναι, λοιπόν, παρών εδώ για να μην ταχθεί αλληλέγγυος με την κυβερνητική πολιτική, για να μπορεί να κάνει ανέξοδα ρητορικές αυτοκριτικές και εμπόριο εξαγγελιών, κατά τη γνωστή νοοτροπία του πολιτικού μας συστήματος, για να μπορεί να υπογραμμίσει τη διαφοροποίησή του από εσάς τον ίδιο και τους συνεργάτες σας και τους συνεργάτες του και για να εμφανίζεται ότι είναι κάποιος άλλος, κάποιος υπεράνω των κυβερνήσεών σας στις οποίες άλλωστε ήταν πρωταγωνιστικό στέλεχος.

Νιώθω, λοιπόν, ότι δεν έχει κανένα νόημα να επαναλάβω, σήμερα, την κριτική που ασκήσαμε, όλα τα προηγούμενα χρόνια, εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας, στη δική σας πολιτική, στον τρόπο που ασκήσατε την εξουσία.

Κύριε Σημίτη, ως Πρωθυπουργός της χώρας, δημαγωγήσατε επίμονα με την έννοια του εκσυγχρονισμού ως κεντρικού άξονα της πολιτικής σας και πρέπει να ομολογήσω ότι αγγίξατε ένα καίριο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, αφού μεγάλα στρώματα του ελληνικού λαού θέλουν αλλαγή στα πράγματα, αλλαγή σ' αυτά τα αρνητικά δεδομένα που διαμόρφωσε το δικομμα-

τικό πολιτικό σύστημα, αλλαγή στις πολιτικές που φόρτωσαν αρνητικές και επιζήμιες συνέπειες στην κοινωνία, στην οικονομία και στους πολιτικούς θεσμούς.

Η αντιμετώπιση, άλλωστε, της πολυεπίπεδης καθυστέρησης και ο εκσυγχρονισμός της χώρας υπήρξαν αίτημα δεκαετιών. Σημάδεψε αυτό το αίτημα τη σκέψη και τους αγώνες των προοδευτικών πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων της χώρας μας. Αυτός ο αγώνας για αλλαγή, για κοινωνική πολιτική, για εκδημοκρατισμό είναι που διαμόρφωσε την αγωνιστική, κοινωνική και πολιτική κουλτούρα του ελληνικού λαού.

Εμείς από την πρώτη στιγμή διατυπώσαμε την εκτίμηση ότι το ΠΑΣΟΚ και υπό τη δική σας ηγεσία, δεν μπορούσε να προωθήσει τον αναγκαίο προοδευτικό εκσυγχρονισμό, ότι δεν είχε τη δύναμη να προωθήσει τις αναγκαίες τομές με προοδευτικά κριτήρια και ότι η έννοια του εκσυγχρονισμού θα χρησιμοποιείτο απλώς ως ένα περιτύλιγμα συντηρητικών πολιτικών.

Οκτώ χρόνια μετά, δικαιούμαι να θεωρώ ότι η εκτίμησή μας αυτή έχει δικαιωθεί. Οκτώ χρόνια μετά, μπορούμε να πούμε με ατράνταχτα στοιχεία ότι αντί για τον προοδευτικό εκσυγχρονισμό που επαγγελθήκατε, προωθήσατε τη νεοφιλελεύθερη προσαρμογή της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ σε όλα τα βασικά θέματα, ότι οι βασικές δομές του πολιτικού μας συστήματος, που αποτελούν τη ρίζα της καθυστέρησης και του αναχρονισμού, παραμένουν αναλλοίωτες, και ότι το ίδιο σας το κόμμα, το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο δεν εκσυγχρονίστηκε προς την κατεύθυνση που θα θέλατε, αλλά σήμερα βιάζεται να κλείσει την εκσυγχρονιστική σας παρένθεση αναζητώντας την εκλογική του σωτηρία σε σύμβολα του παρελθόντος.

Δεν είναι πρόοδος και εκσυγχρονισμός αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του πολιτικού μας συστήματος.

Με αυτά δεν θέλω να πω ότι στα χρόνια της δικής σας διακυβέρνησης δεν άλλαξε τίποτα ή ότι δεν έγινε τίποτα στην Ελλάδα, ούτε θέλω να σας αδικήσω, γιατί πολλές φορές παραπονιέστε, αγνοώντας ότι εσείς μηδενίζετε και αφορίζετε όλους τους άλλους ως καταστροφείς, τουλάχιστον σήμερα, σ' αυτήν την τελευταία τέτοιου είδους συζήτηση, που είναι θλιβερό φινάλε όλου του εκσυγχρονιστικού σας σεναρίου.

Είναι γεγονός ότι επί της πρωθυπουργίας σας βελτιώθηκε η εικόνα της χώρας έξω, ότι υπήρξε ένα διαφορετικό στυλ σε μερικά πράγματα, ότι υπήρξαν και μερικές απόπειρες να τεθούν προς συζήτηση μεγάλα και σοβαρά ζητήματα, όμως όλα αυτά αφορούσαν την αλλαγή της εικόνας του ίδιου του ΠΑΣΟΚ, αφορούσαν στη διόρθωση εξαιρετικά αρνητικών πλευρών του δικού σας παρελθόντος. Για παράδειγμα, η βελτίωση της εικόνας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αφορούσε κανέναν άλλον. Ήσασταν υποχρεωμένος να αλλάξετε καταστάσεις, που το ίδιο το ΠΑΣΟΚ είχε δημιουργήσει και όχι κανένας άλλος.

Το θέμα όμως, δεν είναι αν διορθώσατε σε ένα βαθμό τα εξόφθαλμα λάθη προηγούμενων περιόδων του ΠΑΣΟΚ. Όλα αυτά έπρεπε να κατατάσσονται στα αυτονόητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το θέμα είναι τι είδους πολιτικές εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις σας, που ήταν ισχυρές κυβερνήσεις με αυτοδύναμη πλειοψηφία, με ανοιχτό και πολύ χρόνο δύο τετραετιών στη διάθεσή τους.

Πού εντάσσονται αυτές οι πολιτικές που εφαρμόσατε; Εδώ τα πράγματα δυστυχώς είναι σαφή. Οι ιδιωτικοποιήσεις, η απορύθμιση της αγοράς εργασίας, η συμπίεση μισθών και εισοδημάτων, η μονομερής φορολογική επιβάρυνση μισθωτών και συνταξιούχων, η πρωτοφανούς έκτασης προώθηση του ιδιωτικού τομέα στην παιδεία, στην κοινωνική ασφάλιση, στην υγεία, η συστηματική άρνηση κάθε δίκαιης διανομής και αναδιανομής βαρών και ωφελημάτων, η προνομιακή σχέση σας με τους λίγους ισχυρούς, ο ανάλγητος αυταρχισμός προς τους πολλούς που αγωνίζονταν να αναπληρώσουν συντελεσθείσες απώλειες εισοδήματος, η υπεροψία στην άσκηση της εξουσίας και η αδιαφάνεια στον τρόπο της κυβερνητικής σας πολιτικής, όλα αυτά και άλλα πολλά αποτέλεσαν τη βάση της πολιτικής σας.

Στη βάση αυτής της πολιτικής αντίληψης άνοιξε ο δρόμος για την πρωτοφανή υπερεξουσία εξωθεσμικών κέντρων οργανωμένων ιδιωτικών συμφερόντων στη διαμόρφωση της κυβερνητικής πολιτικής και στον καθορισμό των εξελίξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ βρίσκεται η ρίζα του φαινομένου της διαπλοκής. Δεν είναι αιτία άκοπης και ανεύθυνης πολιτικής κριτικής προς την Κυβέρνησή σας, είναι η επισήμανση μιας νοσηρής εστίας που «ροκανίζει» από μέσα όλη τη δομή της κοινωνίας και του πολιτικού μας συστήματος. Για μας δεν έχει νόημα σήμερα να συζητάμε για τις ευθύνες μεμονωμένων προσώπων στην υπόθεση μιας τροπολογίας, ούτε έχει κανένα νόημα αυτό το «θέατρο» με τις αποπομπές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Σημίτη, η διαχείριση των κοινοτικών πόρων -και υπήρξαν πολλοί πόροι, τόσοι όσους δε θα έχει καμία άλλη κυβέρνηση στη διάθεσή της- ολόκληρη η διαχείριση και η διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων χαρακτηρίζονται από τέτοιες μεθόδους. Όταν η κυβερνητική πολιτική αποδέχεται την πρωτοκαθεδρία των οργανωμένων ιδιωτικών συμφερόντων και των νόμων της αγοράς και μάλιστα, όταν όλα αυτά «βαφτίζονται» εκσυγχρονισμός, χωρίς να υπάρχουν θεσμοί οι οποίοι θα μπορούσαν να κατοχυρώσουν τη διαφάνεια και τον έλεγχο, τότε τα οργανωμένα ιδιωτικά συμφέροντα επιβάλλουν τους δικούς τους κανόνες και τις δικές τους μεθόδους.

Σε όλα αυτά τα φαινόμενα, κύριε Πρωθυπουργέ, η απάντηση δεν μπορεί να είναι αυτή που δίνετε συνήθως, δηλαδή «μα, γίνονται έργα». Μα, με τους πόρους που είχατε στη διάθεσή σας μπορούσατε πραγματικά να έχετε αλλάξει τη μοίρα της Ελλάδας. Αυτό έλειπε να μη γίνουν και κάποια έργα και μάλιστα έργα αυτής της ποιότητας, με υπερβάσεις, καθυστερήσεις, κακοτεχνίες και προνομιακές επιλογές.

Αγαπητέ κύριε Πρωθυπουργέ, η οικονομική και κοινωνική σας πολιτική έχει δημιουργήσει τεράστιες ανισότητες και αδικίες, έχει δημιουργήσει ισχυρότατες οικονομικές δυνάμεις εκ του μηδενός χάρη στην κυβερνητική στήριξη, έχει εξαχρειώσει όλο το σύστημα διοίκησης.

Κύριε Σημίτη, επειδή έχετε μια ρίζα από την Ηλεία και ξέρετε τα πράγματα, θα σας το πω ανοιχτά. Μέσα σ' αυτό το άθλιο πολιτικό κλίμα που συζητάμε σήμερα, μέσα σ' αυτό το άθλιο και θλιβερό σκηνικό, την ώρα που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινεί διαδικασία παραπομπής της Ελλάδας για ελλιπή προστασία του συμπλέγματος βιοτόπων Στροφιλιάς και Κοτιχίου, η Κυβέρνησή σας με κοινές υπουργικές αποφάσεις προωθεί τον αποχαρακτηρισμό ενός μεγάλου τμήματος, μέσα σ' αυτό το εθνικό πάρκο, για να δοθεί σε εγκαταστάσεις ξενοδοχείων, αθλητικών γηπέδων, χώρων γκολφ και κέντρων αναψυχής.

Γιατί γίνεται αυτό; Για ποιον γίνεται αυτό; Αλλά και κάτι ακόμα πιο εξοργιστικό. Στο νομοσχέδιο που συζητούσαμε μέχρι σήμερα στην επιτροπή του Υπουργείου Ανάπτυξης «για τον Ιαματικό Τουρισμό» προστίθεται διάταξη με την οποία επιτρέπεται η ανέγερση νέων ξενοδοχειακών μονάδων καθώς και η χωροθέτηση και λειτουργία γηπέδων και όλων των συναφών εγκαταστάσεων που τα συνοδεύουν εντός της προστατευόμενης ζώνης οικιστικού ελέγχου, εντός της προστατευόμενης περιοχής NATURA στην περιοχή Ιαματικών Λουτρών Καϊάφα.

Ξέρετε την περιοχή, κύριε Πρωθυπουργέ, και ξέρετε ποιας ιδιαίτερης φυσικής ομορφιάς είναι. Προϋπόθεση, βέβαια, απαιτείται ο αποχαρακτηρισμός της περιοχής ως ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, ο αποχαρακτηρισμός των βιοτόπων, της λίμνης, του υφιστάμενου δάσους, των παραλίμνιων και παραθαλάσσιων ζωνών.

Για να γίνει αυτός ο αποχαρακτηρισμός πιέζει η «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ», αυτό το αμαρτωλό εργαλείο διαπλοκής και διασπάθισης του δημοσίου συμφέροντος, αυτή η επινόηση που ανοίγει λεωφόρους και ανοικτά πεδία λεηλασίας του φυσικού κεφαλαίου, που ως συλλογικό αγαθό δημόσιας κτήσης είναι αναπαλλοτρίωτο.

Σήμερα, λοιπόν, μέσα σ' αυτό το σκηνικό, από το Υφυπουργείο Ανάπτυξης στέλνεται προετοιμασμένο από την ΕΤΑ έγγραφο στις αρμόδιες υπηρεσίες του νομού να το υπογράψουν. Η Δημόσια Διοίκηση καλείται να βάλει απλώς την υπογραφή της σε έγγραφο με περιεχόμενο που έχει ετοιμάσει και το οποίο απαιτεί η ΕΤΑ. Διαβιβαστής αυτής της αξίωσης και αυτού του προετοιμασμένου εγγράφου, που φέρει τον τίτλο της δημόσιας υπηρεσίας και το ονοματεπώνυμο του υπεύθυνου διευθυντή,

που δεν υπογράφει, είναι το Υφυπουργείο Ανάπτυξης.

Και ξέρετε τι θέλουν, κύριε Πρωθυπουργέ, επειδή έχετε πάει στην περιοχή; Θέλουν να διαβεβαιώσει η Κτηματική Υπηρεσία Ηλείας ότι –διαβάζω από το έγγραφο: «Η λίμνη δεν είναι θάλασσα, γιατί δεν επικοινωνεί με τη θάλασσα. Παλαιότερος δίαυλος που είχε διανοιγεί για να τη συνδέει με τη θάλασσα έχει προ πολλών ετών επιχωθεί με αμμοθίνες και απομονώνει εντελώς τη λίμνη», κάτι που δεν είναι πραγματικό όπως ξέρετε! Επιπλέον «η λίμνη είναι μικρή και ως εκ τούτου σύμφωνα με το άρθρο 967 του Αστικού Κώδικα δεν απαιτείται καθορισμός παρόχθιας ζώνης. Επίσημος ορισμός των εννοιών, μεγάλη ή μικρή λίμνη, δε υφίσταται στη νομοθεσία, αλλά στηριζόμαστε στο γεγονός ότι η λίμνη Καϊάφα δε σχηματίζεται από την εκβολή αενάων ροών και επομένως, σύμφωνα και με την νομική ερμηνεία, την οποία επισυνάπτουμε, είναι μικρή». Υπογράψτε αυτό το έγγραφο, σας το στέλνει η ΕΤΑ, το διαβιβάζει το Υφυπουργείο και να διαβεβαιώσετε ότι η λίμνη Καϊάφα δεν είναι προστατευόμενη περιοχή για να τη δώσουμε με διαγωνισμό σε κάποιον που περιμένει!! Είναι προς τιμήν του Υπουργού Ανάπτυξης ότι όταν ενοχλήθηκε διαχώρισε τη θέση του και τις απόψεις του και περιμένουμε από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης που είναι και τοπικός Βουλευτής, εξηγήσεις.

Είναι ποτέ δυνατόν να στέλνεται έγγραφο από το φαξ του Υφυπουργείου στην Κτηματική Υπηρεσία Ηλείας και να καλείται ο αρμόδιος διευθυντής να το υπογράψει, με ψευδές περιεχόμενο, διαπράττοντας παράβαση καθήκοντος, για να ανοίξει ο δρόμος λεηλασίας και μηδενισμού της δημόσιας περιουσίας σε μια περιοχή που είναι από τις ωραιότερες της Ελλάδας, σε μια περιοχή που και σεις, κύριε Πρωθυπουργέ, ξέρετε και έχετε επισκεφθεί, διαθέτει μοναδικότητα;

Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Και επειδή δεν είναι σοβαρά και είναι προκλητικά θα αναγκαστούν και οι υπηρεσίες του γραφείου σας και άλλες υπηρεσίες να ερευνήσουν το θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο ακόμα μεγάλα ζητήματα που θα πρέπει να αναφέρω, για να εκτιμηθεί στην ουσία η κυβερνητική σας πολιτική. Το ένα θέμα αφορά το πολιτικό σύστημα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, παρά τις εξαγγελίες σας για εκσυγχρονισμό, παραδίδετε το πολιτικό σύστημα της χώρας, όπως το παραλάβατε, με μόνη διαφορά ότι έχουν θεριέψει τα προβλήματα διαπλοκής, διάβρωσης, διαφθοράς και αναξιοπιστίας.

Η συνταγματική αναθεώρηση, που έγινε επί των ημερών σας, υπήρξε η μεγάλη απόδειξη ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει τη δύναμη να προωθήσει καμία εκσυγχρονιστική τομή ούτε καν τον χωρισμό Εκκλησίας και κράτους ούτε καν την περιφερειακή αποκέντρωση ούτε καν τη ρήτρα εγγυημένου εθνικού εισοδήματος.

Ο δεύτερος τομέας είναι αυτός της διεθνούς πολιτικής. Η στάση της Ελληνικής Προεδρίας στην κρίση του Ιράκ, όπως και στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, υπήρξε η καθοριστική στιγμή, που είχατε τη δυνατότητα να δώσετε συγκεκριμένα δείγματα γραφής.

Κατανοώ τις δυσκολίες των περιστάσεων. Όμως η πολιτική των ίσων αποστάσεων μεταξύ ΗΠΑ και Ευρώπης, ουσιαστικά είναι μία συγκεκριμένη επιλογή, είναι επιλογή ταύτισης με το δόγμα Μπους. Όπως πολύ συγκεκριμένο είναι και το γεγονός της υπογραφής της συμφωνίας δικαστικής αρωγής και έκδοσης μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ, την οποία υπογράψατε εσείς και για την οποία εργάσθηκε συστηματικά ο κ. Παπανδρέου, για την οποία πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κράτησαν συνταγματική επιφύλαξη και την οποία εσείς δεν θελήσατε και δεν θέλετε να φέρετε στη Βουλή για κύρωση και για συζήτηση. Όλοι σας λένε ότι είναι επαίσχυντη η συμφωνία, γιατί με το άλλοθι της ανάγκης θεσπίζει αντιδημοκρατικές παρεκκλίσεις από το νομικό ευρωπαϊκό πολιτισμό και από τις δημοκρατικές κατακτήσεις αγώνων που έγιναν στον τομέα αυτόν από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης και μετά, ανατρέποντας όλο το σύστημα των διεθνών συμβάσεων, ακόμη και τις διακηρύξεις της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακεφαλαιώνοντας αυτήν την αποτίμηση, θα ήθελα να συνοψίσω σε δυο γραμμές την κριτική μας στην πολιτική των κυβερνήσεων του κ. Σημίτη.

Προσαρμογή στο νεοφιλελευθερισμό, το πρώτο χαρακτηριστικό. Εμμονή στο αδιέξοδο υφιστάμενο πολιτικό σύστημα, το δεύτερο χαρακτηριστικό. Μονομέρεια επιλογών και συμμαχιών στα μεγάλα σύγχρονα ζητήματα διεθνούς πολιτικής, εγκατάλειψη στην ουσία της στρατηγικής αυτονομίας της Ευρώπης έναντι των ΗΠΑ. Αυτή η πολιτική διέψευσε τις προσδοκίες μεγάλων τμημάτων της ελληνικής κοινωνίας. Τροφοδότησε μεγάλη λαϊκή δυσαρέσκεια. Οδήγησε τον ίδιο τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ να αναζητά αλλαγή ηγεσίας και αλλαγή επιχειρημάτων, για να μπορέσει να πάει προς τις εκλογές.

Και εδώ είναι αναγκαίο να κάνω τις τελευταίες παρατηρήσεις. Είναι δυνατή η αλλαγή πολιτικής από τη νέα ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και προς ποια κατεύθυνση; Η απουσία του κ. Παπανδρέου σήμερα, όπως είπα και προηγουμένως, είναι πολύ κακό δείγμα. Ο κ. Παπανδρέου όφειλε να είναι εδώ και να παρουσιάσει την πολιτική του. Δεν το έκανε. Και αυτό μας επιτρέπει να βάλουμε ένα μεγάλο ερωτηματικό για όσα θα πει στα προεκλογικά μπαλκόνια.

Δε θα σταθώ σ' αυτό. Θα διατυπώσω με σαφήνεια τη δική μας εκτίμηση. Και η εκτίμησή μας είναι ότι ο κ. Παπανδρέου θα συνεχίσει να κινείται στους βασικούς άξονες της πολιτικής του κ. Σημίτη, οι όποιες αλλαγές θα κάνει θα έχουν ως στόχο να δείξουν ακόμη πιο σαφείς αυτούς τους άξονες.

Θα επικαλεσθώ τρία σημεία δηλώσεών του για να τεκμηριώσω την εκτίμησή μου. Την πρότασή του για τα μη κρατικά πανεπιστήμια. Συμφωνείτε, κύριε Σημίτη; Συμφωνεί η Κυβέρνησή σας; Είναι αντίθετη με την πολιτική που εφαρμόζετε; Είναι σύμφωνη με την πολιτική που εφαρμόζετε; Διπλή γλώσσα, διπλές επιλογές, παραμονές εκλογών προς τι;

Δεύτερη δήλωση: Η πρόταση για την τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων. Συμφωνείτε; Είναι ή όχι εγκατάλειψη όλων των κατακτήσεων του κοινωνικού κράτους και του εκδημοκρατισμού που κατοχύρωσαν οι εργαζόμενοι με τους αγώνες των τελευταίων διακοσίων χρόνων, ως κατάκτηση πολιτισμού;

Την αναφορά του στην εισαγωγή της γενετικής και της βιοτεχνολογίας στην αγροτική οικονομία, γενικόλογη αναφορά η οποία υπονοεί το άνοιγμα στα μεταλλαγμένα, κάτι το οποίο κάνετε και εσείς με τη «Χάρτα Σύγκλισης» την οποία εμφανίσατε το φθινόπωρο.

Πρόκειται για τρεις αναφορές που μας επιτρέπουν να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι η σκέψη του κ. Παπανδρέου, κινείται πιο αποφασιστικά και πιο ξεκαθαρισμένα εντός της λογικής του νεοφιλελευθερισμού και μάλιστα, να το πω, χωρίς τις λεκτικές ισορροπίες που τηρούσε ο κ. Σημίτης. Ο λόγος του κ. Σημίτη δεσμευόταν από την όλη πνευματική και πολιτική του συγκρότηση και γι' αυτό προσπαθούσε, πάντα, να διατηρεί, τουλάχιστον, τα τεχνοκρατικά του προσχήματα. Και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Με τον κ. Παπανδρέου τα πράγματα είναι πιο σαφή. Το νέο είναι ότι θα λείψουν ακόμη και τα προσχήματα. Και θα περάσουμε σε μια επιθετική στήριξη επιλογών που φέρνουν τη σφραγίδα του νεοφιλελευθερισμού.

Το δεύτερο στοιχείο που έχουμε για να εκτιμήσουμε τη μελλοντική πολιτική του νέου Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, είναι η πολιτική του στο Υπουργείο Εξωτερικών. Για μας, θα το επαναλαμβάνω όσες φορές χρειαστεί, η περίοδος των πολέμων στη Γιουγκοσλαβία και στο Ιράκ ήταν καθοριστική. Και σε εκείνη την περίοδο ο κ. Παπανδρέου έδωσε σαφή δείγματα μιας πολιτικής, που κινείται πιο κοντά στις ιεραρχήσεις, τη ρητορική και τις επιλογές των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Εγκατέλειψε τη στρατηγική της αυτόνομης Ενωμένης Ευρώπης. Και προσχώρησε στη λογική της ευρωαμερικανικής, της ευρωατλαντικής στρατηγικής, η οποία σήμερα έχει ένα μονόδρομο, το δόγμα Μπους.

Εκτιμούμε, λοιπόν, και το λέμε με απόλυτη σαφήνεια ότι ο κ. Παπανδρέου δεν πρόκειται να αλλάξει βασικές κατευθύνσεις των πολιτικών του κ. Σημίτη. Το ίδιο κατηγορηματικά διατυπώνουμε την εκτίμηση ότι και η Νέα Δημοκρατία, αν τυχόν κερδίσει τις εκλογές, δεν πρόκειται να αλλάξει τους άξονες της πολιτικής Σημίτη. Εννοώ ότι ο φιλελευθερισμός, η εμμονή στο

δικομματικό πρωθυπουργοκεντρικό πολιτικό σύστημα, η ταλάντευση ανάμεσα στις ΗΠΑ και την ευρωπαϊκή αυτονομία θα είναι και για τη Νέα Δημοκρατία κατευθύνσεις της δικής της πολιτικής. Αυτές τις κατευθύνσεις, αυτό το πλαίσιο πολιτικών, μόνο η Αριστερά μπορεί να αμφισβητήσει και αμφισβητεί σε ολόκληρη την Ευρώπη σήμερα. Και αυτό είναι που πρέπει να συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός. Αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι όσοι δηλώνουν δυσαρεστημένοι από την πολιτική του κ. Σημίτη και θέλουν αλλαγή στα πράγματα. Αλλαγή αυτής της πολιτικής δεν μπορεί να προκύψει ούτε με τον κ. Παπανδρέου ούτε από την εναλλαγή στην εξουσία της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω αναφερόμενος στο πραγματικό σκηνικό που υπάρχει, στο νοσηρό δημόσιο βίο της χώρας. Και όταν το σύστημα διακυβέρνησης και το πολιτικό σύστημα της χώρας δεν παράγουν υγιή δημόσιο βίο, τότε πάσχουν. Γιατί ο υγιής δημόσιος βίος είναι αυτοτελής δημοκρατική αξία. Είναι αυτοτελής ηθική αξία και κοινωνική αξία, που δεν αναπληρώνεται με τίποτα, ούτε με επικοινωνιακές σκηνοθεσίες ούτε με νεοαρχηγικούς λαϊκισμούς.

Τα μεγάλα συγκροτήματα του τόπου και των ΜΜΕ προσπαθούν από το πρωί μέχρι το βράδυ να διαμορφώσουν το σκηνικό της δικομματικής πόλωσης. Νέες εξουσίες με μηχανισμούς εξουθενωτικούς έχουν εισβάλει στο πολιτικό πεδίο και κυριαρχούν. Και παίζουν μικρότερο ρόλο οι δημοκρατικοί αντιπροσωπευτικοί θεσμοί, η ψήφος του πολίτη, ο αγώνας του πολίτη. Δεν πρόκειται να σπαταλήσω χρόνο καταγγέλλοντας φαινόμενα που ξεπερνούν πια κάθε όριο. Απ' αυτό όμως το Βήμα θα ήθελα να απευθυνθώ και στον κ. Παπανδρέου και στον κ. Καραμανλή και να θέσω ένα απλό ερώτημα. Είναι δυνατόν, να μην αντιδρούν όλοι σε όλο αυτό το θέαμα; Αυτό είναι το επίπεδο της πολιτικής ζωής που επιφυλάσσουν για τον τόπο; Είναι δυνατόν να είναι αποδεκτή αυτή η χοντροκομμένη παρέμβαση των συγκροτημάτων στην εξέλιξη της πολιτικής ζωής του τόπου; Θα κάνουν κάτι γι' αυτό, ως κόμματα που μονοπώλησαν την εξουσία και θέλουν να μονοπωλήσουν την εξουσία; Διατυπώνω το ερώτημα, γιατί είναι ένα ερώτημα που κυριαρχεί στη συνείδηση όλων των πολιτών. Και θέλω ακριβώς σε αυτούς τους πολίτες να απευθυνθώ, κάθε ηλικίας, κάθε κοινωνικής κατηγορίας, κάθε μόρφωσης, γυναίκες και άνδρες, να μη δεχθούν να προσβάλλεται τόσο πολύ η νοημοσύνη τους. Να μη δεχθούν να τους θεωρούν κάποιοι, όποιοι, ότι τους έχουν στο χέρι σε κάθε περίπτωση, να μη δεχθούν να είναι αδύναμοι και παθητικοί, εύπιστοι. Να αντιδράσουν, να αντισταθούν. Και επιτέλους όλοι να σπάσουμε αυτήν την παραμορφωτική γιγαντοοθόνη, την οποία έχουν στήσει μπροστά μας, και να δούμε την καθημερινή πραγματικότητα, την πραγματικότητα των προβλημάτων. Γιατί αυτά είναι που κυριαρχούν σήμερα στη συνείδηση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Οκτώ χρόνια είχατε τη δυνατότητα να κάνετε εκείνο που ζήταγε όλος ο ελληνικός λαός και στο τέλος αυτής της οκταετίας, κύριε Σημίτη, αγαπητέ κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε καταφέρει τη μεγάλη πλειοψηφία της εκλογικής μάζας του ΠΑΣΟΚ και τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας να την έχετε δυσαρεστήσει, να την έχετε εξοργίσει, να την έχετε αποστασιοποιήσει και να μην μπορείτε πια να βρείτε δρόμο πρόσβασης προς τη λογική, την ευαισθησία, τη μνήμη, το όραμα, τους αγώνες, τα βιώματα αυτού του λαού παρά μονάχα βάζοντας όλα τα όπλα, τα λεφτά και τα μέσα στις επικοινωνιακές σκηνοθεσίες. Δε θα πάμε όμως σκηνοθετώντας το μέλλον προς την καλύτερη ζωή αυτού του τόπου. Θα πάμε αντιμετωπίζοντας το παρόν, αγωνιζόμενοι μέσα από τα προβλήματα για ένα μέλλον που θα είναι διαφορετικό, όχι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα σας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απομένουν πέντε εβδομάδες έως την εκλογική αναμέτρηση της 7ης Μαρτίου, τη μέρα της μεγάλης επιλογής, της επιλογής ανάμεσα στην προοδευτική διακυβέρνηση της χώρας και ανάμεσα στην πολιτική της ευρωπαϊκής συντήρησης, όπως είδαμε να εφαρμόζεται σε άλλες χώρες. Πρόκειται για επιλογή ανάμεσα την εξέλιξη και τη στασιμότητα, επιλογή ανάμεσα σε δεσμεύσεις και οράματα από τη μια μεριά και την αβεβαιότητα και την έλλειψη θέσεων από την άλλη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Η Ελλάδα σήμερα βρίσκεται σε ένα μεταίχμιο. Έχουμε πετύχει πολλά αλλά η ελληνική κοινωνία έχει πετύχει πολύ περισσότερα και θα πρέπει όλα αυτά το επόμενο διάστημα να επιλέξουμε αν θα τα εξελίξουμε παραπέρα ή αν θα μείνουν στάσιμα και θα γυρίσουν προς τα πίσω. Έχουμε πετύχει μια οικονομία με πολύ ισχυρή ανάπτυξη, αλλά σίγουρα θα θέλαμε να έχουμε περισσότερη απασχόληση. Έχουμε πετύχει να γεμίσουμε τη χώρα με σύγχρονες υποδομές ιδιαίτερα στην περιφέρεια αλλά σίγουρα χρειαζόμαστε να έχουμε περισσότερες επενδύσεις και περισσότερες ευκαιρίες. Προχωρήσαμε την απελευθέρωση των αγορών και κάναμε πιο ανταγωνιστικά πολλά επαγγέλματα, θα θέλαμε όμως να έχουμε μεγαλύτερο ανταγωνισμό στις αγορές και χαμηλότερες τιμές. Βελτιώσαμε αισθητά το σύστημα παιδείας αλλά θα θέλαμε να έχει καλύτερη σύνδεση με την απασχόληση και την επαγγελματική εξέλιξη. Φτιάξαμε ένα καινούργιο σύστημα υγείας, αλλά θα θέλαμε να μην έχει τους περιορισμούς και τις αδυναμίες που συχνά παρουσιάζονται. Κάναμε πολλές μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό σύστημα, τη φορολογία, τον αναπτυξιακό νόμο, αλλά θα θέλαμε να έχει προχωρήσει περισσότερο η απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της κοινωνίας. Όλα αυτά τα επόμενα χρόνια δε θα γίνουν με την οπισθοδρόμηση της πολιτικής, δε θα γίνουν με την επιστροφή στις χρεοκοπημένες συνταγές των αρχών του 1990, αλλά θα γίνουν με μια ταχύτερη διαδικασία εξέλιξης, με μια πιο γρήγορη περπατησιά προς το μέλλον.

Κατά μια σύμπτωση, κυρίες και κύριοι, σήμερα δημοσιεύτηκε η γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πορεία της ελληνικής οικονομίας και πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο να δούμε σε ποια συμπεράσματα καταλήγει, για να δούμε ακριβώς τι δυνατότητες έχουμε για να χτίσουμε αυτές τις νέες πολιτικές, να βασίσουμε την εξέλιξή μας τα επόμενα χρόνια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως έχουμε πει πολλές φορές, αναγνωρίζει τη μεγάλη πρόοδο που έχει κάνει η ελληνική οικονομία και πιστεύω ότι μέσα από το πλαίσιο της πολιτικής, το οποίο ασκείται πια και για εμάς όντας μέσα στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα βαδίσουμε τα επόμενα χρόνια με σταθερότητα, ανάπτυξη, απασχόληση, περισσότερη πρόοδο, ισχυρότερο κοινωνικό κράτος.

Πιστεύω ότι εμείς έχουμε διασφαλίσει τους πόρους εκείνους με τους οποίους αυτές οι πολιτικές, οι πιο απαιτητικές πολιτικές, μπορεί να χρηματοδοτηθούν.

Επειδή από την Αντιπολίτευση δεν έχουμε τα προγράμματα εκείνα, τις θέσεις, τις δεσμεύσεις με τις οποίες θα μπορούσαμε να συγκριθούμε, πιστεύω ότι η συζήτηση γύρω από την οικονομία της χώρας, γύρω από τις δημοσιονομικές δυνατότητες που έχει, μπορεί να αποδείξει τις πραγματικές θέσεις του καθενός.

Η Αντιπολίτευση θέλοντας να περιορίσει τις κοινωνικές πολιτικές έχει δημιουργήσει όλα αυτά τα χρόνια και με ιδιαίτερη ένταση το τελευταίο διάστημα, ένα κλίμα φοβίας γύρω από τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, έτσι ώστε να βρει δικαιολογία, εάν παρ' ελπίδα ποτέ έχει την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας, να περιορίσει το κοινωνικό κράτος, να περιορίσει τις κοινωνικές πολιτικές.

Ακούσαμε σήμερα –και θέλω να δηλώσω στη Βουλή πως είναι εντελώς ανυπόστατο- ότι δήθεν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί πως το έλλειμμα της χώρας θα είναι 100% αυξημένο από αυτό το οποίο έχουμε πει εμείς.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι, δημοσιεύθηκε αυτή η έκθεση. Και προκαλώ τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας να βρουν σε αυτήν τη δημοσιευμένη έκθεση, πού αναφέρεται αυτή η διαπίστωση.

Είναι άραγε λάθος αυτό το οποίο λέγεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση; Όχι βέβαια, διότι εάν υποθέσουμε ότι έχει δίκιο, ότι το έλλειμμα είναι 2,4%, τότε είναι φανερό ότι καμία κοινωνική πολιτική δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί.

Η Νέα Δημοκρατία πριν από λίγες ημέρες ανέφερε, σκεπτό-

μενη δήθεν το κοινωνικό κράτος, ότι θέλει να εντάξει τις οικογένειες με τρία παιδιά στο σύστημα ενίσχυσης των πολύτεκνων οικογενειών. Σύμφωνα με συντηρητικές εκτιμήσεις το κόστος αυτής της πολιτικής σε μία χρονιά είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, δηλαδή περίπου το 1% του εθνικού εισοδήματος.

Μα αν, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, είναι αυτό το κόστος και όντως σκοπεύετε να εφαρμόσετε αυτήν την πολιτική, δε θα προστεθεί στο έλλειμμα το οποίο εσείς λέτε ότι είναι 2,4% και θα ξεπεράσει το 3% του εθνικού εισοδήματος με συνέπεια η χώρα μας να υποστεί όλες τις βαρύτατες κυρώσεις του Συμφώνου Σταθερότητας, να καταβάλει πρόστιμα, να διαπομπευτεί;

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο με τόση σφοδρότητα, χρησιμοποιώντας ανεδαφικά στοιχεία και ανύπαρκτες εκθέσεις, θέλετε να αμαυρώσετε τη δημοσιονομική εικόνα της χώρας είναι ότι, εάν ποτέ έχετε, παρ' ελπίδα, την ευθύνη διακυβέρνησης, να περιορίσετε, να υπονομεύσετε το κοινωνικό κράτος και τις κοινωνικές παροχές.

Προφανώς υπάρχουν δυσκολίες δημοσιονομικής σταθερότητας ιδιαίτερα μάλιστα σε μία χρονιά όπου γίνονται εκτεταμένες δαπάνες για πολύ συγκεκριμένους λόγους οι οποίοι, όμως, εκλείπουν από το επόμενο έτος, όπως είναι για παράδειγμα οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Πιστεύω ότι και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες η ελληνική οικονομία θα συνεχίσει να έχει ισχυρούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Αυτό είναι άλλο ένα ψευδοεπιχείρημα το οποίο τόσα χρόνια χρησιμοποιούσατε, για να προσπαθήσετε να πείσετε τον ελληνικό λαό ότι δήθεν αυτά τα οποία πετυχαίναμε θα έσβηναν, θα ξεθώριαζαν μετά τον Αύγουστο του 2004.

Σήμερα ήρθε η πιο αρμόδια φωνή, ο Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Σόλμπες, να πει ότι η ανάπτυξη που έχουμε στην Ελλάδα είναι υγιής και ότι απρόσκοπτα θα συνεχιστεί και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αρκεί, προσθέτω εγώ, να εφαρμόζεται βέβαια η σωστή οικονομική πολιτική και να μην επιτρέψουμε να ξαναδούμε τους αδιέξοδους πειραματισμούς της περιόδου 1990-1993.

Συνεχίζεται επίσης –και το ακούσαμε ξανά σήμερα- να λέγεται ότι υπάρχει δήθεν κρυφό χρέος. Αυτό είναι ένα εντελώς λανθασμένο επιχείρημα.

Τι είναι το δημόσιο χρέος μιας χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι τα ομόλογα, τα οποία εκδίδει και πουλάει στις αγορές το ελληνικό δημόσιο. Είναι δυνατόν αυτά τα ομόλογα, τα οποία αγοράζουν ξένοι θεσμικοί επενδυτές, να είναι κρυφά, να μην υπάρχουν; Είναι δυνατόν εξ ορισμού να υπάρχει κρυφό δημόσιο χρέος, το οποίο έχει εκδοθεί σε ομόλογα αλλά δεν έχει εκδοθεί, επειδή κρύβεται; Αυτά δεν είναι επιχειρήματα να λέγονται σ' αυτήν την Αίθουσα και δεν πείθουν κανέναν. Αλλά και πάλι προϊδεάζουν τον ελληνικό λαό ότι σε περίπτωση που η Νέα Δημοκρατία -παρ' ελπίδα- έχει την ευθύνη της διακυβέρνησης θα αξιοποιήσει και αυτό το επιχείρημα, για να περιορίσει και άλλο τις αναπτυξιακές και κοινωνικές πολιτικές.

Είπατε και σήμερα πάλι για τα δήθεν διπλά βιβλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως αυτό το θέμα πιο αρμόδια να το κρίνει είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τα κριτήρια, τα οποία έχει θεσπίσει και τα έχει κάνει αυστηρότερα τα τελευταία δύο χρόνια. Ξέρετε τι λέει στην πρώτη σελίδα η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την οποία θα σας καταθέσω; Λέει ότι το πρόγραμμα της Ελλάδας συμβαδίζει πλέον σε πολύ μεγάλο βαθμό με το νέο αυστηρότερο κώδικα στατιστικών στοιχείων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας. Εάν υπήρχε όλη αυτή η πραγματικότητα, την οποίαν επικαλείστε εσείς για τα δήθεν διπλά βιβλία, θα κατέληγε σε τέτοια συμπεράσματα και τέτοιες διαπιστώσεις η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Σας την καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άκουσα επίσης με μεγάλη έκπληξη όλο το πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών, το οποίο κάναμε, όλο το πρόγραμμα, το οποίο οδήγησε σε μία μεγάλη μείωση του δημόσιου χρέους, το οποίο οδήγησε σε μία σημαντική προσέλκυση επενδύσεων, ελληνικών και ξένων, να χαρακτηρίζεται απαξιωτικά ως εκποίηση δημόσιας υπηρεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς τις πραγματικές πολιτικές εκποίησης της περιόδου 1990-1993 δεν τις αντιγράφουμε. Τις αλλάξαμε ριζικά. Εφαρμόσαμε μία πολιτική αποκρατικοποιήσεων και διαρθρωτικών αλλαγών, οι οποίες ενισχύουν τις επενδύσεις, οι οποίες αυξάνουν την απασχόληση, οι οποίες ανοίγουν τις αγορές και τις κάνουν πιο ανταγωνιστικές.

Και, εν πάση περιπτώσει, θα ήθελα πάρα πολύ να ακούσω από τη Νέα Δημοκρατία με ποιες διαρθρωτικές αλλαγές και αποκρατικοποιήσεις διαφωνεί. Διαφωνεί με τη στρατηγική συμμαχία, η οποία έγινε στα ΕΛΠΕ; Διαφωνεί με τη μετοχοποίηση που κάναμε στη ΔΕΗ και δόθηκε το 50% της επιχείρησης σε Έλληνες και ξένους επενδυτές; Διαφωνεί με την αποκρατικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας σε θεσμικούς επενδυτές και στα ασφαλιστικά ταμεία;

Όλα αυτά που έγιναν, έγιναν με ανοιχτές διαδικασίες...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Γιατί δεν λέτε για τη Γενική Τράπεζα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Να μη γράφεται καμία διακοπή στα Πρακτικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Διαφωνείτε με την ξένη επένδυση που έγινε στη Γενική Τράπεζα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Βαρβιτσιώτη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Και είστε ένα κόμμα, το οποίο λέει ότι προωθεί την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις; Τι θέλετε; Να είναι προβληματική η τράπεζα; Να μην κάνει διεθνείς συμμαχίες με ξεκάθαρες διεθνείς διαδικασίες;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όλα αυτά, τα οποία κάναμε και όλα αυτά, τα οποία προωθήσαμε, έγιναν με ανοιχτές διεθνείς διαδικασίες, έτσι ώστε καθένας να μπορεί να συμμετέχει και με βάση το υψηλότερο συμφέρον του ελληνικού δημοσίου να λαμβάνονται οι αποφάσεις.

Αναφέρθηκε ότι ο έλεγχος των καζίνο δόθηκε τάχα σε ιδιώτες. Εμείς προωθήσαμε μία νέα ανεξάρτητη αρχή ελέγχου των τυχερών παιγνίων. Αναφέρθηκε ότι επιχειρήθηκε να καταργηθούν οι ποινικές ευθύνες για χειραγώγηση αγορών και άλλων χρηματιστηριακών αδικημάτων. Λάθος. Κανένα ποινικό αδίκημα, καμία ποινική διάταξη ή κακουργηματική πράξη δεν επιχειρήθηκε ποτέ ούτε να καταργηθεί ούτε να αλλάξει. Ίσα-ίσα, σήμερα με το νέο θεσμικό πλαίσιο που έχουμε διαμορφώσει, έχουμε τις πιο αυστηρές διαδικασίες και κυρώσεις σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Η Ελληνική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς τα τελευταία χρόνια έχει επιβάλει τις περισσότερες ποινές σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη επιτροπή κεφαλαιαγοράς. Πιστεύω επίσης ότι και σε πολλά άλλα θέματα δημιουργήσαμε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι μόνο εφάμιλλο, αλλά προπορεύεται και από το αντίστοιχο ευρωπαϊκό. Για μας η ανάπτυξη, η επιχειρηματικότητα, η δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης αποτελεί όχι μόνο μία μεγάλη προτεραιότητα αλλά και ένα πεδίο στο οποίο δοκιμαζόμαστε καθημερινά με συνθήκες διαφάνειας, με συνθήκες δημόσιου διαλόγου, με συνθήκες διεθνούς ανταγωνισμού.

Και γι' αυτό πήραμε την πρωτοβουλία να καταργήσουμε τη διάταξη της πρόσφατης ψηφισθείσης τροπολογίας, διότι για μας η ανάπτυξη δεν είναι μια κλειστή διαδικασία, δεν είναι μια βιαστική ενέργεια αλλά πρέπει να είναι μια διαδικασία και μια απόφαση, η οποία πείθει την κοινωνία. Και γι' αυτό η κοινωνία συναινεί, συνεργάζεται, συμμετέχει και στην ανάπτυξη και στην επιχειρηματικότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Γι' αυτό λοιπόν πιστεύω, κυρίες και κύριοι, ότι ο ελληνικός λαός σε λίγες μέρες θα κάνει τη δημιουργική επιλογή, θα κάνει την επιλογή με βάση αυτά τα οποία κτίσαμε τα προηγούμενα χρόνια με την ένταξή μας στην ΟΝΕ, με τα έργα και τις υποδομές τις οποίες δημιουργήσαμε, με τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που προωθήσαμε, με τη σύγκλιση που επιταχύναμε στην Ευρώπη, με τη δημοσιονομική εξυγίανση. Θα δει ότι αυτά αποτελούν τη βάση για την αυριανή πορεία, το στέρεο έδαφος για περισσότερη εξέλιξη, περισσότερη κοινωνική συνοχή και απασχόληση, σε μια πιο ανοικτή και πιο χειραφετημένη κοινωνία.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι στις 7 του Μάρτη ο ελληνικός λαός θα επιλέξει την ανανέωση με όραμα και προοπτική και αυτή η επιλογή θα δικαιώσει και το έργο μας αλλά και τις προσδοκίες του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δευτερολογία μου θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα τα οποία εθίγησαν από τους συναδέλφους, όταν μίλησαν, και ιδίως από τον κ. Καραμανλή.

Όπως ανέφερα και στην πρωτομιλία μου, επαναλήφθηκαν τα επιχειρήματα, οι ισχυρισμοί οι οποίοι είχαν αναφερθεί επανειλημμένως, ισχυρισμοί οι οποίοι στηρίζονται στη διαστρέβλωση γεγονότων, σε ελλιπή πληροφόρηση και σε επιδίωξη να εμφανιστούν αρνητικές πλευρές εκεί που δεν υπάρχουν.

Ας έλθω στο πρώτο θέμα. Το πρώτο θέμα είναι η αλλαγή του Κώδικα Κεφαλαιαγοράς, δήθεν για να αμνηστευθούν κάποια εγκλήματα, τα οποία πραγματοποιήθηκαν προφανώς από συνεργάτες–στελέχη του κυβερνητικού μηχανισμού και της Κυβέρνησης ή των εταιρειών στην αγορά.

Πώς έχει το θέμα; Ο Κώδικας Κεφαλαιαγοράς κατατέθηκε στη Βουλή, ενσωματώνει την ευρωπαϊκή οδηγία 6/2003 στο ελληνικό Δίκαιο και εκσυγχρονίζει το πλαίσιο καταστολής των κατεξοχήν χρηματιστηριακών αδικημάτων που είναι η κατάχρηση εμπιστευτικών πληροφοριών και η χειραγώγηση τιμών με παραπλανητικές μεθόδους.

Ποια είναι η φιλοσοφία αυτής της ευρωπαϊκής οδηγίας και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει να υπάρχει μια ενιαία ρύθμιση σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταλήξει ότι οι υπάρχουσες είτε ποινικές κυρώσεις είτε διοικητικές κυρώσεις, όπως περιλαμβάνονται σήμερα στις νομοθεσίες, δεν είναι αρκετές. Σήμερα, για παράδειγμα, στην Ελλάδα τα πρόστιμα από κυρώσεις φθάνουν μόνο τα 3 εκατομμύρια ευρώ, 1 δισεκατομμύριο δραχμές. Τώρα, με αυτό που προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα πρόστιμα αυξάνονται σε 50 εκατομμύρια ευρώ. Πολλαπλασιάζονται πάρα πολύ.

Η ευρωπαϊκή οδηγία, την οποία καταθέτω γι' αυτό, προβλέπει στο άρθρο 14 ότι θα πρέπει όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προσθέσουν στο σύστημά τους ή, εν πάση περιπτώσει, να προβλέψουν ένα σύστημα διοικητικών μέτρων και διοικητικών κυρώσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Με τον Κώδικα Κεφαλαιαγοράς, λοιπόν, εισάγεται αυτό το σύστημα διοικητικών κυρώσεων το οποίο προτείνει, θέλει, επιζητεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το θέλουμε το σύστημα αυτό; Βεβαίως το θέλουμε, γιατί βεβαίως θέλουμε να μην υπάρχουν αδικήματα στις χρηματιστηριακές συναλλαγές.

Ποιο είναι το θέμα τριβής με τη Νέα Δημοκρατία; Η Νέα Δημοκρατία λέει «καταργήσατε τις ποινικές διαδικασίες». Εγώ θέλω να ρωτήσω το εξής: Πράγματι καταργήθηκαν στην πρόταση η οποία έγινε, ορισμένα πλημμελήματα. Αφορά αυτή η κατάργηση αυτούς τους οποίους επισημαίνουν οι κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι εμπλέκονται στις χρηματιστηριακές συναλλαγές;

Υπάρχουν δύο κατηγορίες: Παραδείγματος χάρη οι περιπτώσεις «ΔΕΛΤΑ», «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ», «ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ», «ΕΡΓΑΣ». Εκεί ισχύουν οι διατάξεις του ποινικού κώδικα περί απάτης και υπεξαίρεσης, με αυτές διώκονται και όχι με τις άλλες και βεβαίως αυτές οι διατάξεις δεν καταργήθηκαν. Υπάρχει και η άλλη κατηγορία, η οποία αφορά, όπως είπα την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είτε στελέχη της Κυβέρνησης, τα οποία κατά τη Νέα Δημοκρατία εμπλέκονται σε αυτές τις υποθέσεις. Με ποιες διατάξεις διώκονται αυτοί; Δε διώκονται με τις καταργημένες διατάξεις. Διώκονται με τις διατάξεις περί παραβάσεως καθήκοντος. Καταργήθηκαν αυτές; Όχι. Λοιπόν, ο ισχυρισμός αυτός δεν καταλαβαίνω πώς προβάλλεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι υπάρχει μία εμπειρία. Μια εμπειρία, παραδείγματος χάρη, ότι έχουν σταλεί από τις υπάρχουσες διατάξεις, αυτές που προτάθηκε να καταργηθούν, τριάντα μία υποθέσεις στον εισαγγελέα. Μόνο δύο από τις τριάντα μία κατέληξαν σε τελεσίδικες εφετειακές καταδίκες ολιγόμηνων ποινών. Επομένως δεν είναι ισχυρή αποτροπή η ποινική καταστολή. Δε συμβάλει στη γενική εντύπωση ατιμωρησίας του χρηματιστηριακού εγκλήματος. Το θέλουμε, είπα να το τιμωρήσουμε. Τότε πρέπει να έχουμε διοικητικές κυρώσεις. Η Νέα Δημοκρατία είπε να υπάρχουν και οι ποινικές. Ωραία, είπα πριν στην πρωτολογία μου να υπάρξει συνεννόηση να εξυπηρετούμε μία κοινή επιδίωξη. Γι' αυτό είπαμε να συμπληρωθεί και με τις προηγούμενες καίτοι εμείς πιστεύουμε, καίτοι η Ευρωπαϊκή Ένωση πιστεύει ότι δεν είναι αρκετές. Να είναι οι καινούργιες στο καινούργιο σύστημα, το σύγχρονο σύστημα και ας είναι και οι παλιές αφού τις θέλετε. Αλλά δεν μπορεί να λέγεται ότι αυτές οι παλιές, ήταν εκείνες οι οποίες ήταν η βάση των διώξεων οι οποίες έγιναν. Δεν ήταν.

Όποιοι ασχολούνται με το Ποινικό Δίκαιο ξέρουν ότι η σύγχρονη πρακτική είναι να υπάρχουν διοικητικές κυρώσεις, άμεσες, υψηλές, για να τιμωρούνται τα αδικήματα. Αυτό και έγινε εδώ. Επαναλαμβάνω, όποιος θέλει μπορεί να διαβάσει την οδηγία, το άρθρο 14.

Όσον αφορά τους υπόλοιπους ισχυρισμούς, εγώ περίμενα βέβαια ότι ο κ. Καραμανλής θα αναφερθεί σε κάποια γενικά. Αναφέρθηκε ακριβώς στα γενικά και επιβεβαίωσε αυτά που είπα. Επιβεβαίωσε ότι λέγονται αριθμοί, όπως εξήγησε ο κ. Χριστοδουλάκης, οι οποίοι δεν τεκμηριώνουν τους όλους ισχυρισμούς.

Εγώ διερωτώμαι: το δημοσιονομικό κόστος να συμπεριληφθούν οικογένειες με τρία παιδιά στο ισχύον σύστημα για τις πολύτεκνες οικογένειες, είναι συνολικά 1.500.000.000 ευρώ και αν αφαιρέσουμε αυτά τα οποία πληρώνονται τώρα, είναι 1.000.000.000 ευρώ. Θέλω να ακούσω πού θα βρεθούν αυτά τα λεφτά, όταν όλα είναι έτσι χάλια, όταν υπάρχουν αυτές οι υπερβάσεις. Ας μας πει έναν προϋπολογισμό.

Ας έλθω και στους λεγόμενους νόμους της διαπλοκής. Για τη Νέα Δημοκρατία οι νόμοι της διαπλοκής είναι οι σύγχρονοι νόμοι σχετικοί με τα δημόσια έργα που εφαρμόζονται στην Ελλάδα όπως και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο νόμος για τη δικαστική προστασία είναι οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο υποχρεωτικός έλεγχος των συμβάσεων από το ελληνικό Ελεγκτικό Συνέδριο, γιατί είναι νόμος της διαπλοκής; Ή η σύσταση διακομματικής επιτροπής ελέγχου συμβάσεων έργων και προμηθειών, γιατί είναι νόμος της διαπλοκής;

Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ότι πρέπει να καταργηθεί ο αμαρτωλός, όπως λέει, μαθηματικός τύπος που δίνει την ευχέρεια προσυνεννόησης στους διαγωνισμούς.

Τι πρότεινε η Νέα Δημοκρατία; Τη διόρθωση των μειονεκτημάτων του, όπως θέλει η Κυβέρνηση; Να διορθώσουμε το σύστημα; Όχι. Θέλει την επαναφορά της κατακύρωσης του έργου στον τελευταίο μειοδότη μετά τον αιτιολογημένο αποκλεισμό των παράλογα μεγάλων εκπτώσεων. Η δική της έκφραση είναι. Όμως, αυτό το σύστημα που προτείνει, αντικατέστησε ο μαθηματικός τύπος. Αυτό το σύστημα που προτείνει, οδηγούσε σε τεράστιες καθυστερήσεις, μεγάλες υπερβάσεις και έργα που δεν τελείωναν.

Κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι φορείς των μηχανικών, των εργοληπτών, οι φορείς υλοποίησης και όλες οι δημόσιες υπηρεσίες αρνούνται κατηγορηματικά την επαναφορά στο σύστημα της αιτιολόγησης που προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Θέλω να αναφερθώ στον Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος υποστήριξε πως το γεγονός ότι ο μαθηματικός τύπος μπορεί να παρακαμφθεί από τους διαγωνιζόμενους, δε συνεπάγεται απαραίτητα την κατάργησή του. Η πλήρης κατάργησή του είναι σαν να πυροβολούμε τον πιανίστα, επειδή δε μας αρέσει η μουσική που παίζει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συναίνεσε στην καθιέρωση μαθηματικού τύπου, επειδή ακριβώς η τεχνική αυτή θεωρήθηκε ως ένα βήμα προς τον εξορθολογισμό του συστήματος αξιολόγησης. Αυτά περί μαθηματικού τύπου.

Τι ακριβώς προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Και εδώ αβεβαιότητα. Πού αρχίζουν και πού τελειώνουν οι αδικαιολόγητες μεγάλες εκπτώσεις; Ποιο θα είναι το κριτήριο; Μήπως το κριτήριο είναι διαφορετικό από περίπτωση σε περίπτωση και από πρόσωπο σε πρόσωπο; Αβεβαιότητα, όπως σε όλα τα άλλα.

Ας έρθω και σε αυτό που αναφέρθηκε ο κ. Χριστοδουλάκης πριν, για τις γενναίες αποκρατικοποιήσεις τις οποίες θέλει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όμως, η διαπίστωση είναι ότι αντιστέκεται σθεναρά και με οξύτητα σε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές που προώθησε και προωθεί η Κυβέρνηση, σε όλες τις ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν και γίνονται.

Αναφέρθηκε στη συζήτηση για τη Γενική Τράπεζα. Σας καταθέτω πρακτικό συνεδρίασης Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεως της 27ης Μαΐου 1993 όπου η Κυβέρνησή σας τότε αποφάσισε την ιδιωτικοποίηση της Γενικής Τράπεζας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το σχετικό πρακτικό, το οποίο έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης) : Ποιος είναι λοιπόν ο αγοραστής με τον οποίο διαπραγματεύεται η Κυβέρνηση για τη Γενική Τράπεζα; Είναι μία μικρή τράπεζα; Είναι μία άγνωστη τράπεζα; Είναι κάποιος τυχαίος που έρχεται; Είναι μία από τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές τράπεζες, η «Societe Generale», είναι μία από τις πρώτες δέκα ευρωπαϊκές τράπεζες. Υπάρχει απορία, γιατί τότε αυτή η άρνηση; Μήπως δεν τους αρέσει περισσότερος ανταγωνισμός στο τραπεζικό σύστημα; Ποιο ανταγωνιστικά επιτόκια; Ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας; Μας λένε για ξένες επενδύσεις. Γιατί να μη γίνει αυτή η ξένη επένδυση; Επικαλείται τα δικαιώματα των εργαζομένων αλλά μέσα στην προσφορά λένε ότι θα τηρηθούν όλες οι θέσεις εργασίας. Όμως, παρ' όλα αυτά ένα υπάρχει: Συμφέρει η πώληση στη χώρα και επειδή συμφέρει η πώληση στη χώρα και δημιουργεί μία καλή εντύπωση, δε θέλουν καλή εντύπωση. Θέλουν αρνητικές εντυπώσεις συνεχώς και σε όλα.

Επανήλθε ο κ. Καραμανλής για όλα αυτά περί διαπλοκής. Όλα αυτά και άλλα που ακούσαμε βασίζονται στον απλοϊκό συλλογισμό ότι η Κυβέρνηση εξυπηρετεί συμφέροντα μια που παίρνει αποφάσεις για την οικονομία. Δηλαδή όποιος παίρνει αποφάσεις για την οικονομία, πάντα είναι στην υπηρεσία κάποιου. Τι θέλουν να κάνουν με αυτόν τον τρόπο; Θέλουν να δημιουργήσουν στην κοινωνία μία κατάσταση μόνιμης καχυποψίας και έτσι να υπάρξει μία κυβέρνηση απραξίας.

Εγώ ερωτώ: Εσείς, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είστε πέρα και πάνω από τα φαινόμενα αυτά; Πέρα και πάνω από τα φαινόμενα των επαφών με επιχειρήσεις, επιχειρηματικά συμφέροντα και κανένας από σας ποτέ δεν πρόβαλε σε αυτήν την Αίθουσα τέτοια συμφέροντα;

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα και μόνο αυτό, γιατί είναι γνωστό. Καταθέτω τα Πρακτικά μίας επερώτησης που καταθέσατε για τα μονοπύθμενα πετρελαιοφόρα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν Πρακτικό, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θέλω να σημειώσω ότι η Ευρωπαϊκή Προεδρία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο Υπουργών Ναυτιλίας, το Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος, η Σύνοδος Κορυφής της Κοπεγχάγης και το Εαρινό Συμβούλιο των Βρυξελλών συμφώνησαν ότι για την ασφάλεια των πλοίων και για την προστασία του περιβάλλοντος, απαιτείται μεταξύ άλλων και η ταχύτερη απόσυρση των δεξαμενοπλοίων με μονό πυθμένα. Η Ελληνική Προεδρία πρότεινε δέσμη μέτρων και αυτά έγιναν ομόφωνα αποδεκτά. Η Ελληνική Προεδρία πρότεινε αυτήν τη δέσμη μέτρων για το συμφέρον της ελληνικής ναυτιλίας, γιατί πάνω από το 70% των πετρελαιοφόρων ελληνικών συμφερόντων είναι δυπύθμενα και η ελληνική ναυτιλία συναντούσε τη γενική κατακραυγή επειδή ένα 30% των πλοίων ήταν μονοπύθμενα και κατά τους παρατηρητές της διεθνούς ναυτιλίας, δημιουργούσαν προβλήματα.

Εσείς εδώ κάνατε επερώτηση και είπατε ότι αυτή η απόφαση ελήφθη, χωρίς να υπολογιστούν οι συνέπειες. Κατηγορήσατε την Κυβέρνηση και θέλατε να αλλάξει πορεία. Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα παραδείγματα όπου κατατέθηκαν ως αναφορές αυτολεξεί ή χρησιμοποιήθηκαν ως υλικό ερωτήσεων επιχειρηματικές διαμαρτυρίες. Ερευνήσατε εσείς κάποιο θέμα; Γι' αυτά διώξατε κάποιον για την απόλυτη ταύτισή του με κάποια επιχείρηση; Εξετάσατε κάποιες πρωτοβουλίες, αν οφείλονται σε νομικές υπηρεσίες που προσφέρουν κάποιοι Βουλευτές σας ή άλλοι σε επιχειρηματίες; Εγώ δεν άκουσα τίποτε απ' όλα αυτά. Δεν υπάρχουν; Στο μισό κόσμο υπάρχουν και στον άλλον δεν υπάρχουν; Εγώ σε κάθε περίπτωση μεμπτής συμπεριφοράς στελέχους μου ενήργησα ακαριαία. Εσείς τι κάνατε; Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες θα έπρεπε να είχατε ενεργήσει. Πολλοί τις βλέπουν αλλά εσείς φαίνεται ότι τις αγνοείτε.

Έρχομαι στα εξοπλιστικά προγράμματα. Μιλήσατε για 18 τρισεκατομμύρια. Απορώ πού βρήκατε αυτούς τους αριθμούς. Δεν υπάρχουν τέτοιοι αριθμοί. Το κόστος είναι 8 τρισεκατομμύρια 700 δισεκατομμύρια. Ελέγξτε τους αριθμούς. Όσον αφορά τις αναθέσεις ξέρετε πολύ καλά ότι το κύριο σώμα των αναθέσεων, αφορά την κατασκευή πλοίων από τα ελληνικά ναυπηγεία. Δε θέλετε να κατασκευάζονται τα πλοία του Πολεμικού Ναυτικού από τα ελληνικά ναυπηγεία; Θέλετε να κλείσουν τα ναυπηγεία; Θέλετε όλοι αυτοί που δουλεύουν να μείνουν άνεργοι; Για εξηγήστε μας γιατί. Βεβαίως, εάν γίνει διεθνής διαγωνισμός, μπορούν τα πλοία να πάνε σε ξένα ναυπηγεία. Αυτό θέλετε;

Αναφερθήκατε στην πρόταση του κ. Παπανδρέου για τις προσλήψεις των νέων. Δεν αποτελεί ανακύκλωση της ανεργίας. Είναι πρόταση που συνδέει το σχολείο και το πανεπιστήμιο με το χώρο της εργασίας. Είναι πρόταση για κατάρτιση σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς. Οι εταιρείες ψάχνουν στελέχη αλλά δεν τα βρίσκουν. Όταν υπάρχει χάσμα μεταξύ των ειδικοτήτων που υπάρχουν και των ειδικοτήτων που απαιτούνται, τότε αυτή η πρόταση δίνει μία διέξοδο. Έτσι πρέπει να τη δούμε.

Πιστεύω τέλος ότι όλοι οι πολίτες αγωνίζονται για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια με σκληρή δουλειά βελτιώνει τις συνθήκες ζωής. Προσφέρει τις συνθήκες για να πραγματοποιούν οι πολίτες τις επιδιώξεις τους. Δεν εκφράζω, όπως λέγεται συνήθως, ένα αίσθημα ευδαιμονίας και ικανοποίησης, γιατί όπως είπα και πριν μένουν να γίνουν πολλά. Το καλό όμως πρέπει να δίνει διαρκώς τη θέση του στο καλύτερο. Το καλό γίνεται με σχέδιο και το καλύτερο γίνεται επίσης με σχέδιο και με σκληρή δουλειά, με σοβαρότητα. Και αυτό που επισήμανα είναι ότι δε βλέπω σοβαρότητα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ένα θα θυμίσω: δε λέχθηκε από τη Νέα Δημοκρατία ότι η καλύτερη εποχή για την ελληνική οικονομία ήταν η χρονική περίοδος που κάλυπτε τις δεκαετίες του '50, του '60 και του '70; Αυτή την οικονομική πολιτική θα εφαρμόσουν;

Και εγώ ρωτώ χωρίς καμία, θα έλεγα, προκατάληψη. Είναι σοβαρό τον 21ο αιώνα, τον αιώνα της κοινωνίας της γνώσης, της ηλεκτρονικής τεχνολογίας και της παγκοσμιοποίησης να προσβλέπουμε στον περασμένο αιώνα, πενήντα χρόνια πίσω, και να λέμε ότι αυτή είναι η οικονομική πολιτική που μας κάνει; Μα, δεν ήταν οι ίδιες συνθήκες. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να αναφέρεται αυτό ως εφαρμοστέα οικονομική πολιτική. Δεν έχει σχέση με τα πράγματα. Αυτό που λέω είναι ότι αυτό είναι μία άκρα επιπολαιότητα και ότι δε λύνονται έτσι τα προβλήματα.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι στις 7 του Μάρτη το ΠΑΣΟΚ θα πάρει τη νέα εντολή. Το ΠΑΣΟΚ που θα συνεχίζει να αλλάζει στην Ελλάδα, θα συνεχίσει να εργάζεται για να γίνει η Ελλάδα ακόμη πιο ισχυρή, να πάει μπροστά και όλοι οι Έλληνες να ζήσουν σε καλύτερες συνθήκες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν θα ήθελα να κάνω μερικές σύντομες επισημάνσεις σε κάποια θέματα που έθιξε ο Πρωθυπουργός.

Θα ξεκινήσω με τα θέματα περί χρηματιστηρίου. Αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Και είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, γιατί υπήρξε πράγματι απόπειρα αποποινικοποίησης. Αφήστε τώρα τις συγκρίσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχουν την τραυματική εμπειρία της λεηλασίας, που έγινε εδώ το 1999 και το 2000.

Εδώ, όπως καλά ξέρετε, έγινε ένα έγκλημα. Έγινε ένα έγκλημα χωρίς απολογία, χωρίς λογοδοσία και χωρίς συνέπειες. Δεν δεχτήκατε ούτε Εξεταστική Επιτροπή! Ούτε Εξεταστική Επιτροπή δεν δεχτήκατε γι' αυτό που έγινε, το όργιο που έγινε, στο χρηματιστήριο. Κατά συνέπεια, είναι προφανές ότι έρχεστε από θέση υπολόγου και ενόχου σ' αυτό το ζήτημα.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, εάν ίσχυαν όλες αυτές οι προφάσεις, στις οποίες αναφερθήκατε, γιατί αποσύρατε την τροπολογία; Αφού πιστεύετε ότι ήταν τόσο σωστή, γιατί δεν επιμείνατε για την ψήφισή της, αλλά την πήρατε πίσω άρον-άρον;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσον αφορά τις αποκρατικοποιήσεις, δεν θα μπω σε μακρά συζήτηση, γιατί είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να συνεννοη-

θούμε. Άλλο καταλαβαίνουμε εμείς, άλλο κάνετε εσείς. Η αποκρατικοποίηση χρειάζεται ένα πολύ ξεκάθαρο νομικό πλαίσιο, το οποίο να εγγυάται τη διαφάνεια και πάνω απ' όλα χρειάζεται διεθνείς διαγωνισμούς. Εμείς δεν είπαμε ποτέ όχι σε αποκρατικοποιήσεις. Λέμε «όχι» σε στημένες αποκρατικοποιήσεις! Αυτό λέμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκεί που δεν γίνονται διεθνείς διαγωνισμοί, εκεί που υπαγορεύετε εσείς πού θα πάει τελικά η επιχείρηση ή το πακέτο των μετοχών. Εκεί που φτάνετε ακόμη και να αντικαθιστάτε και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Μετοχικού Ταμείου Στρατού, γιατί και αυτό έγινε, προκειμένου να επιβάλετε την απόφαση της αρεσκείας σας!

Και είναι τουλάχιστον ατυχές το παράδειγμα περί διαπλοκής, στο οποίο αναφερθήκατε, για τα μονοπύθμενα ή διπύθμενα πλοία. Μας έχετε κατηγορήσει και άλλη φορά γι' αυτό και κάνετε λάθος, γιατί εμείς το μόνο που είπαμε –και σωστά το είπαμε- είναι να επιμηκυνθεί η μεταβατική περίοδος. Και σας ρωτώ. Σας προκαλώ. Αυτό είναι έγκλημα; Είναι λάθος; Και το φέρνετε και για παράδειγμα διαπλοκής; Ε, απατάστε πλάνην οικτράν!

Είπαμε, μια και η ελληνική ναυτιλία είναι η μεγαλύτερη στον κόσμο και ανεξαρτήτως του ποσοστού, πόσα είναι τα μονοπύθμενα και τα διπύθμενα –ένα μεγάλο κομμάτι ήταν ακόμα μονοπύθμενα- να υπάρξει μια μακρότερη μεταβατική περίοδος, για να γίνει πιο ομαλή η προσαρμογή. Άλλωστε, όλοι ξέρουμε ότι οι αποφάσεις, στις οποίες αναφερθήκατε, έγιναν κάτω από την πίεση ενός συγκεκριμένου ατυχήματος στα παράλια της Ισπανίας. Είναι ή δεν αλήθεια αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Καταλαβαινόμαστε εδώ μέσα ή κρυβόμαστε πίσω από ανακρίβειες, γιατί δεν τολμούμε να δούμε την αλήθεια;

Εν πάση περιπτώσει, επειδή επιμένετε για μια κουβέντα περί διαφθοράς και διαπλοκής, θα σας πω ευθέως ότι λυπάμαι πολύ γι' αυτό που κάνατε σήμερα, γι' αυτούς τους αόριστους υπαινιγμούς, γιατί τελικά θα σας πω ότι είναι πάγια η τακτική σας να κατηγορείτε άλλους γι' αυτά που έχετε διαπράξει οι ίδιοι. Προσπαθείτε να βρείτε συνενόχους. Ματαίως, γιατί δεν είστε καταγγέλλοντες! Καταγγελλόμενοι είστε όσον αφορά αυτό το θέμα!

Εάν, λοιπόν, ψάχνετε για συμψηφισμούς, κάνετε λάθος.

Πρώτα απ' όλα να ξεκαθαρίσω ότι η απόπειρα συμψηφισμού είναι η μονότονη απελπισμένη τελευταία γραμμή άμυνας των υπολόγων και των ενόχων. Ένα το κρατούμενο.

Αλλά πάμε στην ουσία. Θα εξομοιώσετε τη γνωμοδότηση ενός νομικού -και μάλιστα διαπρεπούς νομικού- με τη λεηλασία του δημοσίου χρήματος; Ίδια πράγματα είναι αυτά, κύριε Σημίτη; Πάτε να συμψηφίσετε τη νόμιμη άσκηση επαγγέλματος με τις παρανομίες σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά είναι αστεία πράγματα και τα ξέρετε όλοι σας ότι είναι αστεία πράγματα! Αλλά προδίδουν και κάτι χειρότερο, μια βαθύτατα αντιδημοκρατική νοοτροπία. Με προσωπικές συκοφαντικές επιθέσεις ή έστω υπαινιγμούς αποκαλύπτετε ποια είναι δήθεν η «νέα ηθική», για την οποία μιλάτε.

Να ξεκαθαρίσουμε λοιπόν κάτι. Είμαστε υπερήφανοι για τον τρόπο, με τον οποίον ασκούν τα καθήκοντά τους τα στελέχη της παράταξής μας. Εσείς μπορείτε να το πείτε αυτό; Και, πριν προλάβετε να μιλήσετε, θα σας πω. Όταν αναγκαστήκατε να αποπέμψετε όλο το προσωπικό σας περιβάλλον, διαχρονικά, σχεδόν όλους τους στενούς σας συνεργάτες, για συμπεριφορές ανάρμοστες; Ατυχή παραδείγματα διαφθοράς και διαπλοκής επινοήσατε να μας πείτε!

Θα σας πω τι εννοώ εγώ για διαφθορά και διαπλοκή. Διαφθορά και διαπλοκή είναι αυτό που γίνεται στα δημόσια έργα. Διαφθορά και διαπλοκή είναι αυτό που γίνεται στις προμήθειες του δημοσίου, στον ΟΤΕ και αλλού. Διαφθορά και διαπλοκή είναι αυτό που γίνεται με το ιδιοκτησιακό καθεστώς των μέσων ενημέρωσης. Εκεί είναι η διαφθορά και η διαπλοκή και όχι σε αυτούς τους αστείους υπαινιγμούς τους οποίους κάνετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να σας πω και κάτι ακόμα; Έχετε βαρύτατη ευθύνη για τη δημιουργία των εθνικών προμηθευτών και των εθνικών εργολάβων. Αυτή είναι η αλήθεια! Νομίζετε ότι δεν τα ξέρουν αυτά οι πολίτες; Νομίζετε ότι δεν ξέρουν οι πολίτες ποιους βοηθήσατε, ποιους ευνοήσατε, ποιους δημιουργήσατε σε τελική ανάλυση; Και αυτό μάλιστα σε βάρος της οικονομίας, σε βάρος της δημοκρατίας, σε βάρος των φορολογουμένων, σε βάρος των πολλών; Έλεος! Έλεος! Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα στα οικονομικά. Μέχρι πριν από δεκαεπτά μήνες η Κυβέρνηση υποστήριζε ότι υπάρχουν δημοσιονομικά πλεονάσματα, ότι πέτυχε τη δημοσιονομική εξυγίανση. Τώρα πανηγυρίζει που το έλλειμμα δεν ξεπερνά το 3% και γλιτώσαμε την παραπομπή από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Νοέμβριο στη φθινοπωρινή της έκθεση, την οποία είχα επικαλεστεί, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσδιόριζε το έλλειμμα σε 2,4% του ΑΕΠ, διπλάσιο από όσο υποστηρίζατε. Ο Υπουργός Οικονομίας δήλωνε ότι έδωσε εξηγήσεις και ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνώρισε το λάθος. Έλεγε μάλιστα ότι θα έκανε σχετική διορθωτική δήλωση ο αρμόδιος επίτροπος. Και τι έγινε; Η διορθωτική δήλωση δεν έγινε ποτέ και, μόλις πριν από λίγες μέρες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην έκθεσή της επανέλαβε τις ίδιες δυσοίωνες προβλέψεις για το δημοσιονομικό έλλειμμα. Και αναφέρεται επί λέξει. Μεταφράζω από τα αγγλικά: «Ωστόσο και παρά τις ευνοϊκές εσωτερικές συνθήκες τις δαπάνες για την ολυμπιακή προετοιμασία και τις εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η ελληνική οικονομία δεν έχει κάνει ικανοποιητική πρόοδο για να αντιμετωπίσει τα δύο βασικά διαρθρωτικά προβλήματα, την ασθενή ανταγωνιστικότητα και τη δημοσιονομική ισορροπία».

Καταθέτω στα Πρακτικά την έκθεση της Κομισιόν με ημερομηνία: 21 Ιανουαρίου 2004.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακούμε συνέχεια το γνώριμο τροπάριο: «Πού θα βρείτε τους πόρους!». Να κάνουμε λοιπόν μια συζήτηση λίγο πιο αναλυτική, πέρα από τα επίσημα δάνεια για τα νέα κρυφά χρέη.

Χρέη νοσοκομείων στους προμηθευτές 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Χρέη του Ι.Κ.Α. στην Εργατική Εστία και τον ΟΕΚ 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Χρέη προς το ΤΕΒΕ και το ΤΑΕ περίπου 0,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Χρέη Ασφαλιστικών Ταμείων στα νοσοκομεία 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Έρχομαι τώρα στα εξής: Χρέη της παλαιάς Ολυμπιακής Αεροπορίας 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Ποιος ευθύνεται γι' αυτήν την απίστευτη κατασπατάληση; Χρέη Αστικών Συγκοινωνιών 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Χρέη του ΟΣΕ 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν θέλω να μπω στα χρέη στο Ταμείο Νομικών. Ανοιχτές υποχρεώσεις στους οργανισμούς αυτοδιοίκησης, βέβαιες καταπτώσεις εγγυήσεων τουλάχιστον 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ.

Με βάση τα ως τώρα γνωστά στοιχεία -και μόνο από αυτά- το σύνολο του κρυφού χρέους ξεπερνά τα 15 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε την υπέρβαση του δανεισμού του δημοσίου, περίπου 4,8 δισεκατομμύρια ευρώ, και τα κρυφά χρέη, τότε, όπως είπα και στην αρχική μου τοποθέτηση το πραγματικό δημόσιο χρέος είναι τουλάχιστον 195 δισεκατομμύρια ευρώ.

Με απλά λόγια, όλα αυτά συνιστούν μια απίστευτη κατασπατάληση χρήματος, πόρων. Και είναι επίσης δεδομένο ότι διαχειριστήκατε περισσότερο από 100 τρισεκατομμύρια δραχμές, περισσότερα απ' όσα είχαν αθροιστικά, σωρευτικά, όλες οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις στην Ελλάδα. Αυτή είναι η αλήθεια. Και το αποτέλεσμα –εμείς δεν ισοπεδώνουμε, δεν λέω ότι δεν έγινε τίποτε- είναι συγκριτικά πενιχρό μπροστά σ' αυτό που θα μπορούσε να έχει γίνει. Γιατί; Γιατί υπήρξε κατασπατάληση χρήματος.

Και εμείς λέμε, πρώτον, περί επενδύσεων: Όταν στην Ελλάδα

είναι μηδενικές περίπου οι ξένες επενδύσεις, υπάρχει τεράστιο περιθώριο αλλαγής. Αλλά βέβαια αυτό θέλει μια νέα οικονομική πολιτική, που να κάνει τη χώρα ελκυστική στις επενδύσεις. Γιατί το αρνείστε αυτό; Πολλές άλλες χώρες το έκαναν και το πέτυχαν χωρίς να είναι θαυματοποιοί, χωρίς να έχουν μαγικά ραβδιά, εφαρμόζοντας μια οικονομική πολιτική, η οποία εξέπεμπε μηνύματα σταθερότητας και εμπιστοσύνης σε επίδοξους επενδυτές.

Δεύτερον, περί του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δεν θα σας θυμίσω την τραγική υστέρηση, στην οποία βρίσκεται η απορρόφηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ούτε θα κάνω τους συνειρμούς περί του αρμοδίου αποπεμφθέντος Υφυπουργού. Θα σας πω τι απάντησε ο αρμόδιος Επίτροπος κ. Μπαρνιέ σε ερώτηση Ευρωβουλευτού της Νέας Δημοκρατίας τώρα, αυτές τις μέρες: «Η Ελλάδα δεν εισέπραξε 836 δισεκατομμύρια δραχμές από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που σύμφωνα με τον προγραμματισμό των ελληνικών αρχών θα λάμβανε μέσα στο 2003. Έπεσαν έξω στις προβλέψεις τους οι ελληνικές αρχές κατά 50%».

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής το συγκεκριμένο πίνακα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μάλιστα, εδώ θέλω να κάνω και μια παρατήρηση πρόσθετη. Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται στο Ελεγκτικό Συνέδριο, πολλά χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση έργα, αρχικά και ιδιαίτερα συμπληρωματικά, που έχουν κριθεί παράνομα, να χαρακτηρίζονται τώρα νόμιμα χωρίς καμία αιτιολογία. Αυτό είχε συνέπεια τη διακοπή της χρηματοδότησης από την Ένωση και την εξαιτίας αυτής πρόσθετη, μη προβλεφθείσα επιβάρυνση του προϋπολογισμού. Ζητώ ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου να παρέμβει, προκειμένου να σταματήσει η χωρίς λόγο θεώρηση των παράνομων αυτών σχεδίων ως νομίμων. Και φυσικά είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα αυτά θα επανεξεταστούν και θα ζητηθούν ευθύνες.

Περί σπατάλης πόρων. Θα σας καταθέσω ένα ακόμη έγγραφο, που λέει ότι το κατ' αποκοπή τίμημα της σύμβασης παραχώρησης –μιλώ για την Αττική Οδό- είχε συμφωνηθεί στα 426,8 δισεκατομμύρια δραχμές. Το τελικό κόστος προσεγγίζει το 1,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό και μόνο δείχνει τα περιθώρια που υπάρχουν να εξοικονομηθούν πόροι στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αν δεν σας φτάνει αυτό, θα σας καταθέσω και ένα άλλο έγγραφο, το οποίο αφορά την περίφημη επένδυση του ΟΤΕ στη Ρουμανία. Μια επένδυση, η οποία τελικά στον Έλληνα φορολογούμενο στοίχισε 870 δισεκατομμύρια δραχμές, κοντά στο 1 τρισεκατομμύριο, από λάθη, από κακές εκτιμήσεις, από ερασιτεχνισμό και προφανώς από διάθεση εύνοιας συγκεκριμένων συμφερόντων.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέλος, δύο λέξεις για τους εξοπλισμούς. Μας είπατε διάφορα, δεν μιλήσαμε όμως για την ταμπακέρα. Εμείς δεν είπαμε ότι δεν πρέπει να γίνονται εξοπλισμοί, όταν η χώρα τούς χρειάζεται. Είπαμε ότι δεν πρέπει να γίνονται με απευθείας αναθέσεις, με πονηρούς τρόπους ή, έστω, με διαδικασίες που προβλέπονται κατ' εξαίρεση. Το ατυχές όμως -και προφανώς δεν είναι από παραδρομή- είναι ότι οι εξαιρέσεις έγιναν ο κανόνας. Εμείς λοιπόν λέμε ότι αυτού του είδους οι συμβάσεις πρέπει να γίνονται είτε με διεθνείς διαγωνισμούς είτε με διακρατικές συμφωνίες. Τελεία και παύλα. Και σας ρωτώ: Συμφωνούμε ή δε συμφωνούμε; Η πρακτική σας λέει ότι δεν συμφωνούμε. Όλα τα άλλα είναι έπεα πτερόεντα.

Και, τέλος, θα ήθελα να σας πω τι είπε ο διάδοχός σας, πριν από λίγο, στη Θεσσαλονίκη. Είπε, λοιπόν, ότι ένα κράτος με πληγές μπορεί να αλλάξει, να τεθεί πράγματι στην υπηρεσία του πολίτη, μιας νέας κοινωνίας ή θα παραμείνει πηγή κούρασης, ταλαιπωρίας και αδικίας από τη διαφθορά και από την ισχύ των συντεχνιών, από τη λογική των μηχανισμών, από το σκληρό πρόσωπο της εξουσίας, από τη γραφειοκρατία με τις ουρές, τον εγωισμό του ατομικού βολέματος, των συμφερόντων που επιχειρούν να κηδεμονεύσουν την πολιτική ζωή.

Ποιος τα λέει αυτά; Χαίρομαι που τα λέει ο κ. Παπανδρέου. Δεν υπάρχει θέμα. Αργά τα βρήκε και τώρα καλό είναι να τα λέει. Αντί λοιπόν να μέμφεστε εμάς, κοιτάξτε να συνεννοηθείτε μεταξύ σας για το τι λέτε ή δεν λέτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διότι αυτά, που πριν από λίγο ακούστηκαν στη Θεσσαλονίκη, είναι σε πλήρη αντιδιαστολή με όσα είπατε εδώ και την υπεράσπιση εξωραϊσμού, που κάνετε στην πολιτική σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με απλά λόγια εμείς πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα για μια ουσιαστική πολιτική αλλαγή στον τόπο. Δεν μηδενίζουμε. Δεν λέμε ότι δεν έκαναν τίποτα οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Λέμε, όμως, ότι θα μπορούσαν να κάνουν πολύ περισσότερα. Λέμε, όμως, ότι τα βήματα, με τα οποία θα έπρεπε να κινούμαστε, για να συγκλίνουμε πραγματικά με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους ήταν πολύ αργά, πολύ δειλά. Προτείνουμε, λοιπόν, μια νέα οικονομική πολιτική, μια νέα πολιτική με την οποία ο τόπος, οι πολίτες θα πάνε με πολύ πιο γοργά βήματα προς τα μπρος. Αυτή είναι η πολιτική μας. Αυτή καταθέτουμε ενώπιον του ελληνικού λαού και είμαστε σίγουροι ότι οι πολίτες θα μας τιμήσουν με την εμπιστοσύνη τους στις 7 Μαρτίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομι-κών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Χριστοδουλάκη. Όμως, μόνο για ένα λεπτό, γιατί πρέπει να δευτερολογήσει η κ. Παπαρήγα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομι-κών): Μίλησε και πάλι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας για τη δήθεν έλλειψη διαφάνειας στις αποκρατικοποιήσεις. Καταθέτω έναν κατάλογο από δεκαέξι διαρθρωτικές αλλαγές και αποκρατικοποιήσεις τις οποίες κάναμε τα τελευταία χρόνια και ζητώ να μου πει όποιος θέλει σε ποια αποκρατικοποίηση δεν ακολουθήσαμε ανοικτές και ανταγωνιστικές διαδικασίες. Σε ποια αποκρατικοποίηση από αυτές τις οποίες καταθέτω δεν εξυπηρετήθηκε το συμφέρον του ελληνικού δημοσίου και του ελληνικού λαού; Σε ποια από αυτές τις αποκρατικοποιήσεις η Νέα Δημοκρατία έχει διαφορετική πολιτική να προτείνει καλύτερη και όχι να καταφύγει στα απεγνωσμένα έργα και αποτελέσματα τα οποία ακολούθησε η πολιτική της την περίοδο 1990-1993;

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θέλω, επίσης, να επισημάνω για άλλη μια φορά το εξής: Ακούσαμε και πάλι να λέει η Νέα Δημοκρατία ότι το δημόσιο χρέος της χώρας είναι κατά πολύ υψηλότερο. Τα νούμερα τα οποία έδωσε θα έπρεπε να ανεβάσουν το δημόσιο χρέος κατά 20% του εθνικού εισοδήματος. Σκεφτείτε, λοιπόν, μια χώρα να πηγαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να λέει: «Εμένα το χρέος μου είναι πολύ υψηλότερο από αυτό το οποίο νομίζατε μέχρι τώρα. Ξεπερνά το 120% του εθνικού εισοδήματος. Το έλλειμμα το οποίο έχω είναι πολύ υψηλότερο, υπερδιπλάσιο από αυτό το οποίο νομίζατε μέχρι τώρα και πλησιάζει το 2,5%-3%». Νομίζετε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα επέτρεπε σ' αυτήν τη χώρα και σε αυτήν την κυβέρνηση να ασκήσει την οποιαδήποτε κοινωνική πολιτική, να ενισχύσει το ασφαλιστικό της σύστημα, να ενισχύσει τους χαμηλότερους μισθούς, να πάρει μέτρα ανάπτυξης για να ενισχύσει την παιδεία; Θα της επέβαλλε πολύ σκληρά περιοριστικά μέτρα, τα οποία κατά βάθος αποτελούν τον κρυφό στόχο της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κ. Αλέκα Παπαρήγα, Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Επειδή και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία τονίζεται η σημασία της στρατηγικής ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, θα ήθελα απλώς να θέσω ένα ζήτημα και να κλείσω.

Όπως διαβάζουμε στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στα ντοκουμέντα του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, Εφοπλιστών και άλλων, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας καθορίζεται ως εξής:

Πρώτον, πιο ελαστικές εργασιακές σχέσεις, μεγαλύτερη ευελιξία. Είναι της μόδας τώρα. Αντί να πούμε «θα σας ρουφήξουμε το αίμα», λέμε «θα είστε πιο ευέλικτοι». Δεύτερον, κίνητρα για την εργοδοσία, που έχουν σχέση με τις ασφαλιστικές εισφορές, με το φορολογικό κλπ. Τρίτον, να μην είναι, λέει, ο ελληνικός λαός ή οι περιβαλλοντικές οργανώσεις τόσο ευαίσθητοι στα ζητήματα του περιβάλλοντος. Τέταρτον, μπαίνει ζήτημα για το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα. Το θέτουν ανοιχτά ότι πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να μην μπαίνει στα πόδια τους. Και υπάρχει και ένας άλλος παράγοντας που τίθεται –και εδώ που τα λέμε έχουν δίκιο- η γραφειοκρατία.

Αν εξαιρέσουμε, λοιπόν, την ανάγκη που έχουν οι επιχειρήσεις να ξεπεράσουν το βρόγχο της γραφειοκρατίας, όλα τα άλλα τα οποία αναφέρουν, σημαίνουν το εξής πράγμα: η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων είναι στις πλάτες του εργαζόμενου λαού. Με αυτήν την έννοια, κατά τη γνώμη μας, σαν αναγνωριστικό στοιχείο, το σύνθημα της ανταγωνιστικότητας προμηνύει νέα και χειρότερα μέτρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβεβαιώνεται η εκτίμησή μας ότι ζούμε ένα θλιβερό φινάλε όλου του σεναρίου περί εκσυγχρονισμού και όλης της δημαγωγίας περί ισχυρής, αυτοδύναμης Κυβέρνησης. Δεν είναι εικόνα αυτή, που σήμερα υπάρχει, που να ανταποκρίνεται σε όλα αυτά τα σχήματα της κυβερνητικής ρητορείας.

Στις εκλογές του 2000 είχαν βγει στην προεκλογική δημοπρασία οι αγρότες και οι συντάξεις. Τρισεκατομμύρια μοιράζονταν για τους αγρότες, καυγάς για το ποια θα είναι η κατώτατη σύνταξη. Ούτε 150.000 δραχμές είναι η κατώτατη σύνταξη, αλλά είναι κάτω από τις 135.000. Ούτε οι αγρότες ευημερούν διότι τους μοιράστηκαν τα τρισεκατομμύρια από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το οποίο επίμονα, πεισματικά χειριζόταν με διαδικασίες γραφειοκρατικές και συγκεντρωτικές ο απολαμβάνων της ευνοίας του κυρίου Πρωθυπουργού αποπεμφθείς Υφυπουργός.

Και το λέω αυτό, γιατί τώρα στις εκλογές του 2004 βγαίνουν στην προεκλογική δημοπρασία οι νέοι και οι γυναίκες. Γιατί; Γιατί λένε, όπως οι σφυγμομετρήσεις υπέδειξαν, οι νέοι και οι γυναίκες είναι οι μεν νέοι εξακόσιες χιλιάδες νέοι ψηφοφόροι, οι δε γυναίκες ένα μεγάλο μέρος της εκλογικής βάσης. Άρα, εκεί, πυρ, ομαδόν!

Αλλά δεν είναι θήραμα προεκλογικό οι νέοι. Δεν είναι εμπόρευμα προεκλογικό οι γυναίκες. Ούτε μπορεί να λέγονται αυτά τα οποία πριν από λίγο άκουσα από τον κύριο Πρωθυπουργό σε απάντηση της ερώτησης που του έκανα. Τον ρώτησα αν συμφωνεί με αυτά τα περί ανασφάλιστης πενταετούς εργασίας των νέων, που λέει ο κ. Παπανδρέου, για να ακούσω τον κύριο Πρωθυπουργό να λέει «ναι δεν είναι ανακύκλωση της ανεργίας, είναι αντιμετώπιση του προβλήματος της απασχόλησης, που πρέπει να έχουν οι πτυχιούχοι και οι καταρτισμένοι, με βάση τις ανάγκες της αγοράς»!

Οι ανάγκες της αγοράς θα διασπάσουν την ενότητα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που περιλαμβάνουν οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά και οικολογικά δικαιώματα; Που είναι αδιάσπαστα από τον οποιοδήποτε ανταγωνισμό, που είναι αδιαίρετα από τον οποιονδήποτε κυβερνητικό αυταρχισμό! Αυτά θα διδάξει ο οιοσδήποτε καθηγητής της Νομικής, ο οιοσδήποτε πολιτειολόγος; Ότι το περιεχόμενο του κοινωνικού κράτους μπορεί πράγματι να συρρικνώνεται σε αυτή τη μαύρη εργασία της σύγχρονης εκμετάλλευσης νέων ανθρώπων;

Χαίρομαι για την ταύτιση. Για να μην υπάρχει καμία ψευδαίσθηση και για να μπορούμε να πούμε στους νέους ανθρώπους ότι ως προεκλογικό θήραμα σας αντιμετωπίζουν, ότι σας αντιμετωπίζουν χωρίς να σέβονται τα ιερά προβλήματα της ζωής σας, ότι θέλουν με αυτά τα ιερά προβλήματα της ζωής και του μέλλοντος να κάνουν προεκλογική σπέκουλα και μόνον!

Και το λέω αυτό, γιατί άκουσα από τον κύριο Πρωθυπουργό και ορισμένα άλλα ζητήματα περί διαφάνειας και διαπλοκής. Κάνατε ή δεν κάνατε μέχρι και σήμερα ρυθμίσεις οι οποίες ευνοούν συγκροτήματα οικονομικά που έχουν την ιδιοκτησία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης; Τους χαρίσατε το 5% για το 2004 από τον ειδικό φόρο διαφημίσεων και με πρόβλεψη να τους χαρίσετε το 5% για το 2005; Έχει απώλεια το δημόσιο 10 εκατομμύρια ευρώ για το 2004 και σαράντα εκατομμύρια ευρώ για το 2005; Αυτά τα χρήματα μπορείτε να τα δίνετε; Δώστε τα. Αλλά την ίδια ώρα εσείς είστε που κρατήσατε επί οκτώ χρόνια όλη τη ζούγκλα σε αυτό το ιδιοκτησιακό καθεστώς των μέσων μαζικής ενημέρωσης, εσείς είστε που δεν δώσατε τη δυνατότητα σε μία ανεξάρτητη αρχή, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, να βάλει τάξη και να υπερασπιστεί τη δημοκρατική νομιμότητα.

Θέλετε να πούμε συγκεκριμένα ζητήματα; Όταν ήρθε ο Κώδικας Κεφαλαιαγοράς και διαπιστώθηκε αυτή η παράλειψη της ποινικής πρόβλεψης, ποιο επιχείρημα αντέταξε ο εκπρόσωπος της Κυβερνήσεώς σας; «Παράπεσε κατά την αντιγραφή». Ξέρετε να παραπέφτουν τέτοιες διατάξεις;

Όταν ήρθε η διάταξη για τον έλεγχο των καζίνων και του τζόγου που έφευγε από την επιτροπή καζίνων και πήγαινε σε ιδιώτες και απεσύρθη, ποια δικαιολογία έδωσε ο Υπουργός σας; «Εκ παραδρομής». Είμαι τριάντα χρόνια δικηγόρος, δεν έχω ακούσει ποτέ να συντάσσονται νόμοι εκ παραδρομής. Έχω δει νόμους σκοπιμότητας, αλλά νόμους εκ παραδρομής δεν έχω δει πουθενά, όπως δεν έχω δει πουθενά αυτό που ψηφίσατε και σεις, κύριε Σημίτη, και ο κ.Παπανδρέου και όλα τα κυβερνητικά στελέχη εν παρατάξει, την ειδική τροπολογία με την οποία καθιερώθηκε κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων ανωνύμων εταιρειών: Η περιουσία της εταιρείας «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ», για να μπει στο χρηματιστήριο με μετοχικό κεφάλαιο 100 δισεκατομμυρίων δραχμών για όλο το φυσικό πλούτο της χώρας και να έχει ο ιδιοκτήτης του μειοψηφικού πακέτου των μετοχών τη δυνατότητα να διορίζει το διοικητικό συμβούλιο και το διοικητικό συμβούλιο να κανονίζει τον κανονισμό μισθώσεων και πωλήσεων μόνο του ανεξέλεγκτο, καθιερώνοντας ένα ιδιωτικό μονοπώλιο διαχείρισης δημόσιου πλούτου, έξω από κάθε κριτική, διαφάνεια και έλεγχο.

Και για να μην πηγαίνουμε μακριά, για να δείτε πώς αυτές οι τροπολογίες λειτουργούν ως μηχανισμός, σήμερα που μιλάμε η επένδυση «ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ-ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» στηρίζεται στον αποχαρακτηρισμό τριακοσίων στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων στα Κιούρκα. Η εταιρεία που διεκδικούσε αυτήν την επιχείρηση, προεξοφλούσε τον αποχαρακτηρισμό της περιοχής, στο διαφημιστικό της, στο οποίο περιελάμβανε ρητή αναφορά και στο νόμο ο οποίος επρόκειτο να ψηφισθεί. Και τι έγινε στη συνέχεια; Δύο Υπουργοί θεωρούν ότι οι εκτάσεις είναι δασικές, υποσημειώνουν όμως ότι δεν ζητήθηκε η αλλαγή χρήσης μέχρι στιγμής. Επί του παρόντος δεν επιτρέπεται η χρήση γης για τεχνολογικό πάρκο. Έρχεται όμως, στη συνέχεια ο Οργανισμός της Αθήνας και αποχαρακτηρίζει σήμερα, τώρα που μιλάμε. Και είναι αναγκαίο σ' αυτά τα θέματα να συνεννοηθούμε, γιατί διαφορετικά δεν θα μπορέσουμε ποτέ να βάλουμε τάξη σ' αυτόν τον τόπο.

Λέει το διαφημιστικό της εταιρείας «Ιδιωτικές δασικές εκτάσεις». «Και κατά τη γνώμη μας υπάρχουν περιθώρια αποχαρακτηρισμού τους, μετά από την προσφυγή στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια επιτροπή επίλυσης δασικών διαφορών Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ανατολικής Αττικής. Είναι σίγουρο όμως ότι τα συγκεκριμένα κληροτεμάχια θα αποχαρακτηρισθούν από δασικά, όπως προβλέπεται και από το νέο δασικό νόμο». Να, γιατί ήρθαν σαράντα επτά τροπολογίες στο νομοσχέδιο του κ. Δρυ και της Κυβέρνησής σας. Και να, γιατί σήμερα συμβαίνουν αυτά τα οποία όλοι βλέπουμε μπροστά στα μάτια μας. Στις 22 Ιανουαρίου 2004 ο Οργανισμός Ρυθμιστικού της Αθήνας ανοίγει το δρόμο -γίνεται η πρώτη αναφορά σε δημόσιο έγγραφο- αποχαρακτηρισμού της περιοχής από δάσος, με την παρατήρηση ότι γίνεται «πολεοδομούμενη περιοχή ως πάρκο υψηλής τεχνολογίας και ορίζονται όλοι οι συντελεστές δόμησης».

Να μιλήσουμε λοιπόν λέγοντας τα πράγματα με το όνομά τους και να μιλήσουμε με τη γλώσσα της αλήθειας. Η ισχυρή οικονομία, κύριε Πρωθυπουργέ, των δικών σας κυβερνήσεων και του κ. Παπανδρέου δανείστηκε ή δεν δανείστηκε μέσα σε τρεις μήνες 15 δισεκατομμύρια ευρώ για τρέχουσες δαπάνες; Ξέρετε ότι με τα διπλά βιβλία 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2002 και 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2003, καθώς και 17,5 δισεκατομμύρια ευρώ για εξοπλιστικά προγράμματα ξοδεύτηκαν και η εξαγγελία σας περί κοινωνικού χάρτη είναι στον αέρα, είναι χαρτί στον κάλαθο των αχρήστων όλων των δημαγωγικών κυβερνητικών εξαγγελιών.

Υπήρξε δημοσιονομική εξυγίανση και φορολογική δικαιοσύνη ή διαρκής φορολογική επιβάρυνση; Διέψευσε ο πληθωρισμός τις εξαγγελίες σας και τις εκτιμήσεις σας, με αποτέλεσμα η ακρίβεια να λιανίζει τα εισοδήματα, ό,τι έχει απομείνει από τα εισοδήματα; Μεγάλωσε η απασχόληση ή είναι στάσιμη; Έχουμε εξακόσιες χιλιάδες ανέργους και διακόσιες χιλιάδες άνεργοι δεν καταγράφονται παρανόμως στις σχετικές στατιστικές.

Πηγαίνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στις παραγωγικές επενδύσεις; Κέρδη και υπερκέρδη έχουμε, αλλά κερδοφορία που δεν πηγαίνει στις επενδύσεις, που δεν πηγαίνει στην απασχόληση, στα εισοδήματα, στην κοινωνική πολιτική και την προστασία του περιβάλλοντος, αποτελεί νοσηρή και επικίνδυνη κατάσταση.

Έχει ή δεν έχει εγκαταλειφθεί η αγροτική περιφέρεια; Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ασφυκτιούν ή δεν ασφυκτιούν; Ακόμα δεν μπορέσατε να ρυθμίσετε το θέμα των πανωτοκίων. Δεν θελήσατε ποτέ να γίνουν σεβαστές δικαστικές αποφάσεις, διότι δεν είχατε την τόλμη πράγματι να κάνετε εκεί διαρθρωτικές αλλαγές.

Έχουμε τριανταπεντάωρο σήμερα, όπως θα έπρεπε να έχουμε, κυρίως σε επιχειρήσεις εντάσεως κεφαλαίου, κατ' αρχήν, ή έχουμε καταστρατήγηση του οκταώρου ή έχουμε σαράντα οκτώ ώρες εργασίας, πενήντα έξι ώρες εργασίας, μαύρη εργασία;

Είναι ποτέ δυνατόν να μη διαβάζουμε όλα τα κείμενα και να τα κρίνουμε στο σύνολό τους, κύριε Πρωθυπουργέ; Αναφερθήκατε σε ένα απόσπασμα, το οποίο διαβάσατε από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Να διαβάσω και εγώ λοιπόν το υπόλοιπο, που περιλαμβάνεται μέσα στο ίδιο τηλεγράφημα του Αθηναϊκού Πρακτορείου: «Οι πρόσθετες δημόσιες δαπάνες που σχετίζονται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες έχουν αρνητικές επιπτώσεις στο δημόσιο έλλειμμα», επισημαίνοντας παράλληλα ο επίτροπος ότι «υπάρχουν κίνδυνοι για την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, οι οποίοι πάντως –όπως σημείωσε ο Επίτροπος- λαμβάνονται υπόψη στο Ελληνικό Πρόγραμμα Σταθερότητας και θα πρέπει να αντιμετωπισθούν».

Η εικόνα είναι ότι βρισκόμαστε μπροστά σε δύσκολη περίοδο. Δεν είναι περίοδος αισιοδοξίας. Δεν μπορεί να μιλάτε για πραγματική σύγκλιση το 2008, όταν όλοι σας λένε ότι μόνο το 2020 θα προσεγγίζουμε. Μη λέτε κούφια λόγια σ' αυτό τον έρμο τόπο και σ' αυτόν το δύστυχο κόσμο, που συνεχώς κάνει θυσίες. Υπάρχει δύσκολη περίοδος μπροστά και δύσκολο διεθνές περιβάλλον και δραματική έλλειψη σε υποδομές ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας και διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η οποία δεν είναι αποτελεσματική. Και αν σήμερα λέτε ότι «Υπήρξε ένα αμάρτημα και εγώ το έλυσα», ψάξτε τα αμαρτήματα στη διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Θα πω ακόμη ότι έχουμε τους χαμηλότερους μισθούς και τις κατώτερες συντάξεις, κάτω από 50% του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Λέγατε ότι με τους νόμους σας λύσατε το ασφαλιστικό για τριάντα χρόνια. Μόλις προχθές ομολογήσατε ότι πρέπει σ' αυτήν τη δεκαετία να το επανεξετάσετε, γιατί υπάρχει πρόβλημα.

Επιμένετε -και αυτό είναι πιο λυπηρό- να μην παραδέχεστε μια πραγματικότητα. Επιμένετε σ' αυτήν την εικονική πραγματικότητα, την οποία θέλετε να πλασάρετε με προεκλογικό περιτύλιγμα. Ε, όλοι βλέπουν, κύριε Σημίτη. Και το βλέπουν περισσότερο τα στελέχη σας και οι οπαδοί σας.

Οκτώ χρόνια που είσθε στη διακυβέρνηση της χώρας το ΠΑΣΟΚ και η πολιτική σας υπέστη μία τριπλή μετάλλαξη. Μετάλλαξη της πολιτικής σας. Δεν μπορεί να λέτε ότι είναι σοσιαλδημοκρατική η κεντροαριστερή η πολιτική σας. Προσαρμόζεται στο μονόδρομο του νεοφιλελευθερισμού.

Μετάλλαξη της οργανωτικής δομής και λειτουργίας του κόμματός σας. Καμία σχέση με δημοκρατικές διαδικασίες, καμία σχέση με οργανωμένη συμμετοχή των πολιτών που έχουν λόγο, ρόλο, παίρνουν αποφάσεις, ελέγχουν αποφάσεις, κρίνουν πρόσωπα. Επίσης έγινε μετάλλαξη της κοινωνικής σας φυσιογνωμίας.

Αναφέρεστε στους μη προνομιούχους Έλληνες; Αναφέρεστε σε εκείνους οι οποίοι είναι στο 22% της φτώχειας; Αναφέρεστε σε εκείνους τους οποίους τους λιανίζει η ακρίβεια και τους αποδεκατίζει η δύσκολη πραγματικότητα; Να γιατί σας λέμε ότι η πολιτική σας απέτυχε, δεν μπορείτε να την εξωραΐσετε με τίποτα. Οι Έλληνες πολίτες και οι Ελληνίδες και οι νέοι και οι ηλικιωμένοι σήμερα βλέπουν τι σημαίνει αυτοδύναμη πλειοψηφία μονοκομματική: να χρησιμοποιεί την αυτοδυναμία ως εργαλείο αυθαιρεσίας και αναλγησίας έναντι της κοινωνίας. Προνομιακοί συνομιλητές σας επί οκτώ χρόνια, ήταν οι κοινωνικές ομάδες που διεκδικούσαν στήριξη ή εκείνοι οι οποίοι έκαναν επίδειξη ευδαιμονισμού, νεοπλουτισμού και εξουσιασμού;

Ο κόσμος βλέπει. Να, τι γίνεται με τη νοοτροπία που θέλει την εκάστοτε αυτοδυναμία να είναι γενικός αφέντης του κράτους, της διοίκησης, των ταμείων των κονδυλίων, των προμηθειών, του λαού, των προβλημάτων. Αν χρειάζονται δυνάμεις εξυγίανσης πρέπει να στηριχθούν. Αν χρειάζονται δυνάμεις κριτικής και ελέγχου και διαφορετικών προτάσεων πρέπει να στηριχθούν για να μη φθάσουμε στην αποθέωση του κυβερνητικού αυταρχισμού που άκουσα τον «ευφυή» κυβερνητικό σας εκπρόσωπο, πρώην συνδικαλιστή να λέει, «ε, δεν θα στεναχωρηθούμε και πολύ αν στη Βουλή δεν μπουν περισσότερα κόμματα» γιατί ο κύριος εκπρόσωπός σας θα ήθελε προφανώς στη Βουλή να είστε μόνοι σας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κύριος Πρόεδρος της Κυβέρνησης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ήταν η τελευταία συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης στην οποία συμμετέχω ως Πρω-

θυπουργός. Θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στον κ. Καραμανλή, στην κ. Παπαρήγα και στον κ. Κωνσταντόπουλο, θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε όλους εσάς, γιατί πιστεύω ότι μου δώσατε τη δυνατότητα να ελέγξω τις θέσεις μου, να τις βελτιώσω και να κάνω καλύτερα τη δουλειά μου!

Και βεβαίως όπως ξέρετε υπήρχαν διαφωνίες και ριζικές διαφωνίες, αλλά υπήρχε μια κοινή πεποίθηση και μια κοινή συμφωνία ότι εργαζόμαστε εδώ για την ενημέρωση της κοινής γνώμης, ώστε να είναι οι πολίτες πιο κριτικοί αλλά και να ξέρουν καλύτερα και η γνώση των πραγμάτων είναι η πρώτη προϋπόθεση της κοινωνίας πολιτών αυτό που πρέπει να εξυπηρετούμε!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή, με θέμα την πολιτική της Κυβέρνησης στους κρίσιμους τομείς των λειτουργιών του κράτους.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.19' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 29 Ιανουαρίου 2004 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: «Θέματα κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**